DÜNYA NEREDEN İDARE EDİLİYOR?
Dr. Abdülsahip Yadgari
2

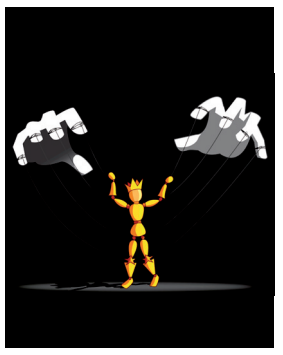

"DİKTATÖRLER" EMİR VERMEZ, EMİRLERE İTAAT EDERLER
Michel Chossudovsky
10

YENİ BÜYÜK OYUN
Yrd. Doç. Dr. Filiz Katman
12

EPPAM'DA "AVRUPA VE TÜRKİYE'DE YEŞİL ENERJİ VE YEŞİL SİYASET PANELİ"
18

AYDIN

Kalbimiz Türkiye İçin Atıyor

DOĞU'YA BAKIN

Ahmet DAVUTOĞLU
Türkiye Dış İşleri Bakanı

Türkiye'nin soğuk savaş döneminde Avrupa'nın güvenliğine katkısı çok bariz bir şekilde tanımlanmıştı: Varşova Paktı'nın muhtemel saldırısına karşı koyacak olan güçlü bir orduya sahip kanat konumunda bir ülke olmak . Bu rol artık geçerliliğini yitirmiştir. Doğu bloğunun ortadan kalkmasından sonra meydana gelen nefes kesici gelişmeler, Avrupa Birliği'nin benzeri görülmemiş bir şekilde genişlemesine ve eski düşmanların yeni Avrupa'nın en önemli üyeleri olmasına neden olmuştur. Diğer yandan, Varşova Paktı'nın ortadan kalkması NATO'nun değişmesine neden olmuştur.
İttifak yeni üyelere sahip olmuştur ve yeni görevlerle karşı karşıya bulunmaktadır.

Dünya değişirken, Türkiye de kendisini değiştirmiştir. Türkiye'nin yakın çevresinde Avrupa-Atlantik güvenliğinin karşı karşıya olduğu yeni krizler ve meydan okuyuşlar ortaya çıkmış ve Ankara sorumluluğunun gereğini yerine getirmiştir. Türkiye, Bosna'dan Afganistan'a kadar uzanan uluslararası krizlerin giderilmesi ve akabinde gerçekleştirilen yeniden imar çalışmalarında merkezî öneme haiz bir rol oynamıştır.

Değişik cephelerde Avrupa güvenliğine katkıda bulunma gayretlerimiz, tamamlanmış olan dört AB misyonu ile hâlen devam etmekte olan üç misyonda görülmüştür. Güvenlik ve istikrarı NATO müttefiklerinin güvenlik ve istikrarıyla doğrudan bağlantılı olan Afganistan'da en büyük katkıyı sağlamaktayız. Türkiye'nin etnik, kültürel ve tarihî açıdan bağlarının bulunduğu Afganistan'daki angajmanı, bu ülkenin uluslararası camianın odak noktasında yer almasından çok uzun zaman önce, geçen yüzyılın başlarında başlamıştır. Ancak biz, diğer ülkelerin aksine hiçbir zaman sömürgeci emellere sahip olmadık. Devletimizin kurucusu Mustafa Kemal Atatürk, Afgan-Türk dostluğuna büyük önem atfetmiştir. Diğer yandan, Afganlar da yeni kurulmuş olan laik cumhuriyetin başlatmış olduğu reform çizgisini ilgiyle izlemişlerdir.

Türkiye, uluslararası camianın NATO yönetimindeki ISAF birliklerinin önemli katkısıyla Afganistan'da istikrar sağlamaya gayret ettiği günümüzde emsalsiz bir rol oynamaktadır. Türkiye, koalisyon içinde tek Müslüman ülke olarak tarihî dostluktan kaynaklanan güveni esas almaktadır. Başta genç kızlar olmak üzere halkın gelişimi ve eğitimi, yeni bir hükûmet oluşturulması ve ordu ile polis teşkilatının eğitimine önemli ölçüde katkıda bulunmaktayız. Bu çerçevede iki bölgesel kalkınma ekibi, ISAF biriliğinde 1800 asker ve Kâbil şehri için bölgesel komuta ekibi görevlendirmiş durumdayız. Afganistan'ın güvenlik ve istikrarı, Avrupa'nın güvenliğini doğrudan etkilemektedir. Türkiye, bu ülkenin istikrar ve güvenliğe kavuşarak ekonomik gelişme ve refah yoluna girebilmesi için uzun vadeli yükümlülüklerinin gereğini yerine getirecektir.

Ancak, Türkiye'nin Avrupa'nın güvenliğine ilişkin önemini, Türk dış politikasının temelini oluşturan felsefe ve vizyona değinmeksizin yalnızca bir örneğe indirgemek doğru olmaz. Bu vizyon her şeyden önce, muhtaç durumda olanlara yardım etmemiz yönündeki tarihî mirasımız ve ahlaki yükümlülü-ğümüz temeline dayanmaktadır. Politikamız, hayallere kapılmadığımız bir idealizm temeline dayanmaktadır. Bu politika, çevremizdeki sorunlar ile kendi esenliğimiz arasında artmakta olan karşılıklı bağımlılığın gereğini yerine getirmektedir.

Önce tarihî mirasa değinelim: Bu miras bizi Balkanlar, Orta Doğu, Kuzey Afrika, Kafkaslar, Orta Asya ve hatta Çin ile birbirimize bağlamaktadır. Coğrafi konumumuz ile İstanbul'dan üç saatli uçuş mesafesinde bulunan bu ülkelerin her biriyle olan sosyal, etnik, dinî ve kültürel bağlarımız bizi Avrupalı ve Amerikalı müttefiklerimizle birlikte bu uluslara istikrarlarını korumaları ve sorunlarını çözmede yardımcı olmakla yükümlü kılmaktadır. NATO'nun üçüncü büyük ordusu konumundaki askerî gücümüz ve yumuşak güç imkânlarımız bize bunun için gerekli olan araçları sunmaktadır.

İkinci olarak idealizm konusuna değinelim: Biz bir vizyona sahibiz. Günümüzde başkalarının ihtiyaçlarını görmezden gelemeyeceğimize inanıyoruz. Kendimizi, çevremizdeki ve diğer bölgelerdeki ülkeler zorluklar yaşadığında yardımcı olmak için her şeyi yapmakla yükümlü hissediyoruz. Bu bağlamda, idealizm ile içişlerine karışmayı birbiriyle karıştırmıyoruz. Tabii ki, gurur duyduğumuz imparatorluğumuzu hatırlatacak bir politika izlemiyoruz.

Üçüncü husus, karşılıklı bağımlılıktır. Bir yerdeki olumsuzlukların, Türkiye başta olmak üzere diğer yerlerde büyük etkiler yarattığı bir zamanda yaşıyoruz. Bu nedenle, komşularımızın refah ve güvenliği en büyük endişemizdir. Bölgede dinamik bir piyasa ekonomisi, liberal bir güç ve dünyanın en büyük 16. ekonomisi olarak çevremizdeki istikrarsızlık doğrudan bizim refahımızı etkileyecektir.

Bütün bunlar Türkiye'nin yalnızca alevleri söndürmesini değil, aynı zamanda evde yangın çıkmasını önlemesini de gerekli kılmaktadır. Bu nedenle, aktif bir politika izleyerek istikrar ve güvenliği muhafaza etmeleri için dostlarımıza yardımcı olacağız. Biz başta NATO içinde olmak üzere Avrupa'nın güvenliğine katkıda bulunurken, büyük kaynaklara sahip olan bir başka aktör daha mevcuttur. AB, güvenlik politikası alanında daha büyük bir rol oynamak istemektedir. Türkiye, ortak bir Avrupa Güvenlik ve Savunma Politikası (AGSP) oluşturulmasını başından beri desteklemiştir. Türkiye ve Avrupa daha ziyade, birbiriyle örtüşen güvenlik çıkarları ve stratejileri ile büyük bir iş birliği potansiyeline sahiptir.

NATO ile AB arasındaki iş birliği yöntemleri belirli bir dengeyi gerekli kılmaktadır ve 1999 yılında Washington'daki NATO zirvesinde belirlenmiştir. Söz konusu yöntemler arasında karşılıklı şeffaflık ve iş birliği, AB ortak güvenlik ve savunma politikasının geliştirilmesi için NATO'ya destek verilmesi ve AB üyesi olmayan devletlerin AGSP faaliyetlerine büyük ölçüde dâhil edilmesi yer almaktadır.

Ancak bu yöntemler henüz tam olarak uygulanmamıştır. AB tarafında buna karşı büyük engeller mevcuttur. Bu engeller yalnızca bilinen siyasi sorunlardan değil, AB'nin katı ve sınırlayıcı uygulama kültüründen kaynaklanmaktadır. Ancak AGSP ve AB ile NATO arasındaki ilişkilerin iyileştirilmesi için denge esas teşkil etmektedir. Ancak bu denge, Brüksel'in başta Türkiye olmak üzere AB dışındaki müttefiklerine karşı takındığı sınırlayıcı tutum nedeniyle bozulmaktadır. AB, tatmin edici olmayan bu duruma son vermelidir.

Türkiye, NATO'nun sadık ve yetenekli bir müttefiki olduğunu kanıtlamış ve bölgesel ve küresel güvenliğe belirleyici önemli katkıda bulunmuştur. Komşuları ve bölgedeki diğer ülkelerle uzun yıllara dayanan derin ilişkilere sahip olan Türkiye, şayet AB güvenlik politikası alanında küresel bir aktör olma vizyonunu gerçekleştirmek istiyorsa onun eşi bulunmaz bir ortağıdır.

(Almanya'da yayınlanan Süddeutsche Zeitung Gazetesi - 4 Şubat 2011)

Rusya Diyanet İşleri Başkanı İSTANBUL AYDIN'DA

Rusya Diyanet İşleri Başkanı ve PUTIN Islam Dünyası Baş Danışmanı, İstanbul Aydın Üniversitesi'ni Ziyaret Etti

Avrupa Üniversiteler Birliği etkinlikleri kapsamında Karadeniz Bölgesi'ne geniş kapsamlı ziyarette bulunan Rusya Diyanet İşleri Başkanı Şeyhülislam Talgat Tacettin, İstanbul Aydın Üniversitesi'ni de ziyaret etti.

Karadeniz Bölgesi'ndeki ziyaretlerinin ardından Ankara'da hükümet ve Diyanet İşleri Başkanlığı ile görüşmelerde bulunan Şeyhülislam Talgat Tacettin, İAÜ'de "Rusya'daki Müslümanların Konumu ve Müslüman Alemindeki Gelişmeler" konulu bir konferans verdi. Konferansa, AK parti milletvekili adayı Musa Serdar Çelebi de dinleyici olarak katıldı.

Taceddinov Talgat, 1980'den beri baş müftüdür.

(Buhara, 1973) Medresesi'nde ve El-Ezher (Kahire, 1978) Üniversitesi'nde yüksek dini eğitimlerini tamamlamıştır. Sovyetlerin "Dünya Barış Fon Kurumu" üyesidir. İslam Konferansı Teşkilatı'nın Koordinasyon Meclisi üyesidir. Avrupa İslam Konseyi'nin kurucu üyelerindendir. Sovyetler Birliği'nin 1991 yılının sonunda dağılmasıyla ortaya çıkan Bagımsız Devletler Toplulugu'ndaki bagımsızlıgına kavusmus olan yenı ulkelerın Dini İdarelerinin Dıs Ilıskıler Dernegı Baskanı'dır.

Rusya Devlet Televizyonu'nun (ORT) Himaye ve Hayır İşleri Meclisi'nin üyesidir. Rusya Federasyonu Cumhhurbaskanı'nın nezdındekı Rusya Konfessiya Meclisi Başkanları Kurumu üyesidir.

Haberi 11. Sayfada

DÜNYA NEREDEN İDARE EDİLİYOR?
ORTA DOĞU KRİZİNİN MİMARI: İNGİLTERE

İngiltere kendisinin yarattığı İsrail'in sömürgesi haline geldiğini hissedince İsrail'in sahneyi terk etmesini sağlamak amacıyla, işgal ettiği toprakları boşaltmasını istedi. Bu tarihten itibaren diplomasi tarihi, Tel Aviv ile Kahire arasında gidip geldi. Mısır Devlet Başkanı Enver Sedat'a bir prestij kazandırmak için İran ve Suudi Arabistan, Mısır'a mali yardımlarda bulundu. Bu destek planı, İsrail, İngiltere ve ABD tarafından kararlaştırılmıştı ki, nihayet 1973 yılında yapay bir savaşla Mısır, Sina Çölü'nü İsrail'den geri aldı.

Dr. Abdülsahip Yadgari
Diplomasi Tarihçisi

İngiltere 1763 yılından beri, Fransa'yla sürdürdüğü çekişmelerin aradından, nihayet Paris Antlaşması'yla bu ülkeyi geri plana atmayı başardı. Bu antlaşmaya göre, Hint Yarımadası, Kanada ve iki stratejik ada olan Kıbrıs ve Malta, İngiltere'de bırakıldı. Orta Doğu Avrupa ile Asya arasında bir köprü olarak, Büyük Britanya stratejisinde önemli bir konuma kavuştu. Orta Doğu'nun bu stratejik konuma kavuşmasından sonra İngilitere, bölgede 2500 yıldır önemli rol oynayan İran'ı, Hint Yarımadası'na ilişkin Asyalı rakibi olarak görerek zayıflatma planları hazırladı ve 19. Yüzyıldan bu yana Rusya'yla birlikte bu amacımı gerçekleştirmeye başladı.

Uluslararası ilişkiler tarihi, İngiltere'nin sürekli iki önemli konuyla ilgilendiğini bize gösteriyor. Birincisi deniz ulaşımını sağlamak, ikincisi başka bir Avrupa ülkesinin Hint Yarımadası'na hükmetmesini önlemek.

Her iki konu da İngiltere için hayati önem taşımaktaydı. Bu iki strateji ile ilgili olarak İngiltere'nin dış politikasına dikkat edilecek olursa, Avrupa'yı Doğu ve özelikle de Britanya'nın ekonomik güvencisi olan Hint Yarımdasına bağlayan Orta Doğu ve Körfez Havzasının önemi ortaya çıkar. İngiltere, bu iki temel stratejisiyle şimdiye kadar uluslararası ilişkilede engeyi kuran, yönlendiren ve ulus-lararası gelişmeler sürecini kontrol altında tutabilen tek ülke olmuştur.

Soğuk Savaş döneminde iki süper güç, ABD ile Sovyetler Birliği'nin karşı karşıya kalması da İngiliz zihniyetinden doğmuştur. İngiltere, ABD'deki son seçimlerde Demokrat Parti'nin yeniden kazanmasını önlemek için, Amerikan petrol kriterleri, bankalar, Pentagon ve genel olarak Amerikan milliyetçilerinin sağladı. Bu giriş, Orta Doğu'nun İngiltere'nin dış politikasındaki stratejik öneminin anlaşılmasına yeterlidir. 1967 yılında Mısır'ın İsrail ve 1970 yılında Cemal Abdülnasır'ın ölmesiyle iktiradın Enver Sedat'a geçmesinden sonra, Israil tarafından petrol ve ticaretle ilgili iki starteji ortaya atıldı: 1. İsrail'in Arap ülkelerindeki petrolün sömürülmesine ortak olmasının gerekliliği, 2. Arap-İsail ortaklığı; Batı Avrupa pazarına benzer ortak bir pazarın kurulması.

İsrail'in bu stratejileri, İngiltere'nin, Orta Doğu'da İsrail ile iç içe geçmiş işbirliği temeli üzerine kurulu diplomasisini değiştirmesine neden oldu. Pan Arabizm sloganı, bu kez İngiltere'nin teşvik ve tahriki ile, Kahire'nin değil, Bağdat merkezci bir şekilde Arap milliyetçilerin kafalarını meşgul etmeyi sürdürdü. Camp David Antlaşmasıyla Mısır artık Arap dünyasındaki eski çekiciliğini kaybetti. İngiltere, Irak'ta iktidarın yeniden Baas Partisine geçtiği ve Abdurrahman Arif'in siyaset sahnesinden uzaklaştırıldığı, 1968 yılından günümüze kadar İsrail'e 1967 yılından işgal ettiği topraklardan çıkması için baskı aracı olarak Irak'ı kullanmıştır.

İngiltere, Irak'a, bu amaca ulaşmak için Suudi Arabistan, Kuveyt ve Birleşik Arap Emirlikleri yardımıyla geniş ölçüde destek verdi. İngiltere'nin Irak'a kitle imha silahlarının üretimi teknolojisi konusundaki desteğinin amacı, İsrail ve İran'ı tehdit etmenin yanı sıra, Saddam'ı Arap dünyasının sözde kurtarıcı lideri olarak lanse etmekti. Irak'ın genişlemesi için general Abdülkerim Kasım'ın yönetimi döneminde Kuveyt'in işgal edilmesi planı başarısız kalmıştı.

Bu kez İngiltere, 1956 yılında Fransa ile birlikte Mısır'a karşı yaptığı ortak savaşta (Süveyş Kanalı Savaşı) ABD karşısında diplomatik yenilgiye uğradı. Bunun anlamı şu: ABD'nin Bağdat Maslahatgüzarı Saddam'ı Kuveyt'i işgal etmeye ve İsrail tarafından işgal edilen toprakları geri almayı teşvik etti. Böylece Saddam Kuveyt bataklığında tuzağa düşürüldü. ABD, 'Saddam'ı atom bombası yapmaya kararlı gördüğünden bir siyasi blöfle tuzağa düşürdü. Öyle ki Saddam ABD'nin tahriki ile Kuveyt'e girerek hem kendi sonunu hazırladı, hem de Bush'un Irak'a girmesine bahane oluşturdu. Irak'ın Kuveyt'i işgali sırasında Filistinler Saddam'ı destekledi. ABD'nin, Kuveyt'in boşaltılması yönünde Saddam'a yönelttiği baskılar, Irak'ın İran ile gerçekleştirdiği savaşta başarıyla ulaşmaması ve Sovyetler Birliği'nin dağılması, Pan Arabizm ve Filistin Kurtuluş Hareketi'ne ağır darbe indirdi. Birinci Dünya Savaşı sırasında ABD'nin savaşa dahil olmasıyla birlikte, Amerikan bankcılar ve Siyonistlerin nüfuzu söz konusu olmaya başladı. Bu sermaye sahipleri, petrol kaynaklarına ve "Kenan" ülkesinin topraklarına gözlerini dikmişledi. "Kredi ve Kiralama" olarak bilinen (petrol ve Yahudiler için devlet kurma) bir yasa, ABD ile İngiltere arasında imzalandı.

Bu yasanın birinci bölümü açık, ikinci bölümü açık, ikinci bölümü gizli kaldı. Söz konusu yasanın gizli bölümünde şunlar yer alıyordu: "İngiltere tarafından kredi alan ülke Osmanlı'dan bağımsızlaşarak İngiltere'nin boyundurluğuna giren topraklarda petrol çıkarılması konusunda ABD'lilere ayrıcalık sağlanacak ve Filistin, Yahudilerin anavatanı olarak tanınacak. "Bu yasa gereği, Arap Yarımadası'nın petrol kaynaklarına sahip toprakları ABD'lilere verildi. 1944 yılından beri Suudi Arabistan petrolünün sömürcüsü BD olarak görülse de, bu İngiltere'yle anlaşması şartlarına bağlıdır. İngiltere'nin 16 Yüzyılda kurduğu sömürge stratejisi, Süveyş Kanalı'nın doğusunda tarihi geçmişten, doğal coğrafya ve kültürel birlikten yoksun ve milli kimliğe sahip olmayan yeni ülkeler yarattı. Bu ülkelerin varlığı, sömürge iradesinden başka herhangi bir temele dayanmıyor.

BiBirinci Dünya Savaşı'ndan sonra dış politika ve uluslararası ilişkilerde önemli rol ve konum elde etmek isteyen ABD'nin Demokrat Partisi siyasi açısından; rakibi Cumhuriyetçi Parti ve Osmanlı'nın Orta Doğu'daki cenazesini parçalayarak, dünyanın diğer bölgelerinde ayrıcalıklar elde etmek isteyen İngiltere başta olmak üzere, Batı Avrupa ülkelerinin desteğiyle dış politikasında yeniden yalnızlık politikası staretjisini benimsedi.

Ancak ekonomik açıdan, ABD-İngiltere arasındaki karşılıklı anlaşmalara dayanan projelerle, Irak, Suudi Arabistan, Kuveyt ve Baheryn gibi dünyanın çeşitli noktalarında, Amerikan şirketlerine büyük ayrıcalıklar kazandırdı. ABD tarafından elde edilen petrol ayrıcalıkları, yeni emperyalizmin dikkatini diğer ülkelerdeki servetlere çekti. ABD'nin Orta Doğu diplomasisi, bir süper güç olrak İkinci Dünya Savaşı sonuna kadar pasif bir şekilde sürdü. Aynı dönemdeki İngiltere diplomasisi ise, kendi sömürgelerini iki büyük rakibi, ABD ve Sovyetler Birliği'nden korunmak amacıyla değişime uğrdaı. İngiltere, Moskova Komünizminin saldırı olasılığı yüksek olan Batı Avrupa'ya ABD'nin askeri gücünü cezbederek ve NATO gibi askeri ve diğer birliklerle anlaşmalar imzalayarak, iki süper güç arasında kitle imha silahları üretimini konusunda rekabet oluşturmak suretiyle bir dehşet dengesi oluşturdu.

Soğuk savaş döneminde İngiltere yarattığı kaoslar ve bölgesele savaşlarla (iki Kore arasındaki savaş gibi) dünyada barışın sağlanmasını engelledi. Ta ki, ABD'nin askeri teknolojisi karşısında SSCB'nin çökmesi ve ABD'nin, dünyanın tek süper gücü olarak ortaya çıkmasına dek. Ancak İngiltere'nin Orta Doğu politikası aynen geleneksel sömürgeci temele dayalı olarak kaldı. Yani çarlık döneminde oluduğu gibi Sovyetler Birliği ile geleneksel işbirliğini sürdürdü. ABD emperyalizmi, İngiltere ve Fransa'nın Orta Doğu'daki nüfuzu karşısında etkisiz kalınca, bölgedeki milliyetçi, akımları ve bağımsızlık isteyen liderleri güçlendirerek, Sovyetler birliği ve İngiltere'ye karşı tavır aldı.

ABD, ekonomik durgunluğa düşme korkusuyla dış ticarette aık kapı tezini savundu. İkinci Düna Savaş'ndan sonraki uluslararası koşullar ve Sovyetler'in Batı Avrupa'ya nüfuzu ve Moskova'nın İran ile Türkiye'deki bozguncu faaliyetleri, İngiltere'nin ABD'den yardım talebinde bulunmasına neden oldu. 1947 yılında İngiltere ABD'ye bir mektup göndererek, yarım asırdan beri Türkiye ve Yunanistan gibi ülkeleri kendi yönetimi doğrultusunda kontrol ettikten sonra, şimdi mali sıkıntı yaşadığını, artık Moskova'dan gelen Komünist baskılara daha fazla karşı gelemeyeceğini ve bu ülkeleri koruma görevini sürdüremeyeceğini belirtti.

Bu girişim, ABD emperyalizminin, İngiltere ve Fransa'dan boşalan bölgelere nüfuz etmesi için iyi fırsattı. ABD'nin Orta Doğu'daki ilk girişimi, Hint Yarımadası'na kadar uzanan bir bölgede, Doğu Akdeniz'de sahili bulunan, stratejik bir konumda olan Suriye oldu. ABD'nin Suriye ve Mısır diplomasisi, Orta Doğu'ya yönelik "Kapsayıcı Politika'nın başlangıcını oluşturdu, ancak kültürel ve tarihi farklılıklar ve İngiltere'nin bu bölgeye nüfuzu nedeniyle başarılı olamadı. İsrail ile İngiltere arasındaki stratejik işbirliği, Arapların İsrail'e üçüncü kez yenildiği, 1967 yılına kadar sürdü. İsrail bundan sonra İngiltere'yle sömürülen Arap ülkelerinin petrol kaynaklarını paylaşmak ve Araplarla birlikte ortak pazar kurmak istedi.

İngiltere kendisinin yarattığı İsrail'in sömürgesi haline geldiğini hissedince İsrail'in sahneyi terk etmesini sağlamak amacıyla, işgal ettiği toprakları boşaltmasını istedi. Bu tarihten itibaren diplomasi tarihi, Tel Aviv ile Kahire arasında gidip geldi. Mısır Devlet Başkanı Enver Sedat için bir prestij kazandırmak iin İran ve Suudi Arabistan, Mısır'a mali yardımlarda bulundu. Bu destek planı, İsrail, İngiltere ve ABD tarafından kararlaştırılmıştı ki, nihayet 1973 yılında yapay bir savaşla Mısır, Sina Çölü'nü İsrail'den geri aldı.. Bu diplomasinin sonu "Camp David" anlaşmasıyla bağlandı. Anlaşmanın en önemli maddesi, Kudüs başkenti bir Filistin devletinin kurulması idi. Sonuç olarak, bölgedeki anlaşmazlıklar savaşlar, istikrarsızlık ve krizlerin temel taşını İngiltere'nin kapkara, sömürgeci politikaları oluşturdu. İngiltere'nin amacı, Orta Doğu ve Basra Körfezi bölgesinde komplo ve bunalımlar yaratarak, bölge insanını, tüm bu sorunları yaratan etkeni belirleyip sorgulamaktan alıkoymak ve bölgenin doğal jeopolitik yapısını değiştirip diğer aktörlerin etkinliğini kaybettirmekti.

İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ UYGULAMA GAZETESİ
AYDIN
15 Nisan - 15 Mayıs 2011, Sayı 02

İmtiyaz Sahibi
İstanbul Aydın Üniversitesi Adına
Mütevelli Heyet Başkanı
Dr. Mustafa AYDIN

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Av. Nigar ÇELİK

Yazı İşleri Müdürü
Nabi SARIBAŞ

Haber Merkezi
Erhan YÜKSEL

Dünya Haberleri
Turquie Diplomatique

Tasarım ve Uygulama
İstanbul Aydın Üniversitesi
Görsel Tasarım Birimi

İletişim
Florya Yerleşkesi
Beşyol Mah. İnönü Caddesi No:38
Küçükçekmece/ İstanbul
0212 425 61 51 - 1224

Baskı
Ceren Matbaa
Namık Kemal Mah. 122. Sok.
No:8 Esenyurt / İstanbul
0212 423 90 09

İklim Değişiyor
Yerküre akıp gidiyor...
EPPAM ENERJİ POLİTİKALARI VE PİYASALARI UYGULAMA VE ARAŞTIRMA MERKEZİ
25 Nisan 2011
KÜRESEL İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ, ÇEVRE VE ENERJİ
I. ULUSLARARASI SEMPOZYUMU
KÜRESEL İSTİKRARA YÖNELİK KÜRESEL TEHDİTLER & FIRSATLAR
eppam@aydin.edu.tr / www.eppamtr.webbly.com

Dünya Nadir Elementin Peşinde

Çin bugün nadir toprak elementleri piyasasına hâkim konumda. Dünyada söz konusu elementlere yönelik talebin arttığının farkında olan Çin yönetiminin 17 çeşit madenin ihracatını kısıtlaması Batılı ülkelerde kaygıya neden oluyor. Avrupa'da ileri teknoloji üreten sanayi firmaları, hâlihazırda bu stratejik madenlerin ithalatına bağımlı durumda. Avrupa Birliği gelecek yıllarda, "hammadde diplomasisi" uygulayarak hammadde teminini güvence altına almak istiyor. Dünyada hammadde açığı büyürken, geri dönüşüm sonucu kazanılan 'ikincil' hammaddeler umut oldu. Elektronik atıklar arasında en değerli olanı, içlerinde kullanılan altın nedeniyle cep telefonları.

Turquie Diplomatique

Nadir toprak elementleri olarak adlandırılan 17 çeşit maden var olmasaydı ne bilgisayar ya da güçlü akülere sahip olur ne de rüzgâr tirbünleri inşa edebilirdik. 1980'li yıllara kadar ABD, en büyük nadir toprak elementleri üreticisiydi. Ancak Amerikalılar daha sonra üretimi büyük oranda durdurdu. Çünkü maden ve mineralleri Çin'den çok daha ucuz fiyatlara satın alabiliyorlardı.

"Nadir toprak elementleri", kısa bir süre öncesine kadar Batı dünyasında pek fazla dikkat edilmeyen bir kavramdı. Çinliler ise ellerindeki hazinenin değerinin farkında. Şanghay'daki Teknik Üniversite Ekonomi Enstitüsü'nden Guo Yu, "Biz Çinliler, nadir elementlere çok değer veriyoruz. Ekonomide önemli reformlara imza atan Deng Şiaoping'in ünlü bir sözü akıllardadır: Ortadoğu'nun petrolü, Çin'in ise nadir elementleri var" diyor.

Üretimin Yüzde 97'Si Çin'de

Şu anda dünya genelinde bu değerli hammaddelerin üretiminin neredeyse yüzde 97'si Çin'in tekelinde. Ancak rezervlerin sadece üçte birine sahip. 1990'lı yıllarda diğer ülkeler nadir toprak elementleri üretimini büyük oranda durdurdu. Pahalıya işlemektense, bu maddeleri ucuz fiyatlara Çin'den satın aldılar. Pekin Teknik Üniversitesi'nden Hu Xingdou, "Önceleri Çin özellikle bu konunun dışındaydı. Ekonomi büyüyor ve döviz ülkeye giriyordu. Çevreyi korumamız gerektiğini ancak şimdi anlıyoruz. Ayrıca nadir toprak elementlerindeki düşük ihracat fiyatları uygulaması da sanki diğer ülkelere stratejik ürünleri hediye ediyormuşuz gibi bir durum yaratıyor. Bu ülkeler, bu maddelerden bize karşı kullanılmak amacıyla füzeler üretebilir. Sonuçta nadir toprak elementleri, silah teknolojisinin ayrılmaz parçası" ifadelerini kullanıyor.

Nadir toprak elementleri yüksek teknolojinin vazgeçilmez bir parçası. Örneğin seryum, katalizatör ve petrol rafinelerinde kullanılırken, neodyum bilgisayar belleklerindeki mıknatıslarda, itriyum ise lazer teknolojisinde kullanılıyor.

Çin Hükümetine Tepki

Çin hükümeti, ihracatın şu ana kadarki gibi gitmesi halinde, Çin'in nadir toprak elementlerinin 15 yıl içinde tükenmesinden endişe ediyor. Bu nedenle gümrük vergileri ve ihracat kısıtlamaları yürürlüğe sokuldu. Yılın ilk yarısında revaçtaki yüksek teknoloji maddelerinin ihracatı yüzde 35 oranında kısıldı. Çin yönetimi, Batı'dan gelen, bunun siyasi bir karar olduğu eleştirilerini ise reddediyor. Ancak 2010 yılının sonbaharında, bir Çin balıkçı teknesinin Japon sahil güvenlik botuyla çarpışmasının ardından haftalarca yaşanan gerilim sonrası, Çin, Japonya'ya nadir toprak elementleri ihracatını durdurmuştu. O dönem Şanghay'a bir ziyaret gerçekleştiren Almanya Ekonomi Bakanı Rainer Brüderle, "İhracata gümrük vergileri koymaları ve şimdi ihracatın kısmen önlenmesi, dostane bir eylem değil. Ancak Çin'in tek başına bu hakka sahip olmadığını, diğerlerinin de bu fırsatlara sahip olduğunu belirtmek de meşrudur. Bir darboğaz durumundan faydalanılmaya çalışılıyor. Fakat gerçek şu ki- onlar nadir elementlere sahip tek ülke değil, sadece yüzde 30'unu ellerinde bulunduruyorlar" şeklinde konuşmuştu.

Fiyatlar giderek yükseliyor. İhraç edilen madenlerin fiyatı sadece geçen yıl yüzde 171 oranında arttı. Elementlerin piyasada daha az miktarda bulunmasının etkilerini ise en başta yüksek teknoloji firmaları hissediyor. Kimya firması BASF'nin Asya şefi Martin Brudermüller, şöyle konuşuyor: "Gelecek yıllarda gerçekleşecek şey şu: Eksiklik olan yerlerde tekrar üretim yapılacak ve Çin'e alternatifler çıkacak. Nadir toprak elementleri krizinin Alman ekonomisinde bir yenilik dalgasına önderlik edeceğine inanıyorum."

AB'den Yeni Maden Stratejisi

Avrupa Birliği Komisyonu, stratejik hammaddelerin temininin güvence altına alınabilmesi için çözüm önerilerini içeren stratejik belge hazırladı.

Cep telefonlarından, elektrikli otomobillere, beyaz ışık veren lambalardan, askeri silahlara kadar birçok alanda üretim bazı elementlere bağlı. "Nadir toprak elementleri" adı verilen bu hammaddelerin üretiminin yüzde 97'si ise Çin'in tekelinde. Dünyada söz konusu elementlere yönelik talebin arttığının farkında olan Çin yönetimi, ihracatını kısma politikasını sürdürüyor. Çin'in bu tutumu, Avrupa Birliği'ni de önlem almaya itti.

Avrupa Birliği, nadir toprak elementleri ithalatına bağımlılığı kırmak için çözüm yolları arıyor. Avrupa'da ileri teknoloji üreten sanayi firmaları, hâlihazırda bu stratejik madenlerin ithalatına bağımlı durumda. Çin'in ihracat kısıtlaması, söz konusu elementlerin fiyatlarının yükselmesi ve bu alanda arz açığı yaşanması endişesini doğuruyor.

"Hammadde Diplomasisi"

Avrupa Birliği gelecek yıllarda, "hammadde diplomasisi" uygulayarak hammadde teminini güvence altına almak istiyor. Avrupa Birliği Komisyonu tarafından hazırlanan stratejik belgeye göre, bu amaçla stratejik ortaklıklar kurulacak ve Çin, Rusya, Afrika ülkeleri gibi hammadde rezervlerine sahip ülkelerle çeşitli ticaret anlaşmaları imzalanacak. Ayrıca söz konusu elementlerin ihracatını kısıtlayan ya da ihracat yasağı getiren Çin gibi ülkelere yönelik baskı da artırılacak. Şayet diyalog yeterli olmazsa, Avrupa Birliği Dünya Ticaret Örgütü'nün yardımına başvurmayı ve Çin'i serbest ticarete zorlamayı da hedefliyor.

Planın en önemli ayaklarından biri de Avrupa Birliği'nin kendi yer altı kaynaklarını kullanmaya başlaması. Bu doğrultuda, Avrupa'da hammadde temin etmeye yönelik çalışmaların yoğunlaştırılması ve bürokratik sürecin basitleştirilmesi hedefleniyor. Avrupa Birliği'nin Sanayi ve Girişimcilikten sorumlu üyesi Antonio Tajani, Avrupa'daki yer altı kaynaklarının devreye sokulabileceği görüşünde: "2015 yılından itibaren nadir toprak elementlerini Avrupa'da kendimiz temin edebileceğiz. Örneğin Grönland'da keşfedilen maden yataklarını kullanarak…"

Geri Dönüşüm Projesi

Ne var ki nadir toprak elementleri rezervlerinin yalnızca yüzde yedisi Avrupa'da. Bu nedenle, Avrupa Birliği Komisyonu mevcut kaynakların daha verimli değerlendirilmesi için geri dönüşüme ağırlık verilmesini istiyor. Avrupa Birliği Komisyonu, bazı önemli hammaddeler için henüz hiçbir geri dönüşüm olanağının bulunmadığını açıklarken, Avrupa Parlamentosu Yeşiller grubu üyesi Reinhard Bütikofer de geri dönüşümün önemine dikkat çekti. Bütikofer, "Bu alanda geri dönüşüm yapılmaması bir eksikliktir. Şayet geri dönüşüm ihmal edilirse, bazı yer altı kaynaklarının, özellikle de sözü geçen nadir toprak elementlerinin arzı ileriki yıllarda yeterli miktarda olmayacak" dedi.

14 Hammaddede Sıkıntı

Avrupa Birliği Komisyonu, 14 hammaddenin arzının önemli ölçüde azalabileceği öngörüsünde bulunuyor. Bunlar arasında magnezyum, grafit ile kobalt gibi pil ve akülerde kullanılan hammaddeler de yer alıyor. Bu hammaddelerin rezervlerini ise dört ülke; Çin, Rusya, Brezilya ve Kongo elinde bulunduruyor.

AB'den Elektronik Hurda Yasası

Avrupa Parlamentosu, vadesini doldurmuş elektronik cihazlardan oluşan atıkların imha edilmesiyle ilgili yasa tasarısını görüşüyor.

Avrupalılar yılda kişi başı ortalama 20 kilo elektronik hurda üretiyor. Vadesini dolduran buzdolabı, video ve bilgisayar gibi elektronik cihazların sadece küçük bir bölümü ayrıştırılarak geri dönüştürülüyor. Bu durum çok zehirli bazı maddelerin ev atıklarına karışmasına neden oluyor. Ayrıca bu çok büyük bir hammadde ziyanı anlamına geliyor.

Elektronik hurda tasarısından sorumlu olan Avrupa Parlamentosu'nun Hrıstiyan Demokrat milletvekili Karl-Heinz Florenz bu durumu "Bu hammaddelerin çocuklarımıza ait olduğunu düşünmemiz lazım. Elbette onlar da gelecekte bir şeyler üretmek isteyecek. Bu nedenle hammaddelerin verimli bir şekilde kullanılması ve geri dönüştürülmesi konularına büyük önem göstermemiz gerekli. Biz de aynen öyle yapıyoruz" sözleriyle açıkladı.

Gümrük Memurlarının Eli Kolu Bağlı

Tasarının hedefi geri dönüştürülmek üzere toplanan elektronik hurda miktarının arttırılması... Şu anda yılda kişi başı yaklaşık 4 kilo elektronik hurda toplanıyor. Başını İtalya'nın çektiği bazı AB ülkelerinde bu miktar çok daha düşük… Avrupa Parlamentosu, tasarı sayesinde 2016 yılına kadar ev atıklarına karışan elektronik hurdaların yüzde 85'inin geri dönüşüm için ayrıştırılmasını planlıyor. Florenz "Topladığımız elektronik hurdaları yine Avrupa'da işlemek istiyoruz. Bu bağlamda çok büyük bir boşluk söz konusu... Hurdaların büyük bir bölümü yasadışı yollarla, örneğin Çin veya Hindistan'a ihraç ediliyor. Hurdaları burada çok kötü bir geri dönüşüm süreci bekliyor" şeklinde konuştu.

Ancak bu konuda gümrük memurlarının eli kolu bağlı... Genellikle elektronik hurdalar kayıtlarda ikinci el cihaz olarak gösteriliyor. Yasa tasarısı uyarınca bunun önüne geçmek için cihazların çalışır durumda olduğunun belgelenmesi gerekecek.

Satmadıkları Ürünleri De Geri Alacaklar

Avrupa Parlamentosu'nun Yeşiller Partisi Milletvekili Rebecca Harms, toplanan elektronik hurda miktarının artırılması için eski elektronik cihazların iadesinin kolaylaştırılmasına ihtiyaç duyulduğuna dikkat çekti. Harms "Ben elektronik cihaz satıcılarıyla uzun uzadıya görüşülecek bir şey olmadığı inancındayım. Eski cihazları geri almak zorundalar. Tüketiciler için eski cihazların iadesi kolaylaştırıldığı takdirde sistem tıkır tıkır işler" açıklamasını yaptı.

Tasarı kabul edilirse elektronik cihaz satan firmalar, kendi üretmedikleri cihazları da geri alacak. Hrıstiyan Demokrat milletvekili Karl-Heinz Florenz eski elektrikli diş fırçası ve cep telefonu gibi cihazların toplanmasının büyük önem taşıdığı, zira özellikle bu cihazların çöpe atıldığı uyarısında bulundu. Florenz "Sorun eski mobil telefonların sadece yüzde ikisinin toplanabilmesi. Mobil telefonların toplanmasını istiyoruz. Çünkü bir milyon mobil telefon 250 kilogram gümüş ve 25 kilogram altın anlamına geliyor" dedi.

Yasa tasarısının Avrupa Parlamentosu'nun ardından Avrupa Konseyi'nin de onayından geçmesi gerekiyor.

Çöplerde Hazine Saklı

Dünyada hammadde açığı büyürken, geri dönüşüm sonucu kazanılan 'ikincil' hammaddeler umut oldu. Elektronik atıklar arasında en değerli olanı, içlerinde kullanılan altın nedeniyle cep telefonları.

İndiyum çok nadir rastlanan bir metal. Düz ya da dokunmatik ekranların üretiminde vazgeçilmez bir öneme sahip. Uzmanlara göre indiyum önümüzdeki altı ila 10 yıl içinde tükenecek. Enerji sektöründe ve plastik sanayinde kullanılan ham petrolün de altmış, yetmiş yıl içinde tükenmesi bekleniyor. Elektrikli aletlerin vazgeçilmez maddesi bakırın ise 30 yıl içinde tükeneceği tahmin ediliyor.

Alman İkincil Hammadde ve Atık Derneği'nden Jörg Lacher, "Hammaddelerin sonsuz olmadığını nihayet kavramamız gerekiyor. Bunu hammadde fiyatlarının artmasından anlıyoruz. Bu da hammadelere talebin arttığını gösteriyor ki bu da gelişmekte olan ülkelerin ekonomisinin giderek büyümesinin, kalkınmasının sonucu. Buna Çin ve Hindistan örnek olarak verilebilir. Hammadeler sınırlı olduğu için ikincil hammaddeler giderek daha cazip hale geliyor" diye konuşuyor.

Yıllarca dünya ihracat şampiyonu olan, ancak yeraltı kaynakları açısından fakir bir ülke olan Almanya için geri dönüşüm hayati önem taşıyor. Bu bağlamda atıklar ve çöpler, sadece Almanya değil, dünya genelinde gelecekte en önemli kaynaklardan biri hâline gelecek.

Çöplerin Ayrılmasının Önemi

Almanya'da çöplerin ayrılma işlemi yıllardır yapılıyor. Başlangıçta birçoklarına komik gelen, mavi, sarı, kahverengi ya da yeşil konteynerler, artık Avrupa'nın birçok ülkesinde yaygın biçimde kullanılıyor. Eski gazetelerden pahalı, beyaz kağıt yapmak mümkün. Meyve ve sebze atıklarından ise bio gaz üretilebiliyor. Almanya'da geri dönüşüm alanında başı çeken firmalardan Lünen merkezli Remondis'in basın sözcüsü Michael Schneider şöyle konuşuyor:

"Plastik, metal gibi farklı maddeler kullanılarak yapılan elektrik süpürgesi, bilgisayar, klavye gibi çeşitli elektrikli alet ve cihazlar burada toplanıyor. Sonra yapımlarında kullanılan maddeler birbirinden ayrıştırılıyor. İşlemin sonunda bu cihazların yapımında kullanılan bakır, demir gibi maddelerin ikincil hammadde olarak ayrıştığı görülüyor. Sonra bu maddeler doğrudan çelik sanayisine gönderiliyor."

Hammaddeye Talep Artıyor

Uzmanların tahminine göre yeryüzünde nadir rastlanan metallere talep 2030 yılına kadar üç kat artacak. Bu metallerden özellikle indiyum, lityum, tantal ve germanyuma ilgili büyük. Bunlar cam fiber kablolar ya da elektrikli otomobillerin şarjlarının güçlendirilmesi gibi yüksek teknolojilerde kullanılıyor.

Dünya genelinde çöpler artıyor ve milyarlarca doların döndüğü bir pazar haline geliyor. Yeryüzündeki yeraltı kaynaklarının, Asya ve Latin Amerika'daki gibi hammadde ihtiyacı giderek artan ülkelerin talebini karşılaması mümkün değil. Gelecekte geri dönüşüm işlemi sayesinde elde edilen ikincil hammadeler büyük önem taşıyacak. Remondis şirketinden Michael Schneider buna şu örneği veriyor:

"Her cep telefonunda ortalama 23 gram altın bulunuyor. Dünya genelinde yılda 1 milyar 300 bin cep telefonu üretiliyor ve bunların sadece yüzde 10'unun geri dönüşümü sağlanabiliyor. Bunun anlamı insanlık yılda 20, 22 ton altını çöpe atıyor."

Geri Dönüşüm Altın Kazandırıyor

Kullanılıp bir kenara atılan cep telefonlarının sayısı milyonları buluyor. Oysa mobil cihazlar değerli madenler içeriyor…

Kullandığımız mobil telefonları ve diğer pek çok elektronik cihaz, altın ve gümüş gibi değerli hammaddelerden üretilmiş parçalar içeriyorlar. Daha önce bu parçalar, cihazların ömrü dolduğunda çöpe gidiyorlardı. İsveç'teki bazı firmalar ise bu parçaları geri dönüştürmeye başladı. Bu geri dönüştürme işleminden elde edilen gelirin bir bölümü de kalkınmakta olan ülkelere yardım kuruluşu Plan'a aktarılıyor.

Stockholm'ün banliyölerinden birindeki küçük bir mobil telefonu satış dükkânındayız. Dükkânın duvarlarını yeni modellerin resimleri süslüyor. Kapıya, eski mobil cihazınızı iade edebileceğinizi gösteren bir çıkartma yapıştırılmış. Çıkartmanın üzerinde rengârenk harflerle "mobil dönüşüm" yazıyor. Tezgâhtar olarak çalışan Yasser Stan projeye olumlu yaklaşıldığını belirtiyor. "Eskiden insanlar, kara kara eskiyen cep telefonlarını ne yapacaklarını düşünüyorlardı. Sadece pili özel olarak imha edilmesi için ayırıyor, telefonun geri kalanını çöpe atıyorlardı. Bazıları buna bile dikkat etmiyordu. Kapıdaki "mobil dönüşüm" yazısını görünce, bir sonraki sefer yanlarında eski cep telefonlarını da getirmeye başladılar."

Çekmecelerde Yatan Servet

Dükkâna eski mobil telefonları toplamak için sade bir kutu konulmuş. Ancak pek çok kişi için eski telefonlarından ayrılmak o kadar da kolay değil. Dükkânın müşterilerinden Anders Svensson eski telefonunu geri vermeyi düşünmediğini söylüyor: "Eski telefonumu kullanmaya devam edeceğim. Çünkü diğerini iş için kullanacağım. Miadını doldurduğunda, çekmecelerden birinde, kızımın oyuncağı olarak yerini alacak."

İsveç'te bu şekilde çekmecelerde yatan 15 milyon eski telefon var. Almanya'da ise bu rakam 60 milyon. Rakamlar göz önüne alındığında, bu cihazların geri dönüştürülmeleri önem kazanıyor. Zira İsveç'teki Atık Değerlendirme Kurumu'nun verilerine göre, bir ton eski mobil telefon, bir kilo gümüş ve 300 gram altın içeriyor. Kullanıl-

Haberin devamı sayfa 20'de

JAPONYA DEPREMİ, TÜRKİYE FAY HATLARINI TETİKLEDİ Mİ?

11 Mart 2011 Cuma günü erken bir saat olan 05.46' da (yerel saat ile 15.15) 8.9 büyüklüğünde ve 24.4 km derinliğinde meydana gelen deprem Japonya'nın kuzeyinde bulunan, yerleşim ve nüfus yoğunluğu az olan Tohuku bölgesini sarstı. Deprem sonrası meydana gelen ve yüksekliği 10 metreyi bulan Tsunami dalgaları ilave hasara neden oldu. Deprem Japonya' da yaşanan son 140 yılın en büyük depremi olarak kayda geçti. Japonya'da gerçekleşen ve yaklaşık 800 atom bombası gücünde olan 8.9 büyüklüğündeki deprem yer eksenini yaklaşık 7 santimetre kaydırmış durumdadır. Şili ve Haiti büyük depremlerinden sonra tekrar bu ölçekte büyük bir depremin olması dünyada bulunan bütün fay hatlarının tetiklenmesine ve meydana gelecek olan depremlerin sayısının ve etkisinin artmasına yol açacaktır.

Yrd. Doç. Dr. Kubilay KAPTAN
İstanbul Aydın Üniversitesi Afet Eğitim,
Uygulama ve Araştırma Merkezi
(AFAM) Müdürü

Türkiye, jeostratejik konumu, jeolojik yapısı, topografyası ve iklim özellikleri nedeniyle her zaman afet sonucu meydana gelebilecek, toplumun her alanında zararlara ve kayıplara yol açabilecek tehlikelerle karşı karşıyadır. Bu konumu yüksek fiziksel ve sosyal zarar görebilirliği nedeniyle, geçmişte afetler sonucunda büyük ölçüde can kayıpları, yaralanmalar ve mal kayıpları meydana gelmiştir. 1990 ile 2003 yılları arasında meydana gelen deprem, çığ düşmesi çamur akması, su baskını gibi doğal afetlerde 19,964 kişi hayatını kaybetmiş, 1.078.200 kişi evsiz kalmış, yaklaşık 17,460 milyon ABD Doları kayıp meydana gelmiştir.

Karşı karşıya kalınan afetler içinde sadece deprem göz önüne alındığında ise Türkiye'nin, yeryüzünün en aktif fay zonları içerisinde bulunan ve her zaman büyük deprem tehlikesi ve riskine maruz olan bir ülke olduğu açıktır. Halen yürürlükte olan ve Türkiye deprem bölgeleri haritası esas alındığında ülke topraklarının % 96'sının farklı etkinlikteki deprem bölgeleri içerisinde yer aldığı ve nüfusun % 98'inin bu bölgeler de yaşadığı görülmektedir (Deprem Dairesi Başkanlığı, 1996). Bu bölgelerin % 66'sı 1. Ve 2. Derece deprem bölgeleri, başka bir deyişle aktif fay zonları içerisindedir. 1900-2008 yılları arasında, Türkiye'de önemli ölçüde can ve mal kayıplarına yol açan iki yüze yakın deprem olmuş ve bu depremler nedeniyle yaklaşık 100 bin kişi hayatını kaybetmiş, 171,283 kişi yaralanmış, 600 bin konut yıkılmış veya kullanılmaz hale gelmiş ve bu yıkımların nedeniyle milyonlarca kişi farklı bölgeler ve şehirlere göç etmek zorunda kalmıştır.

Deprem kısa süre içinde meydana gelir ve geniş bir alanda hissedilebilir; nerede ve ne zaman gerçekleşeceği ise gün saat olarak bilinemez. Buna rağmen öncü depremleri tespit ederek bir tahmin yapabilir ve en azından o bölgede bulunan acil durum ekiplerinin hazır bulundurulması sağlayabiliriz.

Ülkemizin hemen her yerinde depremler olduğu bir gerçektir; ancak hasara neden olan depremler başlıca üç bölgede (Kuzey-Kuzeydoğu, Batı Anadolu Bölgeleri ile Doğu-Güneydoğu Anadolu) yoğunlaşmaktadır. Kuzeyde yer alan Kuzey Anadolu Fay Zonu dünyanın en aktif ve en önemli kırık zonlarından biridir. Ülkemizin yer aldığı deprem kuşağının Japonya ya uzak bir bölgede olmasının bizim açımızdan rahatlatıcı herhangi bir yanı bulunmamaktadır. Zira Fay hatlarının hareketi domino taşları gibi birbirini tetikleyen bir etki yaratır. Bu yüzden anlamsız ve bilimsel olmayan söylemleri ve söylentileri dikkate almak yerine vakit geçirmeden kişisel ve toplumsal hazırlık çalışmalarının tamamlanmasına odaklanılmalıdır.

Bir Sonraki Depreme Hazır mıyız?

Deprem yönetmeliğiine göre 'güvensiz' bulunan tüm binaları güçlendirmek yerine, sadece göçme riski taşıyanları bulup güçlendirmek veya yıkmak en akılcı bir çözümdür.

İstanbul Aydın Üniversitesi, Florya kampüsündeki odamda gireceğim derse hazırlık yaparken, günün postaları geldi. Kalın ve şık bir zarfta getirilen bir posta özellikle dikkatimi çekti. Merakla zarfı açtım ve içinde yer alan davetiye benzeri kağıdın içindekileri okudum. Amerika'nın Afet konusunda uzman üniversitelerinden gelen bir konferans duyurusuydu. Konferansa benimde katılmamı ve akademik ortamda bilgilerimizi paylaşmamızı istiyorlardı. Konferansın konusu ise şuydu; "Afetlerden Sonra Evcil Hayvanların Güvenliğinin Sağlanması".

Bir süre bir şey yapamadan davet elimde koltuğumda kaldım. Güzel ülkemde değil hayvanları korumak, çocuklarımızı korumak konusunda yapılacaklar tamamlanmamışken, yasal sorunlar devam ederken, kısıtlı bütçe karşısında güçlendirilmesi gereken bina sayısının çokluğu ortada iken, Amerika'dan gelen bu davet konusunda hissettiğim "geç kaldık" hissini hala hatırlarım.

Bu hissi hatırlamakla beraber bunu bir daha düşünmemek için ilk önce bireysel olarak ve sonra toplumsal olarak yapılacak pek çok çalışmanın var olduğuna inanıyor ülkemizin depremsellik durumu ile ilgili birkaç bilgiyi sizinle paylaşmak istiyorum.

Tahripkar Marmara depremlerinden on iki yıl sonra geriye dönüp bakarsak, nizam ve kuralların yeterince düzenlendiğini, boşlukların ve başı bozuklukların ortadan kaldırıldığını, depremin acılar verecek risklerini azalttığımızı, yeni ve şiddetli bir depreme büyük ölçüde hazırlıklı olduğumuzu söyleyemeyiz.

Pek çok verilebilecek örnekte ortak olan birkaç önemli konu şunlardır; "hazır değildik", "önlem almamıştık" ve "can kaybı". Tabi ki hiçbir şey yapılmadığını söylemek mümkün değildir. Tüm ülke genelinde Yerel Yönetimler, Valilikler, özel sektör ve kamu kuruluşları acil kurtarma, acil barınma, acil beslenme, acil sağlık, enkaz kaldırma ve yangın söndürme gibi kriz yönetimi konularında hazırlıklarını başarı ile tamamladılar. Ama önemli olan kriz olduktan sonra onu yönetmek değil, krizin oluşmasını önlemek, yani 'risk yönetimi' çalışması yapmaktır.

Kaçak Binalar ile ilgili neler yapılabilir?

Ülkemizde mevcut binaların yaklaşık % 65'i inşaat ve iskân ruhsatı bulunmayan 'kaçak' binalardır. Bunların deprem güvenliği için, 'incelenebilme ve gerekirse güçlendirilme izni' verilmesini amaçlayan bir yasa çıkarılmalıdır. Bu yasa, sadece insan sağlığı ve can güvenliği açısından bir yaklaşım olacaktır. Yoksa, bir imar affı ve tapulandırma niteliğinde değildir. Esasen, kamu arazileri veya özel sahipli bir arsa üzerine inşaat ruhsatı almadan 'kaçak' olarak inşa edilmiş bir binayı, Devlet olarak dolaylı bir şekilde tanıyoruz. Emlâk vergisi alıyor, su, telefon, elektrik, doğalgaz, kanalizasyon, cadde, sokak, ulaşım gibi tüm altyapı hizmetlerini kaçak binaların ayağına kadar götürüyoruz da, deprem güvencesi taramasında veya deprem güçlendirilmesi amacı ile, müracaat edildiğinde, 'Biz bu binayı tanımıyoruz, binanıza büyük onarım ruhsatı veremeyiz' denilebilir mi? Dolayısı ile, Bayındırlık ve İskân Bakanlığı bu büyük paradoksu ortadan kaldıracak bir Genelge çıkarmalıdır.

Mevcut Bina Stoğumuzu Nasıl Güvence Altına Alabilir Ve Güçlendirebiliriz?

Başaramadığımız işlerden en büyüğü, mevcut bina stoku içinde büyük bir çoğunluğun deprem güvencesine halâ kavuşamamış olmasıdır. Evlerimiz, iş yerlerimiz, okul ve hastanelerimiz, fabrikalarımız hala elden geçirilmeyi bekliyor. Güçlendirilenler çok azdır. Ancak, her güvensiz yapıyı güçlendirmeye ne zamanımız, ne de paramız yeter. Gerçekten, ülkemizdeki 20 milyon konutun güçlendirme bedeli konut başına ortalama 10 bin dolar hesabı ile, 200 milyar dolar tutar. Mal güvenliğini ve dolayısı ile tüm güvensiz binaların güçlendirilmesini esas alan gözü kapalı böyle bir tutum hiç de akılcı bir çözüm değildir. Zaten başa çıkmak mümkün de değildir. Onun için, deprem yönetmeliğine göre 'güvensiz' bulunan tüm binaları güçlendirmek yerine, sadece göçme riski taşıyanları bulup güçlendirmek veya yıkmak en akılcı bir çözümdür.

İlgili kuruluşlardan farklı raporlar çıkabiliyor. Göçme riski olan binaları doğru olarak nasıl tespit edebiliriz?

Eğer, en şiddetli bir depremde bir bina 'az' veya 'orta' hasar görecek, yani sadece mal kaybı doğacak ve insanlar depremden sonra binalarından yürüyerek dışarı çıkacaklar ve dolayısı ile hiçbir can kaybı olmayacak ise, böyle bir binayı güçlendirmeye ne gerek var ki? Gerçekten, mevcut bina stokumuzun yüzde 96'sı böyle göçme riski taşımayan ve ölüm ihtimali bulunmayan binalardır. Daha doğrusu, istatistikler göstermiştir ki, en şiddetli bir depremde bile, göçerek can kaybına neden olabilecek bina sayısı, mevcut bina stoku içinde sadece yüzde 4 mertebesindedir. Dolayısı ile, uzmanlara güvence saptaması etüdü için müracaat edildiğinde, " Benim binam Türkiye Deprem Yönetmeliğine göre güvencede mi?" diye sorulacak yerde, "Benim binam en şiddetli bir depremde iskambil kağıdı gibi kat kat üstüne yıkılır mı?" diye sormalıdır.

Beklenen Depremde "Sıfır" Can Kaybı Mümkün mü?

İstanbul ve onun gibi birinci derece deprem bölgesinde bulunan Bursa ve diğer tüm illerimiz için en akılcı çözüm, can güvenliğini esas almak ve dolayısı ile, sadece iskambil kâğıdı gibi kat kat üstüne yıkılma niteliği taşıyan binaları bulup çıkarmaktır. Bu takdirde, en şiddetli bir depremde bile 'kimsenin burnu bile kanamayacak' ve can kaybı teorik olarak 'sıfır' olacaktır. Söz konusu amaç sadece can güvenliği olunca, Anayasaya göre, ister özel sektöre, ister kamuya ait olsun, göçme riski taşıyan binaları bulup çıkarmak görevi ve sorumluluğu da Devlete ait olur.

'Sıfır Can Kaybı' Projesinin Yararları Nelerdir?

Birinci ve ikinci derece deprem bölgelerinde bulunan tüm illerimiz için en akılcı çözüm, can güvenliğini esas almak ve dolayısı ile, sadece kat kat üstüne yıkılma riski taşıyan binaları bulup çıkarmaktır. Bu takdirde, en şiddetli bir depremde bile 'kimsenin burnu bile kanamayacak' ve can kaybı teorik olarak 'sıfır' olacaktır. İşte, bu nedenle, bu çalışmaya "Sıfır can kaybı" projesi denilmektedir. Sıfır can kaybı projesinin ana hedefi, adından da anlaşılacağı üzere, tüm özel sektör ve kamu binalarında, can kaybının önlenmesi ve bu arada doğal bir yan ürün olarak can kaybı beklenmeyen binaların belirlenmesidir. Sıfır can kaybı projesinin sağlayacağı yararlar şunlardır:

a) Türkiye'de hiçbir depremde pratik olarak can kaybı olmayacak ve tüm dünya kamuoyu önünde evrensel bir başarı elde edilecektir.

b) Göçme riski bulunan binaların saptanması ile, güçlendirilmesi gereken bina sayısı, bina stoku içinde sadece yüzde 4'e inecek ve binaların geri kalan yüzde 96'sı için güçlendirme gereği ortadan kalkacaktır.

c) Tüm bina stokunun yüzde 96'sı gibi çok büyük bir bölümünün 'göçme riski' taşımadığının ortaya çıkarılması, en önemli bir yan ürün olarak kendini gösterecek, yurttaşlarımız göçme riski taşımayan bir binada yaşıyor olduğunu öğrenmek suretiyle olası bir depremin psikolojik tedirginliğini üzerinden atmış olacaktır.

d) 'Sıfır' can kaybı projesi, acil arama, kurtarma, ceset torbası, defin işlemleri, acil barınma, acil beslenme gibi afet yönetimi ve kriz faaliyetlerini âdeta sıfıra indirecektir.

e) DASK ve benzeri deprem sigorta teminatlarının riskleri büyük ölçüde azalacaktır.

Yazımın sonuna doğru izninizle biraz içinde bulunmaktan gurur duyduğum İstanbul Aydın Üniversitesi AFAM ile ilgili basit birkaç bilgi vermek istiyorum. Afetlerden sonra yara sarmak yerine afetlerden önce tedbir almak anlayışına biran önce geçmemiz gerekiyor. Bu anlayışla AFAM teknik ve eğitim konularında çalışmalar yapmaktadır. Teknik olarak uluslararası kuruluşlarla yapmış olduğumuz iş birlikleri çerçevesinde deprem, sel, toprak kayması gibi afetlerden kaynaklı risklerin azaltılması, afet lojistiği, alternatif güçlendirme yöntemleri, bina hızlı tarama teknikleri gibi konularda çalışmalar devam etmektedir. Çok fazla önem verdiğimiz bir diğer konu eğitimdir. Özellikle çocuklarımıza deprem olgusunu ve depremden korunma kültürünü biran önce vermemiz gerekiyor ki gelecek kuşakları daha bilinçli yetiştirelim. AFAM afetlerden sonra mağdur durumda olacak olan engelliler, yaşlılar, kadınlar konularında da özel eğitim çalışmaları vermektedir.

Zaman su gibi akmaktadır. Bu nedenle, 1nci ve 2nci derece deprem bölgelerinde bulunan tüm İl ve İlçelerimizde 'sıfır can kaybı' projesi derhal uygulanmalı, Yerel Yönetimler tarafından göçme niteliği bulunan ve bulunmayan tüm özel sektör ve kamu binalarının taranmasına hemen başlanmalıdır. Bu kaçınılmaz ve geciktirilemez Anayasal bir görevdir. Şüphesiz, mal sahipleri dilerlerse, binalarının 'göçme riski' taşıyıp taşımadığını, bir uzman kuruluşa kendileri de tayin ettirebilirler.

FİNANSAL KRİZ
ÇİN'İ SÜPER GÜÇ YAPACAK MI?

Çin'in ABD'nin liderlik rolünü zorlamak gibi ne bir iddiası ne de kapasitesi vardır. ABD'nin süper gücüyle karşılaştırılırsa, Çin sadece bölgesel bir güçtür. ABD gibi birçok uluslararası konuda (Irak'tan Afganistan'a, İran'dan Kuzey Kore'ye kadar) taahhüde girmenin maliyeti vte riskleri Pekin hükümetinin kaldıramayacağı kadar ağırdır. Daha fazla güç daha fazla sorumluluk demektir. Çin ise bu kadar büyük uluslararası sorumluluğu kaldırmaya henüz hazır değildir. Çin'in önceliği kendi ekonomik büyümesidir. Çin, bölgesel barış ve istikrara çok büyük önem vermektedir. Büyük bir yükselişte olmasına rağmen Çin, ABD'nin uluslararası arenada bugüne kadar oynamış olduğu rolü üstlenecek kapasitede değildir.

Turquie Diplomatique

Ekonomik kriz Çin'in yükselmesine destek mi köstek mi oldu? Çin'i ABD'ye yakınlaştırdı mı?

20. yüzyıl ABD'nin yüzyılıydı. 21. yüzyıl Çin'in mi olacak?

Çin giderek yükseliyor. 1970'lerin sonunda başlattığı reform politikasından beri Çin ekonomisi yılda %9 oranında büyümektedir. Bugün dünyadaki üçüncü en büyük ekonomidir. 2004'te Japonya'nın en büyük ticaret ortağı 2008'de Hindistan'ın ve 2009'da Brezilya'nın en büyük ticaret ortağı olarak ABD'yi geçmiştir. ABD ithalatının en büyük kaynağı Çin'dir. 2008 yılında 266.3 milyar dolarlık bir ticaret fazlasına erişen Çin, yine aynı yıl, elinde en fazla ABD devlet tahvili bulunduran yabancı ülke olmuştur.

Finansal kriz Çin'in dünya ekonomisi üzerindeki önemini daha da arttırmıştır. Çin'in 2 trilyon dolar civarında döviz rezervi olduğu söylenmektedir. Bu muazzam dolar rezervi, ABD'nin bu yıl 2 trilyon doları aşabileceği söylenen bütçe açığı ile bir tezat yaratmaktadır.

Çin hükümetinin 586 milyar dolarlık teşvik paketi, Çin hükümetinin krizden uzak durmaktaki kararlılığını göstermektedir. 2009 yılı başlarında Çin Başbakanı Wen, ekonomiyi teşvik etmek için gerekirse ikinci bir teşvik paketi getirileceğini söyledi. G-20 Zirvesi krizle başa çıkmakta Çin'in daha büyük bir rol oynamasının beklendiğini gösterdi.

Çinli liderler, gelecekte benzer sorunlarla karşılaşmamak için, sadece ortaya çıkmış olan sorunlara çözümler aramakla kalmıyorlar, aynı zamanda bu sorunların neden ortaya çıktığını da saptamakta ısrarlılar.

Çin Halk Bankası direktörü Zhou Xiaochuan, uluslararası para sistemindeki aksaklıkların yeni bir dünya rezerv birimi yaratılarak bir dereceye kadar düzeltilebileceğini düşünüyor. Bu tartışmalı fikir karşısında Amerikalılar telaşa kapıldı, birçok Avrupalı ve Asyalı tarafından ise olumlu karşılandı. Zhou'nun bu düşüncesi dolların hakim statüsünün hemen yakın gelecekte değiştirilmesini önermiyor; ancak uluslararası para sisteminde bir devrime yol açabilir.

Çin'in, büyüyen ekonomisinin yanı sıra savunma harcamaları da düzenli olarak artmış ve iki haneli rakamlara ulaşmıştır. Çin ordusunu; ekonomik gücü paralelinde, ve ülkenin özellikle deniz ve hava sahasını koruyacak şekilde büyütmektedir. Çinli liderler arasında uzun yıllar yürütülen tartışmalardan sonra, Çin'in önümüzdeki yıllarda ilk uçak gemisine sahip olması bekleniyor.

Çin, askeri yapısını güçlendirdikçe daha da aktif olmaya başlamıştır. Ming Hanedanından bu yana ilk kez Somali açıklarına yollamış olduğu iki destroyer ve bir ikmal gemisini korumak üzere iki gemi yollamıştır. Ayrıca diğer Şanghay İşbirliği Örgütü üyeleriyle çeşitli askeri tatbikatlara katılmıştır.

Çin gemilerinin 2009 yılı başlarından beri Güney Çin Denizinde casusluk yaptıkları iddia edilen Amerikan gemilerini rahat bırakmadıkları birkaç kez rapor edilmiştir. Haziran ayında bir Çin denizatlısı, bir Amerikan destroyeri tarafından çekilmekte olan su altı sonar düzeneğine kaza ile çarptı. Amerikan destroyeri ASEAN üyeleriyle müşterek bir tatbikata katılmak üzer Güney Çin Denizi'nde bulunuyordu.

Uluslararası ekonomik ve siyasi düzenin yeniden ayarlanması için uluslararası krizin bir fırsat olduğunu gören BRIC ülkeleri (Brezilya, Rusya,Hindistan,Çin), uluslararası işlerde daha aktif rol almak yönündeki istek ve amaçlarını dile getirdiler. Bu dört ülke arasında Çin'in en nüfuzlu ülke olduğu şüphe götürmez; ancak, BRIC formatı Çin'in sürdürebilir kalkınma, küresel ısınma ve dünya barışı ve istikrarı gibi konularda ABD ve Avrupa ile pazarlık edebilmesi için iyi bir platform oluşturmaktadır.

Bazı kişiler ABD'nin küresel ekonomideki lider rolünün zayıfladığını ve yerini Çin'in aldığını düşünüyorlar. Finansal kriz Çin'e bu varsayımı güçlendirmesi için kaçırılmaz bir fırsat sunuyor gibi görünüyor. Çin'in yükselişinin uzun vadeli bir trend olduğu bir gerçektir, ama mevcut kriz Çin'in ABD'nin çıkarları pahasına yükselişini kolaylaştırmayacaktır.

Niye olmasın? Her şeyden önce finansal kriz gerek ABD gerek Çin için bir sorundur. Çin'in elinde büyük miktarda miktarlarda ABD devlet tahvili bulunması her iki ülkenin de aynı teknede olduğunu gösterir. Bu muazzam bağımlılığı her iki ülke de kabul etmeli ve birbirleriyle işbirliği yapmalıdırlar. Ve beğenseniz de beğenmeseniz de Çin, ABD'nin borçlarını satın almaya evam etmek zorunda kalacaktır.

Çin Başbakanı Wen bu yılın başlarında tahvillerin değerinin düşmesi konusundaki endişelerini dile getirmiştir. Ancak başbakan eğer Çin bu alımları durdurursa borcun değerinin daha da düşeceğini de biliyor. Çin, kendine yardım etmek için ABD'ye yardım etmek zorundadır. Diğer yandan, Çin yatırım hedefi olarak başka para birimleri arayışını sürdürürken, ne Euro ne de Yen buna bir alternatif olamayacak gibi görülüyor.

Dahası, Çin'in kalkınmasında ihracat başı çekmektedir. Finansal kriz nedeniyle ABD, Japonya ve Avrupa Birliği'nden gelen talebin hızla düşmesi Çin dış ticaretinde hemen etkisini gösterdi – Mayıs 2009'da dış ticaret oranı geçen yılın aynı dönemine göre % 25.9 düşüş gösterdi. İhracatla uğraşan birçok şirket battı ve 20 milyondan fazla kişi işsiz kaldı.

Finansal kriz nedeniyle Çin hükümeti şu sorularla karşı karşıya: iç tüketim nasıl etkili şekilde canlandırılabilir? İşlerini kaybeden işçiler için nasıl istihdam yaratılacak? Sürdürebilir kalkınma nasıl devam ettirilecek? Pekin hükümeti GSYİH'deki % 8'lik büyüme oranını devam ettirebilmek için baskı altındadır, aksi takdirde büyük sosyal sorunlar çıkaracaktır. Kısa vadede sorunlar çözümlense dahi, "sürdürebilir kalkınma" konusu uzun vadede Çin hükümeti için bir sorun olmaya devam edecektir.

Çin hükümeti, halkına makul düzeyde sosyal güvenlik sağlayacak kapsamlı bir sosyal yardım sistemi oluşturmak için sürüncemede kalmış olan siyasi ve sosyal reformlarına eğilmek zorundadır. İç tüketim ancak halkın eğitim, sağlık sigortası ve emekli aylıkları konusundaki endişeleri giderilirse canlanabilir ki, bu da bir gecede olamaz.

Son olarak, ve her şeyden önemlisi, Çin'in ABD'nin liderlik rolünü zorlamak gibi ne bir iddiası ne de kapasitesi vardır. ABD'nin süper gücüyle karşılaştırılırsa, Çin sadece bölgesel bir güçtür. ABD gibi birçok uluslararası konuda (Irak'tan Afganistan'a, İran'dan Kuzey Kore'ye kadar) taahhüde girmenin maliyeti ve riskleri Pekin hükümetinin kaldıramayacağı kadar ağırdır.

Daha fazla güç daha fazla sorumluluk demektir. Çin ise bu kadar büyük uluslararası sorumluluğu kaldırmaya henüz hazır değildir. Çin'in önceliği kendi ekonomik büyümesidir. Çin, bölgesel barış ve istikrara çok büyük önem vermektedir. Büyük bir yükselişte olmasına rağmen Çin, ABD'nin uluslararası arenada bugüne kadar oynamış olduğu rolü üstlenecek kapasitede değildir.

Aslında ABD'nin kurmuş olduğu ekonomik ve siyasi düzen, Çin'in kalkınması için olumlu bir ortam yaratmıştır. Çin, ABD'nin peşine takılmış ve ABD'nin yaratmış olduğu uluslararası sistemden yararlanmıştır. Pekin'in kazançları onu Washington'un liderliği altında ilerlemeye teşvik edecektir.

İyi yönetilirse, Çin'in gerek ekonomik ve siyasi, gerek askeri gücü finansal krizden sonra da büyümeye devam edecektir – ama ABD'nin bu alandaki gücü yine de benzersiz kalacaktır. Çin'in ABD ile açıklığa kavuşturması gereken nokta şudur: Çin ve ABD rakip değil, ortaktırlar – hem kendi çıkarları hem de tüm dünyanın çıkarları açısından.

Hu Jintao: Askeri hakimiyet peşinde değiliz

Çin Cumhurbaşkanı Hu Jintao, silahlanma yarışı ya da diğer ülkeler üzerinde askeri hakimiyet kurma çabası içinde olmadıklarını söyledi. Hu, Amerika Birleşik Devletleri ziyaretinin üçüncü gününde ekonomi ve güvenlik alanında işbirliği çağrısında bulundu.

'Barışçıl Kalkınma'

Hu, General Electric, Coca Cola ve Boeing yöneticilerinin de hazır bulunduğu yemekte, "barışçıl kalkınma" hedefinden ayrılmayacaklarını söyledi. Çin lideri, "Silahlanma yarışı peşinde değiliz. Hiçbir ülkeye askeri tehdit oluşturmuyoruz. Çin hiçbir zaman askeri hakimiyet ve yayılmacılık peşinde olmayacak" dedi.

Hu, karşılıklı çıkarlar dikkate alınınca Amerika Birleşik Devletleri ve Çin arasındaki ilişkilerin tarihsel süreç içinde istikrarlı bir şekilde geliştiğini belirtti.

Konuşmasında ABD ve Çin'in farklı düştüğü konulara da sık sık vurgu yapan Hu, iki ülkenin birbirini eşit olarak görmesi ve ilişkilerin karşılıklı saygıya dayanması gerektiğini söyledi.

Çin Cumhurbaşkanı daha sonra, Amerikalı liderlerin, Pekin'in Asya'da hakimiyet kurmaya çalıştığı yolundaki kaygılarına değindi. Hu, "Tayvan ve Tibet'le ilgili konular, Çin'in egemenliğini ve toprak bütünlüğünü ilgilendiriyor. Bunlar 1 milyar 300 milyon Çinlinin milli duygularını incitebilecek meseleler." dedi.

İngiltere AB'nin Çin'e Silah Satma Planlarından Rahatsız

İngiltere, Avrupa Birliği'nin Çin'e silah satma planlarından rahatsız. Avrupa Birliği, 1989'daki Tiananmen olaylarını kanlı bir şekilde bastıran Çin hükümetine o dönemden bu yana silah ambargosu uyguluyor. Ancak Pekin hükümeti, mali alandaki nüfuzunu kullanarak Avrupa Birliği'nin yasağı kaldırması için çalışıyor. Birlik içinde Çin'in bu girişimlerine muhalefette ise İngiltere başı çekiyor.

Çin ilk hayalet uçağı J-20'yi bu ay başarıyla denedi. Yeni uçağın görüntüleri, dikkatleri Çin ordusundaki modernizasyon çalışmalarına çekti. Avrupa Birliği 22 yıl önceki Tiananmen olaylarını kanlı biçimde bastıran Çin'e silah satışını yasaklamıştı.

İngiltere'nin savunma alanında düşünce üreten kuruluşlarından Royal United Services Enstitüsü uzmanı Alexander Neil'e göre Çin, Avrupa'da mali alandaki nüfuzunu giderek genişletiyor. "Avrupa Birliği üyeleri kıtada yayılan ekonomik krizin de etkisiyle Çin'in baskısını daha fazla hissediyor. Birçok Avrupalı lider, kendilerini ekonomik durgunluktan kurtarabilecek Çin'e yatırım konusunda eminim iki kere düşünüyordur."

Çin, Avrupalı şirketlerle bir dizi büyük anlaşma imzaladı. Bunlar arasında Alman Volkswagen ve Daimler'in 5 milyar dolarlık anlaşması da var. Pekin hükümeti, Euro'nun geleceğiyle ilgili kaygıların zirveye çıktığı bir dönemde, İspanya'yı 8 milyar dolara yakın borcundan kurtarmak için bu ülkenin piyasadaki tahvillerini almayı önerdi.

Aralarında AB'nin dış politika sorumlusu Catherine Ashton'ın da bulunduğu birçok Avrupalı lider, Çin'e silah satış yasağının yeniden gözden geçirilmesini istiyor.

Çin'e yatırım yapmaktan memnun olan İngiltere ise silah ambargosunu kaldırma planından rahatsız. Alexander Neil bunun nedenini şöyle açıklıyor: "İngiltere görüşünü son birkaç yıldır değiştirmedi. Şimdi ambargoyu kaldırmak için zaman hiç uygun değil."

WikiLeaks tarafından sızdırılan gizli belgelere göre Amerika da Çin'e silah satış yasağının kaldırılmasını istemiyor. Çin Devlet Başkanı Hu Jintao Washington ziyareti sırasında, Amerika'nın kaygılarını gidermeye çalıştı.

"Silahlanma yarışı yapmıyor ve kimse için askeri tehdit oluşturmuyoruz. Başka ülkeler üzerinde egemenlik kurmak ya da yayılmacı politika izlemek de istemiyoruz."

Çin geçen yıl ordunun modernizasyonuna 78 milyar dolar yatırım yaptı ancak Alexander Neill'a göre hala çok ileri düzeye ulaşamadı. "Çin'in bazı alanlarda Amerika'yla köşe kapmaca oynadığı doğru. Özellikle de gelişmiş teknoloji ürünü silahlar ve asimetrik savaş konusunda."

J-20 hayalet uçağı, Çin'in ileri teknolojide geldiği düzeyi gösteriyor. Pekin hükümeti, Avrupa Birliği'ne askeri teknoloji ihraç etmesi için baskı yapıyor. Çin'in giderek artan ekonomik gücü, Avrupalı liderleri bir kez daha düşünmeye zorluyor.

ABD İle Çin'in "Dostça Rekabet" Dönemi

Dünyanın süper gücü ABD ile ekonominin yükselen devi Çin arasındaki ilişkilerde yeni bir sayfa açılıyor. Çin Devlet Başkanı Hu'nun tarihî Washington ziyaretinde önemli mesajlar verildi, anlaşmalar imzalandı. İki ülke ilişkilerine egemen olan rekabet ve kuşkulara rağmen, Çin Devlet Başkanı Hu Jintao'nun Washington ziyaretinin ilk gününde, milyarlarca dolarlık yeni ticaret anlaşmaları sonuçlandırıldı.

ABD Başkanı Barack Obama, küresel ekonomiyi güçlendirmek ve uluslararası sorunlara çözüm getirebilmek için ABD ve Çin'in ilişkilerini güçlendirmesi gerektiğini söyledi, dostluk ve işbirliği mesajları verdi.

Obama'nın 21. Yüzyıl Vizyonu

Çin Devlet Başkanı Hu'yu Beyaz Saray'da en üst düzeyde ağırlayan Amerikan Başkanı Obama, Çin'in dünyanın en büyük güçlerinden biri haline gelmesini memnuniyetle karşıladıklarını, yeni dönemi "dostça rekabet" dönemi olarak görmek istediklerini söyledi.

Obama, ABD'nin en fazla dışalım gerçekleştirdiği ülke olan Çin'den, piyasalarında ABD şirketlerine daha fazla esneklik göstermesini isterken sözlerini şöyle sürdürdü:

"Aramızda sağlıklı bir rekabet, iki ülkenin de inovasyonda ilerlemesini, rekabet gücünü artırmasını beraberinde getirecektir. 21. yüzyılda ilişkilerimiz için böyle bir vizyon görüyorum ve bugün bu yönde büyük ilerleme gerçekleştirdik."

ABD Başkanı Obama, Çin liderinin Amerikan firmalarının Çin'deki ihalelerde ayrımcılığa uğramaması için çaba göstereceğini söylemesinden, fikrî mülkiyet haklarını ihlal eden firmalarla mücadele sözü vermesinden de memnuniyet duyduğunu kaydetti.

Ziyaretin ilk gününde, Çin'in ABD'den 45 milyar dolarlık alım gerçekleştirmesini öngören anlaşmaların sonuçlandırıldığı duyuruldu. Bu kapsamda Çin, Amerikan havacılık devi Boeing'den de 200 yolcu uçağı satın alacak. İmzalanan anlaşmalar, derin bir kriz yaşayan ABD ekonomisinde, 235 bin kişilik bir istihdamın korunmasını sağlayacak.

Kur Konusunda Uzlaşma Yok

Çin Devlet Başkanı Hu'nun ziyaretinde, ABD'nin uzun süredir şikayetçi olduğu kur politikası konusunda ise somut bir sonuç çıkmadı. ABD yönetimi, Çin'in ihracatta avantajını sürdürmek için para birimi Yuan'ın değerini oldukça düşük tuttuğunu öne sürüyor ve Pekin'i eleştiriyordu.

ABD'li imalatçılar, Yuan'ın değerinin yüzde 40 kadar düşük olduğunu, bunun Çin ürünlerini ABD'de ucuz ve

Haberin devamı sayfa 20'de

ABD Başkanı Obama:

"Yeniden Lider Olmalıyız"

Şu anda önemli olan bir dahaki seçimi kimin kazanıp kazanmayacağı değil. Önemli olan; yeni istihdam ve fabrikaları bu ülkede mi yoksa başka ülkelerde mi göreceğimiz; halkımızın çalışkanlığı ve gayretinin ödüllendirilip ödüllendirilmeyeceğidir. Tehlikede olan; Amerika'nın sadece dünya haritasında bir yer edinmekle kalmayıp, dünyayı aydınlatmasını sağlayan liderliğini sürdürüp sürdüremeyeceğidir. Vergi mükelleflerinin ödediği paraların haksız yere bankalara gitmesine son verdik. Kongre'den, vergi mükelleflerinden alınan milyarlarca dolarlık vergi paralarını petrol firmalarına vermekten vazgeçmesini istiyorum. Fark ettiniz mi bilmiyorum; ama onlar kendi hesaplarına güzel iş çıkartıyorlar. Dolayısıyla, dünün enerjisine para yardımı yapmak yerine, yarınınkine yapalım. Araştırma ve teknolojideki liderliğin sürdürülmesi, Amerika'nın başarısı için belirleyicidir.

Barack OBAMA

Sayın Meclis Başkanı, Sayın Başkan Yardımcısı, Kongre üyeleri, Değerli misafirler ve aziz Amerika vatandaşları,

Bu gece, ilk olarak 112. Kongre'nin bay ve bayan üyelerini ve yeni Meclis Başkanı'nız John Boehner'i tebrik ederek sözlerime başlamak istiyorum. (Alkışlar) Ve, bu vesile ile, buradaki boş koltuğun da farkında olduğumuzu belirtmek isterim. Meslektaşımız –ve dostumuz- Gabby Giffords'un sağlığı için duacıyız.

Bu gece burada bulunan kişilerin, son iki yıldır aralarında görüş ayrılıkları yaşandığı bir sır değil. Tartışmalar, çekişmeli geçti; inandıklarımızın peşisıra var gücümüzle mücadele ettik. Bu iyi bir şey. Zaten güçlü bir demokrasi, bunu gerektirir. Bu, milletimizi ayrı bir noktaya konumlandırmamıza yardımcı olur.

Ancak, Tucson trajedisinin bizi duraksatmasının bir nedeni var. Kamu önündeki tartışmalarımızın tüm gürültüsü, tutkusu ve hıncı arasında, Tucson bize şunu anımsattı ki; kim olduğumuz veya nereden geldiğimizin bir önemi yok. Her birimiz, daha büyük bir şeyin parçasıyız; ve bu, bir parti veya siyasi bir tercihten çok daha önemli.

Biz, Amerikan ailesinin parçasıyız. Her bir ırkın, inanışın ve dünya görüşünün yer alabileceği ülkemizde, birbirimize halen sıkı sıkıya bağlı olduğumuza; ortak umutlar ve ortak bir imanı paylaştığımıza; Tucson'daki küçük bir kız çocuğunun rüyalarının, bizim çocuklarımızınkilerden pek de farklı olmadığına; tüm çocukların karşılarına çıkan şansı kullanmaya hakkı olduğuna inanıyoruz.

İşte, bu da milletimizi ayrı bir noktaya konumlandırmamıza yardımcı oluyor. (Alkışlar)

Şimdi, sadece bu itiraf sayesinde yeni bir işbirliği çığırı açılmayacak. Bu noktadan sonra gerçekleşecek şeyler, bize bağlı. Bu noktadan sonra herşey, bu gece burada birlikte oturmamızla değil, yarın birlikte çalışıp çalışamayacağımızla belirlenecek.

Yapabileceğimize inanıyorum. Ve yapmamız gerektiğine de inanıyorum. Bizi buraya gönderen halkın bizden beklentisi bu yönde. Oyları aracılığıyla, hükümetin artık partiler arasında paylaşılan bir sorumluluk olacağını belirlediler. Artık ileri adım atacağız veya hiçbir adım atmayacağız. Tüm bunları da; karşımızdaki sorunların partilerden ve politikalardan daha büyük olduğu için yapacağız.

Şu anda önemli olan bir dahaki seçimi kimin kazanıp kazanmayacağı değil. Önemli olan; yeni istihdam ve fabrikaları bu ülkede mi yoksa başka ülkelerde mi göreceğimiz; halkımızın çalışkanlığı ve gayretinin ödüllendirilip ödüllendirilmeyeceğidir. Tehlikede olan; Amerika'nın sadece dünya haritasında bir yer edinmekle kalmayıp, dünyayı aydınlatmasını sağlayan liderliğini sürdürüp sürdüremeyeceğidir.

"... Amerikalıların maaş çekleri artık bugün biraz daha kabarık..."

Biz ilerlemeye hazırız. Yaşayabileceğimiz en kötü ekonomik krizin üzerinden iki yıl geçti. Bu süre içinde borsalar toparlandı. Şirketler kara geçti. Ekonomi yeniden büyümeye başladı.

Ancak, ilerleyişimizi sadece bu kıstaslar temelinde ölçmüyoruz. İlerlemeyi, halkımızın başarılarıyla ölçüyoruz. Buldukları iş imkanlarıyla ve bu işlerin onlara sunduğu yaşam kalitesiyle… İşlerini geliştirecek türden iyi bir fikir hayali kuran küçük işletme sahiplerinin karşılarına çıkan olasılıklarla… Çocuklarımıza daha iyi bir yaşam sunma fırsatlarıyla…

İşte, Amerikan halkının, üzerinde çalışmamızı istediği proje budur. Hep birlikte…

Bunu Aralık ayında yaptık. Gerçekleştirdiğimiz vergi indirimleri sayesinde, Amerikalıların maaş çekleri artık bugün biraz daha kabarık. Tüm iş kolları, bu sene yaptıkları yeni yatırımların tüm maliyetini gider olarak yazabilirler. Ve, Demokratlar ile Cumhuriyetçilerin attıkları bu adımlar, ekonomiyi büyütecek ve geçtiğimiz sene özel sektörde yaratılan bir milyondan fazla iş imkanına eklenecek.

Ancak, daha yapılacaklar var. Son iki senedir atmış olduğumuz adımlar, bu resesyonun büyük bölümünü bitirebilir; ancak geleceği kazanmak için, on yıllardır biriken sorunları ele almamız gerekiyor.

Bu akşam bizi izleyen insanların çoğu, iyi bir iş bulmanın yakınlardaki bir fabrikaya veya şehir merkezindeki bir şirkete girmek anlamına geldiği dönemi büyük olasılıkla anımsayacaktır. O dönemlerde üniversite derecesine ihtiyacınız yoktu; rekabetiniz de komşularınızla sınırlıydı. Eğer çok çalışırsanız, iyi bir ücret, tatmin edici faydalar ve terfi imkanlarıyla birlikte hayat boyu çalışacağınız bir iş bulma şansınız vardı. Belki de, çocuklarınızın da aynı şirkette çalıştığını görme gururuna nail olabilirdiniz.

Ancak, bu dünya değişti. Ve birçok kesim açısından bu değişim sancılı oldu. Zamanının parlak fabrikalarının indirilmiş kepenklerinde ve zamanının işlek ana caddeleri üzerinde başıboş kalmış dükkan vitrinlerinde bunu gördüm. Maaşları giderek azalan veya işlerini yitiren Amerikalıların içine düştükleri yoksunluk halinde bunu işittim. Bu gururlu kadınlar ve erkekler, oyunun tam ortasında kuralların değiştiğini hissediyorlardı.

"...evet, dünya değişti. İstihdam yarışı, gerçek bir hal aldı...."

Haklıydılar. Kurallar değişmişti. Tek bir jenerasyon içinde teknolojide yaşanan devrimler; yaşam, çalışma ve iş yapma biçimlerimizi dönüştürmüştü. Zamanında 1000 işçiye gereksinim duyan çelik fabrikaları, artık aynı işi 100 işçiyle yapar hale geldiler. Bugün, neredeyse tüm şirketler, ürünlerini İnternet bağlantısının olduğu her yerde satabiliyorlar.

Aynı zamanda, Çin ve Hindistan gibi ülkeler, kendi içlerinde yaşanan bazı değişiklikler neticesinde, bu yeni dünyada rekabet edebileceklerini fark ettiler. Ve böylelikle, çocuklarını daha erkenden ve daha uzun süreli eğitmeye başladılar; matematiğe ve bilime daha fazla önem verdiler. Araştırma ve yeni teknolojilere yatırım yapıyorlar. Çin, kısa süre önce, dünyanın en büyük özel güneş araştırmaları tesisine ve dünyanın en hızlı bilgisayarına kucak açtı.

Dolayısıyla; evet, dünya değişti. İstihdam yarışı, gerçek bir hal aldı. Ancak, bu bizim şevkimizi kırmasın; onun yerine, bizi mücadeleye çağırsın. Anımsayın: son birkaç yılda aldığımız tüm darbelere, bize kötümser yaklaşan kesimlerin çöküşümüzü haber veren tüm tahminlerine karşın, Amerika halen dünyanın en geniş ve en müreffeh ekonomisi. (Alkışlar.) Bizim işçilerimizden daha üretken işçi yok. Diğer ülkelerin şirketleri, bizimkiler kadar başarılı değil; başka hiçbir ülke, mucitlere ve girişimcilere bizim kadar patent vermiyor. Dünyanın en iyi yüksekokul ve üniversitelerine ev sahipliği yapıyoruz; okumak isteyen öğrenciler, en çok bizi tercih ediyorlar.

Dahası, bir idea uğruna –her birimizin, kendi kaderini belirleme şansını hak ettiği ideası- kurulan ilk millet biziz. İşte bu yüzden yüzyıllardır göçmenler ve öncü kişiler, her şeylerini riske atarak bu topraklara geldiler. İşte bu yüzden öğrencilerimiz sadece denklem problemlerini anımsamakla kalmıyor; aynı zamanda "Bu idea hakkında ne düşünüyorsunuz? Dünyada neyi değiştirirdiniz? Büyüdüğünüzde ne olmak istiyorsunuz?" gibi sorulara da yanıt verebiliyorlar.

Gelecek, onu kazanmamız için bekliyor. Ancak, oraya varmak için elimiz kolumuz bağlı bekleyemeyiz. Robert Kennedy'nin de bize söylediği gibi; "Gelecek, bir hediye değildir. Bir başarıdır." Amerikan Rüyası'nın sürdürülmesi, hiçbir zaman değişikliğe karşı olmak anlamına gelmemiştir. Her kuşağın belli ödünler vermesini ve mücadele etmesini, yeni çağın taleplerini karşılamasını gerektirmiştir.

Ve şimdi sıra bize geldi. Günümüzün işleri ve endüstrileri için rekabet etmenin ne anlama geldiğini biliyoruz. İnovasyon, eğitim gibi alanlarda dünyanın geri kalanının önünde olmalıyız. Amerika'yı iş yapmak için en iyi yer haline getirmeliyiz. Borçlarımızın sorumluluğunu almalı ve hükümetimizi reforme etmeliyiz. Halkımız ancak bu şekilde refaha kavuşabilir. Geleceği ancak bu şekilde kazanabiliriz. Ve, bu gece, bu noktaya nasıl gelebileceğimiz hakkında konuşacağım.

Geleceği kazanmanın ilk adımı; Amerika'da inovasyonu teşvik etmektir. Gelecekte hangi endüstrinin ön plana çıkacağını veya hangi alanlarda yeni iş imkanlarının açılacağını hiçbirimiz kesin bir şekilde öngöremeyiz. Otuz yıl önce, İnternet denen bir şeyin ekonomik devrime yol açacağını bilemezdik. Yapabileceğimiz şey –Amerika'nın diğer herkesten daha iyi yapabileceği şey-, yaratıcılığı ve halkımızın hayal gücünü harekete geçirmektir. Biz, Edison ve Wright kardeşlerin yaşadığı; Google ve Facebook'un ortaya çıktığı; bilgisayar ve otomobilleri icat eden milletiz. Amerika'da inovasyon sadece yaşamlarımızı değiştirmiyor; geçimimizi bu şekilde kazanıyoruz.

Serbest girişimcilik sistemimiz, inovasyon yolunu açan şeydir. Ancak, tarih boyunca şirketlerin temel araştırmalara yatırım yapması her zaman için kazanç sağlayan bir şey olmadığı için, hükümetimiz, alanında çığır açan bilim adamlarına ve mucitlere, gereksinim duydukları desteği sağladı ve sağlamaya devam ediyor. Bu destek sayesinde İnternet'in tohumları atıldı. Bilgisayar çipleri ve GPS gibi şeylerin olanaklı hale gelmesi sağlandı. İmalattan perakendeye dek tüm iyi işleri düşünün; bunların hepsi, söz konusu yeni fikirlerin birer ürünüdür.

50 yıl önce Sovyetler Birliği, uzaya Sputnik uydusunu göndererek uzay teknolojisinde önümüze geçti. Onları Ay'a ulaşma yarışında nasıl yeneceğimizi hiçbir şekilde bilmiyorduk. O teknolojiye henüz sahip değildik ve NASA bile henüz kurulmamıştı. Ancak, daha sonraları, araştırma ve eğitime daha iyi yatırım yaparak yalnızca Sovyetler'i geçmekle kalmadık; yeni endüstrilerin oluşması ve milyonlarca kişiye istihdam sağlanmasıyla sonuçlanan bir yenilik dalgasına da öncülük ettik.

"...gelecek, bir hediye değildir; bir "başarıdır." ...."

İşte bu bizim neslimizin Sputnik atılımı oldu. İki yıl önce, Uzay Yarışı'nın doruk noktasında olduğu dönemden bu yana yeni bir araştırma ve geliştirme düzeyine erişmeye ihtiyacımız olduğunu söylemiştim. Birkaç hafta içinde de, bu hedefe ulaşmamıza yardımcı olacak bir bütçeyi Kongre'ye göndereceğim. Toplumuzu güçlendirecek, gezegenimizi koruyacak ve halkımıza sayısız yeni istihdam sağlayacak biyomedikal araştırma, bilgi teknolojisi ve özellikle de temiz enerji konusunda yatırımlar yapacağız.

Daha şimdiden yenilenebilir enerjinin sunduğu vaatleri gözlemliyoruz. Robert ve Garry Allen, Michigan'da çatı malzemesi üreten bir şirketin başındaki iki kardeş. 11 Eylül'ün ardından, en iyi çatı ustalarını, Pentagon'u onarmaya yardımcı olmak üzere gönüllü olarak görevlendirmişlerdi. Ancak, süreç içinde fabrikalarının yarısı atıl kaldı ve resesyon onları da derinden etkiledi. Bugün, bir hükümet kredisi sayesinde, fabrikalarının atıl kalan bölümü, solar çatı üretimi için kullanılmaya başlandı ve çatılar ülke çapında satılmaya başlandı. Robert'in tabiriyle, "kendimizi yeniden keşfettik."

"...çocuklarımızı eğitime yarışını da kazanmalıyız...."

Zaten Amerikalıların da son 200 yıldan beri yaptıkları buydu: kendilerini yeniden keşfetmek. Ve, Allen Kardeşler gibi başarı öykülerini teşvik etmek için, enerji politikamızı da yeniden keşfetmeye başladık. Sadece paramızı etrafa dağıtmakla kalmıyoruz; aynı zamanda meydan okuyoruz. Amerikalı bilim adamları ve mühendislere sesleniyoruz: Eğer, alanlarında en parlak zekalı ekipleri bir araya getirirlerse ve temiz enerji alanındaki en zorlu sorunlara odaklanırlarsa, zamanımızın Apollo projesini destekleyeceğimizi söylüyoruz.

Kaliforniya Teknoloji Enstitüsü'nde uzmanlarımız, güneş ışığı ve suyu araçlar için yakıta dönüştüren bir yöntem geliştiriyorlar. Oak Ridge Ulusal Laboratuarı'nda ise, nükleer tesislerimiz için çok daha fazla güç sağlamak üzere süper-bilgisayarlar kullanıyorlar. Daha fazla araştırma ve destek ile, biyo-yakıtlar sayesinde petrole olan bağımlılığımızı kırabilir ve 2015 yılına geldiğimizde bir milyon kadar elektrikli aracı olan ilk ülke olabiliriz.

Bu inovasyonun ardında durmalıyız. Ve, bunun finansmanına yardımcı olmak için, Kongre'den, vergi mükelleflerinden alınan milyarlarca dolarlık vergi paralarını petrol firmalarına vermekten vazgeçmesini istiyorum. Fark ettiniz mi bilmiyorum; ama onlar kendi hesaplarına güzel iş çıkartıyorlar. Dolayısıyla, dünün enerjisine para yardımı yapmak yerine, yarınınkine yapalım.

Şimdi, temiz enerji konusundaki atılımlar, ancak şirketlerin sattıkları için bir piyasa olacağını bilmeleri durumunda temiz enerji istihdamına dönüşebilir. Dolayısıyla, bu gece, yeni bir hedef belirlemede bana destek vermenizi istiyorum: 2035 yılına dek, Amerika'nın elektriğinin %80'i temiz enerji kaynaklarından sağlanacak.

Bazı insanlar rüzgar ve güneş isterler. Bazıları ise, nükleer, temiz kömür ve doğal gaz. Bu hedefi yerine getirmek için, hepsine gereksinimiz var, Demokratları ve Cumhuriyetçileri, bunu gerçekleştirmek için birlikte çalışmaya davet ediyorum.

Araştırma ve teknolojideki liderliğin sürdürülmesi, Amerika'nın başarısı için belirleyicidir. Ancak, geleceği kazanmak istiyorsak, denizaşırı ülkelerde değil bizzat Amerika'da iş yaratmak üzere inovasyon istiyorsak, bu durumda çocuklarımızı eğitme yarışını da kazanmalıyız.

Şunu düşünün: Önümüzdeki 10 sene içinde, yeni iş olanaklarının neredeyse yarısı, lise eğitiminin ötesinde bir eğitim talebinde bulunacak. Oysa, şu anda öğrencilerimizin dörtte biri, henüz lise eğitimini bile tamamlamış değil. Matematik ve bilim eğitiminin kalitesi, diğer birçok ülkenin gerisinde. Amerika, kolej derecesi olan genç oranları açısından dokuzuncu sıraya geriledi. Dolayısıyla, buradaki sorun; vatandaş ve ebeveyn olarak hepimizin, her bir çocuğa başarılı olma şansı vermek için gerekenleri yapmaya istekli olup olmadığımız...

Bu sorumluluk, sınıflarımızda değil, evlerde ve topluluk içinde başlıyor. Bir çocuğa öğrenme şevkini ilk olarak ailesi aşılar. TV'nin kapatılıp ev ödevlerinin yapılmış olduğunu sadece ebeveynler kontrol eder. Çocuklarımıza, kutlanılmayı hak eden tek şeyin Amerikan Futbolu Süper Kupası'nın kazananı olmadığını; aynı zamanda bilim yarışından da birinci çıkan kişinin kutlanması gerektiğini öğretmeliyiz. (Alkışlar.)

""...Güney Kore'de, öğretmenlere, millet kurucu" derler...."

Başarının sadece şöhret veya halkla ilişkiler Sonucunda olmadığını, yoğun çaba ve disiplin gerektirdiğini öğretmemiz gerekiyor onlara…

Okullarımız bu sorumluluğu paylaşıyorlar. Bir çocuk bir sınıfa başladığında, burası onun için yüksek beklentilerin ve yüksek performansın yeri olmalıdır. Ancak, birçok okul, bu sınavdan geçemiyor. İşte, bu yüzden de, çalışmayan bir sisteme para akıtmak yerine, Zirve Yarışı (Race to the Top) isimli bir yarışma başlattık. Elli eyalete şunu söyledik: "Eğer öğretmen kalitesi ve öğrencilerin başarılarını artırmak konusunda bize en yaratıcı planları sunarsanız, biz de size para sunacağız.

Zirve Yarışı, devlet okullarımızın bu zamana dek gördüğü en anlamlı reform. Eğitime her sene yaptığımız harcamanın %1'inden az bir meblağa, 40'ın üzerinde eyaletin eğitim ve öğretim standartlarını yükseltmesini sağladık. Ve bu standartlar Washington tarafından değil, bizzat ülke çapında Cumhuriyetçi ve Demokrat valiler tarafından geliştirildi. Ve, Geride Hiçbir Çocuk Kalmasın (No Child Left Behind) yerine daha esnek bir yasa getirdiğimiz ve çocuklarımız için en iyisine odaklandığımız bu sene, Zirve Yarışı yaklaşımını izlemeliyiz.

Reformun sadece yukarıdan aşağıya dayatılan bir şey olmadığı, yerel düzeyde öğretmenler, müdürler, okul yönetim kurulları, topluluklar tarafından uygulandığında, çocuklar için neler yapılabileceğini görüyoruz. Denver'de Bruce Randolph gibi bir okulu ele alın. Üç sene önce, Colorado'daki en kötü okullardan biriydi; iki rakip çetenin nüfuz alanları arasında bir yerde bulunuyordu. Ancak, geçtiğimiz Mayıs ayında, son sınıf öğrencilerinin %97'si diplomalarını aldılar. İçlerinden çoğu, ailelerinde koleje giden ilk kişi olacaklar. Ve, okulun yaşadığı dönüşümün ilk yılında, bunun gerçekleşmesini sağlayan müdire, bir öğrencinin şu sözleri karşısında gözyaşlarına hakim olamadı: "Teşekkürler Bayan Waters; bizim zeki olduğumuzu ve başarabileceğimizi gösterdiğiniz için teşekkürler." İşte, iyi okullar buna kadirdir; ve ülke çapında iyi okullar istiyoruz.

Şunu da anımsayalım ki; ebeveynlerden sonra çocuğun başarısı üzerindeki en büyük etki, sınıfta karşılarında duran kadın veya erkekten gelir. Güney Kore'de, öğretmenlere, "millet kurucu" derler. Burada, Amerika'da ise, çocuklarımızı eğiten kişilere aynı düzeyde saygı duyulmasını sağlamanın vakti geldi. (Alkışlar.) İyi öğretmenleri ödüllendirmek ve kötüler için de bahaneler yaratmaktan vazgeçmek istiyoruz. (Alkışlar.) Ve, önümüzdeki on sene içinde, baby-boomer (bebek patlaması) kuşağının çoğu artık okul çağını geride bırakmış olacağı için, bilim-teknoloji, mühendislik ve matematik alanlarında 100.000 yeni öğretmen yetiştirmek istiyoruz.

Aslında, bugün bizi dinleyen ve kariyer tercihi yapmakta olan gençlere şunu söylemek istiyorum: Eğer milletinizin yaşamında bir değişiklik yapmak istiyorsanız; eğer bir çocuğun yaşamında bir değişiklik yapmak istiyorsanız öğretmen olun. Ülkenizin size ihtiyacı var.

Elbette, eğitim yarışı, lise diplomasıyla sona ermiyor. Rekabet etmek için, her Amerikalının yüksek eğitim alabiliyor olması gerekiyor. İşte, bu yüzden vergi mükelleflerinin ödediği paraların haksız yere bankalara gitmesine son verdik ve bu tasarrufları, milyonlarca öğrencinin üniversite eğitimini karşılayabilir hale gelmesi için kullandık. Ve, bu yıl, Kongre'den bu konuda daha ileri gitmesini ve dört yıl için 10.000 Dolar düzeyindeki üniversite harcı kredisini daimi hale getirmesini talep ediyorum. Bunu yapmanın tam zamanı.

"...Umarım bu yaptığım, hiçbir zaman pes etmemeleri gerektiğini gösterir onlara"....."

İnsanların bugünün hızla değişen ekonomisi içinde yeni iş ve kariyer alanları için eğitilmeleri gerektiğinden dolayı, Amerika'nın "Community College"lerini (Türk eğitim sistemindeki meslek yüksek okullarına denk olan, iki senelik eğitim veren devlet okulları – Editör Notu) yeniden canlandırıyoruz. Geçtiğimiz ay, bu okulların Kuzey Carolina Forsyth Tech'te ne denli gelecek vaat ettiklerine tanıklık ettim. Oradaki öğrencilerin büyük bölümü, zamanında çevredeki fabrikalarda çalışmıştı; ancak bu fabrikalar artık şehri terk etmişti. Kathy Proctor isimli bir anne, 18 yaşından beri mobilya endüstrisinde çalışmıştı ve bana şu anda 55 yaşında biyoteknoloji alanında üniversite eğitimini tamamlamak üzere olduğunu söyledi. Bunun nedeni sadece mobilya endüstrisindeki iş olanaklarının tükenmiş olması değildi; ayrıca çocuklarına, rüyalarının peşinden gitmeleri konusunda ilham kaynağı olmak istiyordu. Kathy'nin de söylediği gibi, "Umarım bu yaptığım, hiçbir zaman pes etmemeleri gerektiğini gösterir onlara".

Eğer bu adımları atarsak –eğer her çocuk için beklentileri artırırsak ve onlara doğdukları günden, yaptıkları son işe dek eğitim konusunda en iyi şansı sağlarsak-, iki sene önce belirlediğim hedefe ulaşırız. On yılın sonunda, Amerika, bir kez daha dünyadaki en yüksek yüksekokul mezunu sayısına ulaşır.

Eğitim konusunda son bir nokta daha: Bugün okullarımızda uzmanlaşan yüz binlerce öğrenci var ve bunlar Amerikan vatandaşı değil. Bazıları, ailelerinin yaptıkları işlerle hiçbir alakası olmayan kayıtsız işçilerin çocukları. Amerikalılar gibi büyüyorlar ve bayrağımıza sadakat besliyorlar. Bununla birlikte, her gün sınır dışı edilme tehdidiyle yaşıyorlar. Diğerleri, bizim üniversitelerimize ve kolejlerimize okumak üzere geliyorlar. Ancak, ileri dereceler elde eder etmez onları ülkelerine geri yollayıp bize rakip olmalarına neden oluyoruz. Bunun hiçbir anlamı yok.

Şimdi, yasadışı göç meselesini ilk ve son kez ele almamız gerektiğine vargücümle inanıyorum. Ve, sınırlarımızın korunması, yasalarımızın uygulanması ve gizli yaşayan kayıtsız milyonlarca işçinin belirlenmesi için Cumhuriyetçi ve Demokratlarla birlikte çalışmaya hazırım.

Bu konudaki tartışmanın zor olacağını biliyorum. Zaman alacağının farkındayım. Ama, gelin, hep birlikte bu gece bu çabayı gerçekleştirmek konusunda uzlaşalım. Ve, yetenekli ve sorumluluk sahibi gençleri başımızdan def etmeye bir son verelim: bu gençler, bizim araştırma laboratuarlarımızda görev alabilirler veya yeni bir iş kolu başlatabilirler; bunun sonucunda da milletimiz daha da zenginleşebilir.

Geleceği kazanmak konusunda üçüncü adım ise; Amerika'yı yeniden kurmak. Yeni iş olanaklarını cezbedebilmek için, insanları, malları ve bilgiyi en hızlı ve en güvenilir şekilde –en yüksek hızdaki tren yolundan en yüksek hızdaki İnternet bağlantısına dek- hareket ettirebilmeliyiz.

Bir zamanlar altyapımız, herkesten daha iyiydi; ancak kılavuzlarımız yanıldı. Güney Kore'deki evlerin bizimkilerden daha iyi internet bağlantısı var. Avrupa ve Rusya, kara ve demiryollarına bizden daha çok yatırım yapıyorlar. Çin, yeni havayolları ve hızlı trenler inşa ediyor. Bu sırada da, ülkemizin altyapı notu, "D"de kalıyor.

Daha iyisini yapmamız gerekiyor. Amerika, kıta-aşırı demiryolunu inşa eden; kırsal alanlara elektrik getiren; Eyaletler arası Karayolu Sistemi'ni kuran bir millettir. Bu projelerle yaratılan iş olanakları, sadece asfalt veya ray döşemeden kaynaklanmadı. Bir kentin yeni tren istasyonunun veya anayol üzerinden yeni bir çıkış yolunun yakınlarında açılan işletmelerden kaynaklandı.

"...Geleceği kazanmanın üçüncü adımı ise, Amerika'yı yeniden kurmak..."

Dolayısıyla, krizden oldukça etkilenen inşaat endüstrisinde binlerce iyi iş olanağı anlamına gelen ve 21.yüzyıla yönelik bir proje için iki yıldan uzun süredir çalışmaktayız. Ve bu gece, bu çabaları iki katına çıkarmayı öneriyorum.

Bozulan yollar ve köprülerin onarımı için daha fazla Amerikalının çalışmasını sağlayacağız. Bu işlerin ücretinin eksiksiz ödendiğinden, özel yatırımı cez-bettiğinden emin olup; siyasetçiler için değil ekonomi için en iyi olanı temel alan projeleri seçeceğiz.

25 yıl içinde ABD'nin %80'inin hızlı tren bağlantısına sahip olmasını hedefliyoruz. Böylelikle, arabayla ulaşacağınız zamanın yarısı kadar bir sürede istediğiniz yere varmanızı sağlayacağız. Bazı seyahatlerde, uçaktan dahi daha hızlı olacaksınız; hem de üstünüzün aranmasına gerek olmayacak. Konuştuğumuz gibi, Kaliforniya ve Midwest'teki yollar için çalışmalar, şu anda devam ediyor.

"...Şirketlerin başarılarının önünde duran engelleri de yıkmamız gerekiyor..."

Önümüzdeki beş yıl içinde, Amerikalıların % 98'inin hızlı internet bağlantısına sahip olmasını olanaklı kılacağız. Bu, sadece daha hızlı internet kullanımı veya cep telefonu konuşmalarında hattın daha az düşmesi anlamına gelmiyor. Bu, aynı zamanda Amerika'nın her noktasının dijital çağa bağlanması demek. Iowa veya Alabama'daki, içlerinde çiftçiler ve küçük işletme sahiplerinin bulunduğu bir kırsal topluluğun, ürünlerini tüm dünyaya satabilmesidir. Bir itfaiyecinin, portatif bir aygıt üzerinden o sırada yanmakta olan binanın konumunu görebilmesidir; dijital bir ders kitabı eşliğinde bir öğrencinin derslerini takip edebilmesi veya bir doktorun hastasıyla yüz yüze video konuşması yapabilmesidir.

İnovasyonda, eğitimde ve altyapıdaki tüm bu yatırımlar, Amerika'yı iş yapmak ve istihdam yaratmak için daha iyi bir yer haline getirecek. Ancak, şirketlerimizin rekabette bulunmalarına yardım etmek için, bu şirketlerin başarılarının önünde duran engelleri de yıkmamız gerekiyor.

Örneğin, son yıllarda, bazı şirketlere ve endüstrilere kar sağlamak üzere bir grup lobici, vergi kanununa fesat karıştırdığı için, sistemi işleten muhasebeciler veya hukukçular, son kertede hiçbir vergi ödemeyebiliyor. Ancak, geri kalan kişiler, dünyadaki en yüksek kurumsal vergi oranlarından birine maruz kalıyorlar. Bunun hiçbir anlamı yok ve değişmesi gerekiyor.

Dolayısıyla bu gece Demokratlar ve Cumhuriyetçiler'den, sistemi basitleştirmelerini talep ediyorum. Hukuki boşlukları yok edin. Eşit şartlar yaratın. Ve, 25 yıldır ilk kez kurumlar vergisini azaltmak için tasarruflara başvurun; ancak bunu ülkenin borçlarına eklemeyin. Bunu yapabilirsiniz.

Şirketlerin ülke dışında daha fazla ürün satmalarına yardımcı olmak için, 2014 yılına kadar ihracatlarımızı iki katına çıkarmayı hedefliyoruz; çünkü ne kadar fazla ihracat yaparsak, ülke içinde o kadar fazla iş alanı yaratmış oluruz. Daha şimdiden ihracat oran-larımız artışta. Yakın bir zamanda Hindistan ve Çin ile anlaşmalar imzaladık; böylelikle burada ABD'de 250.000'den fazla iş olanağını desteklemiş olacağız. Ve geçtiğimiz ay, en az 70.000 Amerikalının işini desteklemek üzere Güney Kore ile bir ticaret anlaş-masını sonuçlandırdık. Bu anlaşma, iş çevresi ve işçilerden, Demokratlar ve Cumhuriyetçilerden daha önce görülmemiş bir destekle karşılaştı. Ve, Kon-gre'den bu anlaşmayı mümkün olan en hızlı şekilde geçirmesini talep ediyorum.İyi şeyler yapıyoruz.

Kuruluşumuzun ilk günlerinden beri, Amerika, düş kurmaya cesaret eden sıradan insanların hikayesi oldu. İşte, geleceğimizi bu şekilde kazanıyoruz.

Biz, "belki çok param olmayabilir; ama yeni bir şirket için harika bir fikrim var"; "kolej mezunu bir aileden gelmiyor olabilirim; ama derecemi alacak ilk kişi ben olacağım", "bu sıkıntılı insanları tanımıyor olabilirim; ama onlara yardım edebileceğimi düşünüyorum", "ufkun ötesindeki o güzel diyarlara nasıl erişildiğinden emin değilim; ama oraya günün birinde varacağımızı biliyorum" diyen bir milletiz.

İyi şeyler yapıyoruz. Amerikan ideası sürüyor. Kaderimiz, seçimlerimizdedir ve bu gece, iki yüzyıldan uzun süre sonra, insanlarımız sayesinde geleceğimiz umut dolu; yolculuğumuz ileriye doğru devam ediyor; ve Birliğimiz'in durumu güçlü.

Teşekkürler. Tanrı sizi korusun; Tanrı Amerika Birleşik Devletleri'ni korusun.

ABD Başkanlık Sarayı - 25 Ocak 2011

Kaynak: http://www.whitehouse.gov/the-press-office/2011/01/25/remarks-president-state-union-address

KAZAK ÖĞRENCİLER, NEVRUZ KONSERLERİ TURNESİ'NE İSTANBUL AYDIN'DA BAŞLADI

Nevruz bayramı Aydın Üniversitesi'nde Kazak öğrencilerle birlikte kutlandı.

Baharın müjdecisi ve yeni gün olarak bilinen, Kazakistan'da her yıl 21 Mart tarihinde "devlet bayramı" olarak anılan Nevruz Bayramı, İAÜ'de bu yıl Kazak öğrencilerle birlikte kutlandı.

Resmi bayramın yanı sıra "konser bayramı" da ilan edilen Nevruz nedeniyle Türki Cumhuriyetler'de konser turnesine başlayan Kazak öğrencilerin ilk durağı İstanbul Aydın Üniversitesi oldu.

Kazakistan Cumhuriyeti Kurman Gazi Devlet Konservatuarı öğretmen ve öğrencilerinden oluşan grup ilk olarak İstanbul Aydın Üniversitesi'nde sahne aldı.

İAÜ öğrenci kulüpleri ve Haydar Aliyev Araştırma Merkezi tarafından gerçekleştirilen etkinliğe Kazakistan İstanbul Başkonsolosluğu Müsteşarları Arslan Dandibayev ile Murat Klianişev katıldı. Kazak opera sanatçıları Bibigul Savatavon, Tileykabilov Timur, Şaymahanova Gaziza, Altınbekov Almaz, Makulbekov Maksat, Jaksigeldi Talepbergen ve Marta Talepbergen, sempatik tavırları, otantik kıyafetleri ve çalgılarıyla izleyicilerin beğenisini topladı.

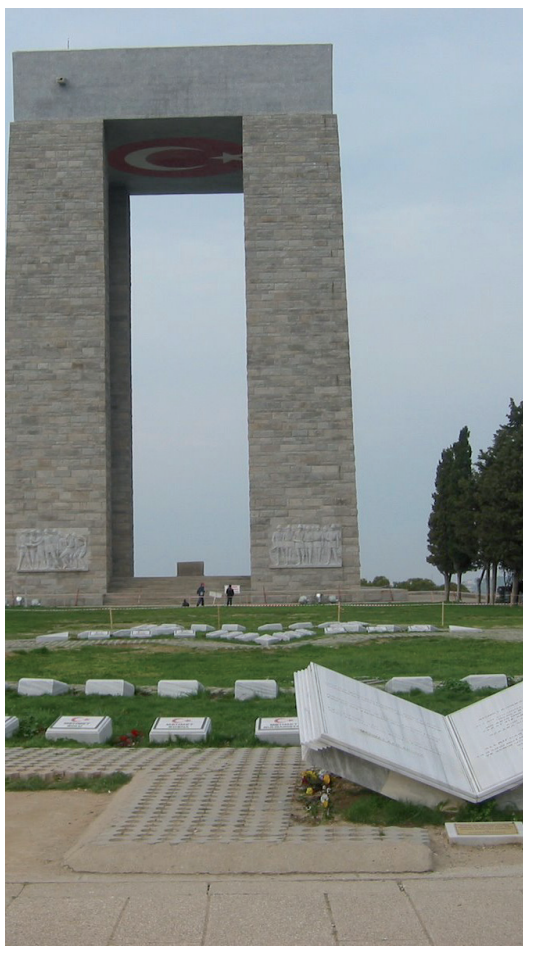

İstanbul Aydın Üniversitesi Öğrencileri **18 Mart Çanakkale Zaferi Şehitleri'ni** Unutmadı

İstanbul Aydın Üniversitesi A Blok konferans salonunda 18 Mart 2011'de teatral bir dramatazisyon gösterisiyle Çanakkale Şehitleri anma töreni düzenlendi. Drama ve Oyunculuk Bölümü 3. sınıf öğrencilerinin sahnelediği "Mektuplarla Çanakkale" isimli gösterinin ardından Radyo ve Televizyon Programcılığı Bölümü öğrencilerinin Çanakkale Mahşeri adıyla hazırladıkları sinevizyon gösterisi sergilendi. Kapanış olarak Grup Katre kahramanlık türkülerinden seçkilerle müzik dinletisi gerçekleştirdi.

İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ ÖĞRENCİLERİ 8 MART DÜNYA KADINLAR GÜNÜ'NÜ ÇEŞİTLİ ETKİNLİKLERLE KUTLADI

Organizasyona, İstanbul Aydın Üniversitesi Mütevelli Heyeti Başkan Danışmanı Prof.Dr.İsmail Hakkı Aydın, Rektör Yardıcısı Prof.Dr. Mustafa Çıkrıkçı, MYO Müdür Yardımcısı Prof.Dr.Candan, Şişli Belediyesi Başkan Yardımcısı Monic İpekel, Şişli Belediyesi Başkan Danışmanı Beyhan Aydın, İAÜ öğretim üyeleri ve öğrencileri katıldı.

İstanbul Aydın Üniversitesi öğrencileri, 8 Mart Dünya Kadınlar Günü nedeniyle birbirinden ilginç etkinliklere imza attı. Kuyumculuk ve Takı Tasarımı öğrencileri, yılbaşı ve sevgililer günü gibi özel günlerde gerçekleştirdiği ilgi çekici organizasyonlarla İstanbulluların beğenisi toplayan Şişli Belediye Başkanı Mustafa Sarıgül ile bir ilki daha gerçekleştirdi. İAÜ Kuyumculuk ve Takı Tasarımı Bölümü öğrencilerince tasarlanan takı ve mücevherler 8 Mart Dünya Kadınlar Günü'ne özel Nişantaşı Akkavak Sokak, Mıstık Park'ında İstanbullularla buluştu.

Etkinliğin ilginç yanı, kadınların ayrılmaz parçası olan mücevherlerin bu kez ağaçlara giydirilmesi oldu. Organizasyona, İstanbul Aydın Üniversitesi Mütevelli Heyeti Başkan Danışmanı Prof.Dr.İsmail Hakkı Aydın, Rektör Yardıcısı Prof.Dr. Mustafa Çıkrıkçı, MYO Müdür Yardımcısı Prof.Dr.Candan, Şişli Belediyesi Başkan Yardımcısı Monic İpekel, Şişli Belediyesi Başkan Danışmanı Beyhan Aydın, İAÜ öğretim üyeleri ve öğrencileri katıldı.

Dünya Kadınlar Günü etkinlikleri çerçevesinde düzenlenen Kadının Büyülü Dünyası adlı Sergi büyük ilgi topladı.

İstanbul Aydın Üniversitesi öğrencileri, hafta boyunca süren "Dünya Kadınlar Günü" etkinlikleri çerçevesinde 'İfakat' filminin yönetmeni Orhan Tekelioğlu'nu konuk etti.

Dünya Kadınlar Günü etkinlikleri çerçevesinde hafta boyunca süren İAÜ organizasyonlarına uluslar arası festivallerden pek çok ödül alan belgesel film "İfakat"ın yönetmeni Orhan Tekelioğlu da konuk oldu.

Uluslararası festivallere katılarak, Karadenizli kadınların zorlu yaşam şartlarını tüm dünyaya seyrettirmek istediğini söyleyen yönetmen Orhan Tekeoğlu konuşmasında, aldığı tüm ödülleri Karadeniz'in yüksek tepelerinde yaşayan ve doğaya meydan okuyan Karadeniz kadınlarına adadığını bildirdi.

Günümüzde pek çok kadının Karadeniz'de filmde konu edilen aynı öyküyü yaşamaya devam ettiğini ifade eden Çaykaralı gazeteci Orhan Tekeoğlu, "İfakat yani Uçuruma Yürüyen Kadınlar belgeseli, "doğum öncesi sancı" anlamına gelen adıyla özdeşleşmiş bütün bir hayatı, "Karadeniz kadının doğumdan ölüme uzanan bitmeyen sancılı yaşamını", Trabzon'un Çaykara ilçesine bağlı Taşören köyünde yaşamış ve ölümü sırlara karışarak "efsaneleşmiş" bir Karadeniz kadını olan İfakat'ın yaşamından yola çıkarak anlatıyor" dedi.

Macaristan'ın Pecs kentinde 4-10 Ekim tarihleri arasında düzenlenen 2. Uluslararası Cinepecs Film Festivali'nde belgesel dalındaki en büyük ödül olan ''Proxima" ödülüne layık görülerek festivalde ödül alan ilk belgesel film "İfakat"ın, İngiltere'nin Kent şehrinde 25-28 Ekim tarihleri arasında düzenlenen ve 404 uzun metrajlı, belgesel ve kısa filmin yarıştığı Thanet Uluslararası Film Festivali'nde de belgesel dalında birincilik ödülü kazandığını kaydetti.

Film gösterimi sonunda, İAÜ Mütevelli Heyeti Başkan Danışmanı Prof.Dr.İsmail Hakkı Aydın, yönetmen Tekelioğlu'na plaket verdi.

İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ

İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ

Kütüphanesiz Köy Okulu **Kalmayacak!**

Kütüphanesiz Okul Kalmasın Projesi

2005 - 2010 yılları arasında 156 okulda 78.000 kitap bağışta bulunduk. Üniversite öğrencilerimizin katkılarıyla her geçen gün büyüyen bu projeye sizlerin de destek olmasını ümit ediyoruz.

2011 Hedefimiz

100 Okula 50.000

kitap kazandırmak

www.kutuphanesizokulkalmasin.com

Mısır'daki protesto hareketi:"DİKTATÖRLER" EMİR VERMEZ, EMİRLERE İTAAT EDERLER

Diktatörler, Latin Amerika tarihinde, başa, ABD tarafından desteklenen bir dizi askeri darbeyle yerleştirildiler. Bugünün dünyasında ise, "Uluslararası topluluğun" gözetimi altında yapılan "özgür ve adil seçimler" yoluyla iktidara getiriliyorlar. Protesto hareketine mesajımız: Gerçek kararlar, Washington'daki Dışişleri Bakanlığı'nda, Pentagon'da, Langley'deki CIA karargâhında, H Sokağı NW'deki Dünya Bankası ve IMF karargâhlarında alınmaktadır. "Diktatörün" yabancı çıkarlarla ilişkisi mutlaka vurgulanmalıdır. Yerli siyasî kuklaları iktidardan indirin ancak "gerçek diktatörleri" hedef almayı unutmayın.

Michel Chossudovsky

Gelecekte Mısır'ı ve Arap Dünyasını Neler Bekliyor?

"Diktatörler" emir vermez, emirlere itaat ederler." Bu söz, Mısır, Tunus ve Cezayir için de geçerli. Diktatörlerin hepsi istisnasız siyasî kuklalardır. Diktatörler karar vermez. Başkan Hüsnü Mübarek, Batı ekonomik çıkarlarının sadık bir uşağıydı, Ben Ali de öyle. Protesto hareketinin hedefi ulusal hükümettir. Hedef, kukla-oynatıcısından çok, kuklayı koltuğundan devirmektir.

Mısır protesto hareketinde atılan sloganlar, "Kahrolsun Mübarek, Kahrolsun Rejim" şeklindedir. Hiçbir Amerika-karşıtı poster taşındığı bildirilmemiştir... ABD'nin, Mısır ve tüm Ortadoğu üzerinde, egemenliğini göstermesi ve tahripkâr etkisi, açıkça ilân edilmese de, bütün ağırlığıyla olduğu gibi durmaktadır.

Sahne arkasında faaliyet gösteren yabancı güçler, protesto hareketinin hedefi olmaktan korunmuşlardır. Yabancıların müdahalesi konusu, protesto hareketi tarafından yeterince ele alınmadan, önemli hiçbir politik değişim gerçekleştirilemez. Kahire'deki ABD büyükelçiliği, ulusal hükümet üzerine sürekli gölgesini düşüren önemli bir siyasî varlık. Büyükelçilik, protesto hareketinin hedefleri arasında değil.

1991 Körfez savaşı sırasında, Mısır'a, IMF tarafından, ülkeyi mahveden bir program dayatıldı. Anlaşma, Mısır'ın ABD'ye olan multi-milyar dolarlık askeri borcunun iptal edilmesi ve Mısır'ın savaşa girmesi karşılığında imzalandı. Bunun sonucu, gıda fiyatlarının yeniden ayarlanmasının, silip süpürücü özelleştirmelere kapıların ardına kadar açılmasının ve uygulamaya konulan kitlesel sıkı-önlemlerin yol açtığı Mısır halkının yoksullaşması ve ekonomisinin istikrarsızlaştırılması oldu. Bu şekilde Mübarek hükümeti, "IMF'nin gözbebeği" modeli olarak kutsandı.

Tunus'ta Ben Ali hükümetinin rolü de, IMF'nin öldürücü ekonomik reçetesini Tunus halkına dayatmaktı. Yirmi yıldan fazla bir uygulama dönemi boyunca, bu reçete, Tunus ekonomisini istikrarsızlaştırdı ve Tunus halkını yoksulluk uçurumuna atmaya hizmet etti. Son 23 yılı aşkın bir zamandır Tunus ekonomik ve toplumsal politikaları Washington Konsensüsü tarafından dikte ettiriliyor.

Hem Hüsnü Mübarek hem de Ben Ali, hükümetleri IMF emirlerine itaat ettiği ve bu emirleri etkili bir şekilde hayata geçirip halklarına dayattıkları için iktidarda kalabildiler.

Pinoşe ve Videla'dan, Baby Doc, Ben Ali ve Mübarek'e kadar tüm diktatörler makamlarına Washington tarafından getirildiler. Diktatörler, Latin Amerika tarihinde, başa, ABD tarafından desteklenen bir dizi askeri darbeyle yerleştirildiler. Bugünün dünyasında ise, "Uluslararası topluluğun" gözetimi altında yapılan "özgür ve adil seçimler" yoluyla iktidara getiriliyorlar.

Protesto Hareketine Mesajımız:

Gerçek kararlar Wahingtaon'daki Dışişleri Bakanlığı'nda, Pentagon'da, Langley'deki CIA karargahında, H Sokağı NW'deki Dünya Bankası ve IMF karargâhlarında alınmaktadır.

"Diktatörün" yabancı çıkarlarla ilişkisi mutlaka vurgulanmalıdır. Yerli siyasî kuklaları iktidardan indirin ancak "gerçek diktatörleri" hedef almayı unutmayın.

Protesto hareketi, siyasî otoritenin gerçek merkezi üzerine odaklanmalıdır; (barışla, düzenli ve şiddet içermeyen bir tarzla) ABD büyükelçiliğini, Avrupa Birliği delegasyonunu, IMF ve Dünya Bankası tarafından gönderilen heyetleri hedef almalıdır.

Geçerli bir siyasi değişim, ancak neoliberal ekonomik politikalar çöpe atıldığında, garanti edilebilir.

Rejimin Sürdürülmesi

Protesto hareketi,"yatırımcılar", dış kredi kuruluşları ve uluslararası finans kurumlarının uyguladıkları baskılar dâhil yabancı güçlerin rolünü ele almayı gözardı ederse, ulusal bağımsızlık amacına ulaşılamaz. Bu durumda gerçekleşecek şey, dar bir süreç olarak "rejimin kendisini sürdürmek üzere yenilemesi" olacaktır ki, bu da siyasetin aynı şekilde sürmesi demektir.

"Diktatörler" gelirler ve giderler. Politik olarak itibardan düştüklerinde ve ABD'li destekçilerinin çıkarlarına daha fazla hizmet edemeyecek duruma geldiklerinde, yerlerine, genellikle siyasî muhalefet sıralarından seçilen yeni bir lider yerleştirilir.

Obama idaresi, Tunus'un yeni yapısında, daha şimdiden kendini konumlandırdı. Niyeti, "demokratikleştirme programında" kilit bir rol oynamak (yani, sözde adil seçimlerin iplerini eline almak). Aynı zamanda politik krizi, Kuzey Afrika'da Fransa'nın rolünü zayıflatmak ve onun yerine kendi konumunu sağlamlaştırmak için kullanmak istiyor:

"Tunus sokaklarındaki protesto zemininin nabzını tutmakta hızlı davranan ABD, bu ülkede ve bölgede demokratik reformlar dayatarak, çıkarlarını gerçekleştirme çabası içinde.

14 Ocak'ta başkan Zeynel Abidin Ben Ali'nin ülkeden atılmasından sonra, Tunus'a gelen ilk resmî yabancı diplomat, ABD'nin üst-düzey Ortadoğu elçisi Jeffrey Feltman idi. Gelir gelmez reform çağrısı yaptı. Feltman, salı günü, Kuzey Afrika'nın bu zor durumdaki liderlik konumunu güçlendirecek ve ona itibar sağlayacak tek şeyin özgür ve adil seçimler olduğunu söylüyordu.

Dışişleri Bakan Yardımcısı Feltman, diğer Arap hükümetleriyle görüşürken de, "Şüphesiz, hepimizin Tunus olgusunu örnek almamızı bekliyorum," şeklinde konuşmuştur.

Feltman, bu kuzey Afrika ülkesine, hükümetin el değiştirmesi sırasındaki sarsıntıda ABD yardım önerisini teklif etmek üzere tayin edilmiş ve Tunuslu bakanlarla ve sivil toplum görevlileri ile görüşmüştü.

Feltman, bir gün sonra, yeni Tunus'a uluslararası destek götürecek esas gücün, bu ülkenin eski sömürge gücü Fransa değil de, onun yerini alacak olan ABD olduğu fikrini takviye edip dayatmak ve krizi Fransız liderlerle tartışmak üzere Paris'e hareket etmiştir...

Batılı uluslar, Tunus'un ülkeden kovulan liderliğini, Kuzey Afrika bölgesindeki +slâm militanlarına karşı bir siper olarak görmüş olduklarından, uzun süreden beri bu ülke idaresini desteklemekteydiler.

2006'da, o zamanın ABD savunma bakanı Donald Rumsfeld, Tunus'ta bir konuşma yaparken, ülkenin gerçekleştirdiği evrim aşamalarını övüyordu.

ABD Dışişleri Bakanı Hillary Clinton da hemen atılarak 13 Ocak'ta, Doha'da bir konuşma yaptı ve Arap liderlerini; vatandaşlarına daha fazla özgürlükler vermeleri, aksi takdirde aşırı uçların durumdan yararlanabileceği riskini göze almaları gerekeceği konusunda uyardı.

"Şüphesiz, ABD hemen hamle yaparak, kendisine iyi tarafta bir yer etmeye çalışıyor…" AFP (Ajans Frans Press): ABD, Tunus isyanının sonucunu şekillendirmeye yardım ediyor.

Washington Tunus'a yeni bir kukla rejim yerleştirme konusunda başarılı olabilecek midir?

Bu daha çok, protesto hareketinin; ABD'nin, Tunus iç işlerine sinsice müdahale etme rolüne seslenmedeki yeteneğine bağlıdır.

Burada, imparatorluğun ezici güçlerinden hiç bahsedilmemiştir. Başkan Obama'nın, protesto hareketine destek verdiğini ifade etmesi acı bir ironi.

Protesto hareketindeki pek çok kişi; başkan Obama'nın, kendisini demokrasi ve insan haklarına adadığına ve ilk başta ABD'nin kendisi tarafından iktidara getirilmiş bulunan bir diktatörü muhalefetin devirme hedefine, Obama'nın destek vereceğine inandırılmışlardır.

Muhalefet Liderlerinin Atanması

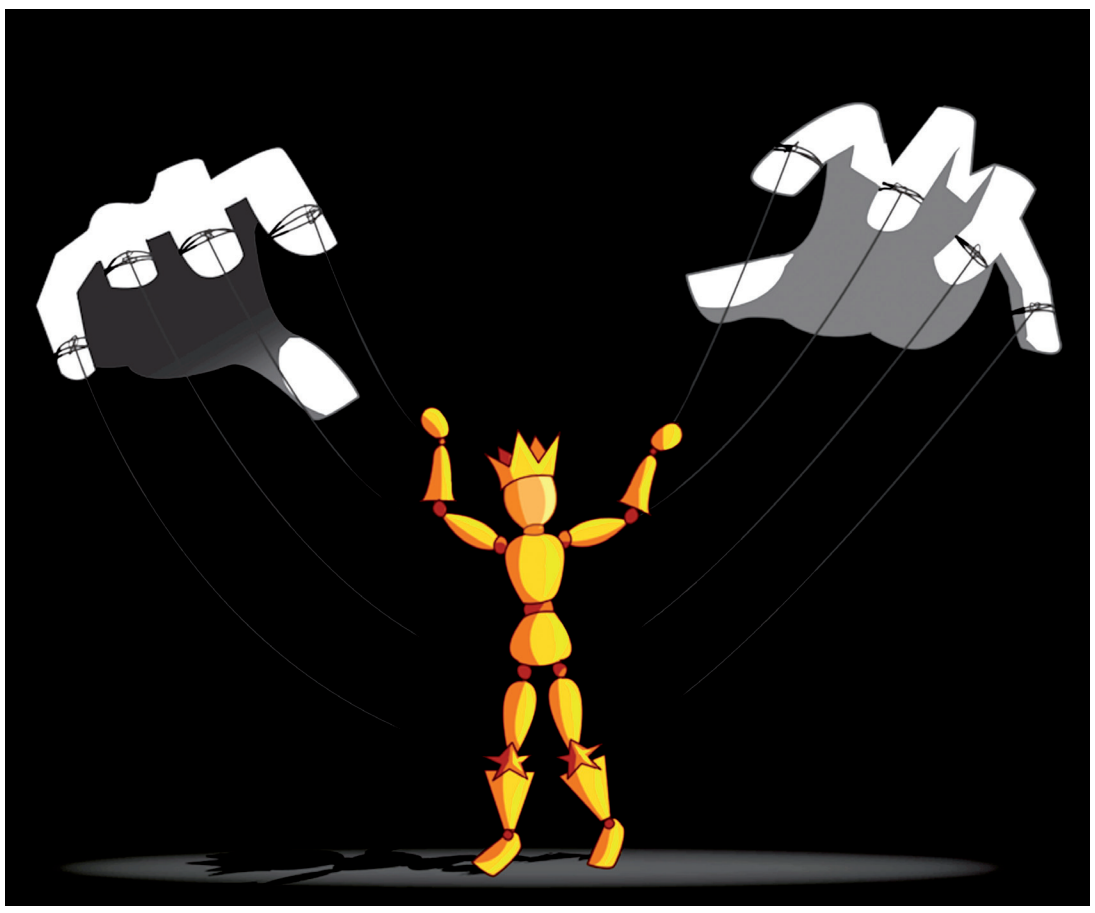

Otoriter bir kukla rejim idaresinin çökeceğini önceden sezinleyerek, başlıca muhalefet partilerinin ve sivil toplum örgütlerinin liderlerinin atanması, Washington'un plânının bir parçasıdır ve Washington tarafından dünyanın değişik bölgelerinde uygulanır.

Atama süreci, National Endowment for Democracy-NED (Ulusal Demokrasi Vakfı) ve Freedom House- FH (Özgürlük Evi) gibi, ABD temelli kuruluşlar tarafından yürütülmekte ve finanse edilmektedir. Hem NED hem de FH'nin, ABD Kongresi, Dış +lişkiler Konseyi (CFR), ve ABD iş çevreleriyle yakın bağları vardır ve ikisinin de CIA ile bağlantıda olduğu bilinmektedir.

NED, Tunus, Mısır ve Cezayir'de aktif olarak faaliyet gösterir ve FH, Mısır'da pek çok sivil toplum örgütünü desteklemektedir.

NED, Reagan idaresi tarafından; CIA'nın, yabancı hükümetleri devirme girişimlerine üstü örtülü mali destekte bulunma faaliyetlerindeki rolünün ortaya çıkmasından ve bunun, CIA fonları alan partilerin, hareketlerin, dergilerin, kitapların, gazetelerin ve bireylerin itibarlarının yok olmasına neden olmasından sonra kurulmuştur… Başlıca iki partinin yanı sıra, AFL-CIO ve ABD Ticaret Odası'nın da katıldığı iki-taraflı bir vakıf olarak, NED, yabancı hükümetleri devirme hareketlerinin finansmanını üstlendi, ancak bunu, açıkça ve "demokrasiyi yükseltmek" başlığı altında yürüttü. (Stephen Gowans, Ocak, 2011 "Geriye Ne Kaldı?")

ABD, son otuz yıldır Mübarek hükümetini desteklerken, ABD Dışişleri Bakanlığı ve Pentagon'a bağlı ABD kuruluşları da, sivil toplum hareketi dâhil politik muhalefeti aktif olarak destekledi. Freedom House'a göre: "Mısır sivil toplumu hem enerjik, canlı, hem de oluşumu zorlanmış ve yapmacık. Ülkede, kendini sivil ve politik hakları genişletme amacına adamış ve bir hayli yüksek düzeyde tanzim edilmiş bir çevrede faaliyet gösteren yüzlerce sivil toplum kuruluşu bulunmaktadır."

(Freedom House Basın Açıklamaları'ndan).

Washington'un bir yandan Mübarek diktatörlüğünü bütün gaddarlığıyla desteklerken diğer yandan da aynı zamanda diğer kuruluşların yanı sıra NED ve FH'nin faaliyetleri yoluyla Mübarek aleyhinde bulunanlara arka çıkması ve bunları finanse etmesi, acı bir ironidir.

Hüsnü Mübarek muhalifleri ve karşıtları, 2008 Mayıs'ında, ABD Dışişleri Bakanlığı ve ABD Kongresi'nde, Freedom House himayesiyle, Condoleezza Rice tarafından kabul edildiler. Aynı zamanda George W. Bush'un ikinci iktidar döneminde "Beyaz Saray yabancı politika baş danışmanlığı" görevinde bulunmuş Beyaz Saray Ulusal Güvenlik Danışmanı Stephen Hadley ile de görüşmüşlerdir.

Freedom House'ın, yepyeni bir ABD savunucuları nesli yaratma ve güçlendirme gayretleri, elle tutulur sonuçlar getirdi ve Mısır'daki Yeni Nesil programı hem yerel hem de uluslararası düzeyde önemli ölçüde üne kavuştu. Mayıs 2008'de ABD'yi ziyarete gelen Mısırlı tüm sivil toplum grupları, eşi görülmemiş bir ilgiyle karşılandılar, tanındılar ve ABD Dışişleri Bakanı, Ulusal Güvenlik Danışmanı ve Kongre'deki ünlü isimlerle Washington'da toplantılar yaptılar. Condoleezza Rice'e göre bu adamlar, "Mısır'ın istikbali için umudu" temsil ediyorlardı. (Freedom House)

İkiyüzlü politik görüşmeler: "Diktatörlerle" sohbet, "muhalefetle" kaynaşma.

Condoleezza Rice, ABD Dışişleri Bakanlığı ile görüşen Mısır demokrasi-yanlısı delegasyonunu, "Mısır'ın istikbali için umut" diye tanımlıyordu.

Mayıs 2009'da, Hillary Clinton, aralarından birçoğu bir yıl önce Condoleezza Rice ile görüşmüş olan bir Mısır delegasyon heyetini kabul etti. Bu üst düzey görüşmeler, Obama'nın Mısır'ı ziyaretinden bir hafta öncesine denk geliyordu.

ABD Dışişleri Bakanı Hillary Clinton, görüştüğü bir grup Mısırlı sivil toplum eylemcisinin çalışmalarını övdü ve insan haklarına daha fazla saygı göstermenin, Mısır'ın çıkarına olacağını ekledi.

Freedom House'ın organize ettiği ve "Yeni Nesil" Programı kapsamında düzenlediği iki aylık bir çalışma sürecinden sonra, 16 Mısırlı eylemci Washington'da, Clinton ve Dışişleri Bakanlığı Yakın Doğu Meseleleri Icra Yardımcı Başkanı Jeffrey Feltman ile görüştü.

Demokrasi eylemcileri, ABD hükümetinin, kendisini, Mısır sivil toplumundan uzakta tutmasından duydukları kaygıyı ifade ettiler ve başkan Obama'ya seslenerek, bir hafta sonra Kahire'yi ziyaret ettiğinde, genç, bağımsız, sivil toplum eylemcileriyle görüşmesi çağrısında bulundular. Aynı zamanda, Obama idaresini, Mısır sivil toplumuna sağladığı politik ve finansal desteği sürdürmesi konusunda teşvik ettiler ve Mısır'da uzun süreden beri devam eden olağan üstü hal altında çok kısıtlı bulunan Sivil Toplum Kuruluşları'nın (STK) özgürce hareket edebilmesi için bir alan yaratılmasına yardım etmesi talebinde bulundular.

Eylemciler Clinton'a, sivil hakların ve insan haklarının şimdi Mısır'da yükselmekte olan momentinden bahsettiler ve ABD desteğine şu anda duyulan acil gereksinimden söz ettiler. Sivil toplumun Mısır'da ılımlı ve barışçıl bir "üçüncü yol"u temsil ettiğini ve hükümetteki otoriter elemanlara ve teokratik idareyi benimseyenlere bir alternatif oluşturduğu üzerine vurgu yaptılar. (Freedom House, Mayıs 2009)

Çalışmaları sırasında eylemciler Washington'da bir hafta geçirdi, savunma konusunda eğitim aldı ve ABD demokrasisinin iç işleyişini inceleme olanağı buldu. Eğitimlerinden sonra, eylemciler, ABD'deki sivil toplum örgütleriyle buluştu ve ABD'li meslektaşlarıyla deneyim alışverişinde bulundular. Eylemciler, ABD hükümeti memurlarını, Kongre üyelerini, medya ve düşünce kuruluşlarını ziyaret ederek programlarını tamamlayacaklar.

(Freedom House, Mayıs 2009)

Şimdiki protesto hareketinde önemli rol oynayan bu muhalif sivil toplum grupları, ABD tarafından desteklenmekte ve finanse edilmektedir. Sürekli, ABD çıkarlarına hizmet etmektedirler.

Mısırlı muhalifleri ABD Dışişleri Bakanlığı'na ve ABD Kongresine davet etmekteki amaç, onlara Amerikan demokratik değerlerine teslimiyet ve bu değerlere sadakat fikri aşılamaktır. Amerika, bir özgürlük ve adalet modeli olarak takdim edilmektedir. Obama bir "Rol Model" olarak yüceltilmektedir.

28 Mayıs 2009'da, Washington D.C.'de, Dışişleri Bakanlığı'ndaki görüşme öncesinde, ABD Dışişleri Bakanı Hillary Clinton, "Mısırlı eylemcilerle konuşuyor ve onlara özgürlük ve demokrasi aşılıyor"

Yukarıdaki, 2008'de Condoleezza Rice tarafından kabul edilen Mısır delegasyonunu gösterir resimle, Mayıs 2009'da Hillary Clinton'la görüşme yapan delegasyonu gösteren resimleri karşılaştırın.

Kuklacılar, kendi kuklalarına karşı protesto hareketini destekliyor. Kuklacılar, kendi kuklalarına karşı, muhalifleri destekliyor. Buna, "politik kaldıraç" veya "muhalefet imâl etme" de deniyor. Politik muhalefeti kontrol altında tutmak amacıyla, diktatörle beraber, diktatöre karşı olanları da destekleme taktiği.

Bush ve Obama idareleri için ve Freedom House ve National Endowment for Democracy kuruluşları tarafından yürütülen bu taktik eylemleri, ABD'nin fonladığı Mısır sivil toplum muhalefetinin, enerjisini, Mübarek rejiminin arkasındaki asıl kuklacılara, yâni ABD hükümetine yöneltmemesini garanti altına almak için uygulanmakta.

ABD tarafından fonlanan bu Mısır sivil toplum örgütleri, protesto hareketi içinde barınan bir "Truva Atı" işlevi görüyor. Bu örgütler, asıl kuklacıların çıkarlarını koruyorlar. Bunlar, temel protesto hareketinin, bağımsız ülkelere yabancı müdahalesini içeren daha geniş konuları ele almamasını garanti altına almak için bir güvencedirler.

Facebook ve Twitter Blog'cuları Washington tarafından destekleniyor ve finanse ediliyor.

Mısır'daki protesto hareketleriyle ilgili olarak, Mısır'da, ABD temelli kuruluşlar tarafından fonlandırılan birçok sivil toplum grubu, Twitter ve Facebook'daki protestoları yönetti:

"Mısır'ın Kifaya (Yeter) Hareketi'nden (bir hükümet karşıtları koalisyonu) eylemciler ve 6 Nisan Gençlik Hareketi, Facebook ve Twitter internet paylaşım sitelerindeki protestoları örgütlediler. Batılı gazetecilerin raporlarına göre, Twitter, Mısır'da salı günü engellenmiştir. (Bkz: Voice of America, "Mısır, Ölümcül Hükümet-Karşıtı Protestolarla Sallandı".)

2004 sonlarında, Mübarek rejimine karşı düzenlenen ilk protestolardan birini örgütleyen Kifaya hareketi, ABD tarafından kurulmuş olan Uluslararası Şiddet+çermeyen Çatışma Merkezi (International Center for Non-Violent Conflict) tarafından desteklenmektedir. Kifaya, Filistin için ve ayrıca bölgedeki ABD müdahaleciliğine karşı da duruş sergileyen geniş tabanlı bir harekettir.

Karşılığında, Freedom House, Ortadoğu ve Kuzey Afrika'daki Facebook ve Twitter Bloglarının reklamını yapmış ve insanları bunları kullanmada eğitmiştir:

Mısır'daki Freedom House çalışanları, sivil eylemler, liderlik, stratejik plânlama konularında yetenek kazandılar ve Waşington-temelli yayıncılarla, uluslararası örgütlerle ve medya ile iletişim içinde internet ağı olanaklarından yararlanmayı öğrendiler. Bu çalışanlar Mısır'a döndüklerinde, örneğin Facebook ve SMS mesajları yoluyla siyasî reformları yürürlüğe koyma gibi yeni buluşları uygulamak üzere ufak miktarlarda da olsa para bağışları aldılar.

27 Şubat 2010'dan, 13 Mart 2010'a kadar, Freedom House, Ortadoğu ve Kuzey Afrika'daki [değişik sivil toplum örgütlerinden] 11 internet blog'cusunu, Washington'da, Yeni +leri Medya Çalışmaları Turu kapsamında iki-hafta süreliğine ağırladı. Çalışma turu, blogculara, dijital güvenlik, dijital video yapımı, mesaj geliştirme ve dijital tasarım yapma konularında eğitim sağladı. Wahington D.C.'de bulundukları sırada, çalışma grubu, aynı zamanda kısa bir Senato brifingine katıldı ve USAID, Dışişleri Bakanlığı ve Kongre'den ve El Cezire ve Waşington Post dâhil uluslararası medya kuruluşlarından yüksek-düzey memurlarla tanışma olanağı buldu.

Bu blogcuların "eğitim programına" ve bununla ilişkili olarak, ABD Senatosu, Kongresi ve Dışişleri Bakanlığı'ndaki üst düzey memurlarla görüşmelerine vb. ABD hükümeti tarafından verilen önem, kolayca anlaşılabilir.

Karşıtlığın ifadesi olarak Facebook, Twitter toplumsal medyasının rolü dikkatle değerlendirilmeli: Sivil toplum blogcuları, Freedom House (FH), the National Endowment for Democracy (NED) ve ABD Dışişleri Bakanlığı tarafından desteklenmektedir.

BBC News World (Dünya Haberleri - Ortadoğu yayını) Mısır internet mesajlarında geçen "ABD, Mısırlı demokrasi-yanlısı gruplara para göndermekte" alıntısını aktarıyor (BBC News World, 29 Ocak, 2010). Daily Telegraph'ta, gizli bir ABD büyükelçiliği belgesindeki bir rapordan alınan şu bilgiye yer verilmiştir: "Mısırlı 6 Nisan gençlik hareketi, Washington tarafından örtülü olarak desteklenmektedir (29 Ocak, 2011)

"Mısır'daki protestolar, Mübarek-karşıtı genç ve eğitimli üyeleri etkileyen ve Facebook'ta bir grup oluşturan 6 Nisan gençlik hareketi tarafından idare edilmektedir.Grup yaklaşık 70 bin üyeden oluşmakta ve protestoları idare etmek ve faaliyetleri hakkında rapor vermek için toplumsal internet ağı sitelerini kullanmaktadır. Wikileaks'in yayınladığı belgeler, Kahire'deki ABD Büyükelçiliği memurlarının, 2008 ve 2009 yılları boyunca eylemcilerle düzenli ilişki içinde olduklarını açıklamaktadır. Eylemciler büyükelçiyi, insan hakları ihlâlleri konusunda en güvenilir bilgi kaynağı olarak görmektedirler."

Müslüman Kardeşler

Mısır'daki Müslüman Kardeşler, başkan Mübarek'e muhalif olan kesimler arasında en büyük boyutta olanını teşkil ediyor. Raporlara göre, protestolara Müslüman Kardeşler hâkim.

Dinci politik partilere anayasa tarafından yasak getirildiyse de, Müslüman Kardeşler üyeleri, Mısır Parlamentosu'na "bağımsızlar" listesinden seçildiler ve en büyük parlamento grubunu oluşturuyorlar.

Ancak, Kardeşler, Washington'un bölgedeki ekonomik ve stratejik çıkarlarına doğrudan hiçbir tehdit oluşturmuyor. Batılı istihbarat örgütlerinin, Kardeşlerle uzun süren bir işbirliği tarihi var. +ngiltere'nin Kardeşleri desteklediği, 1940'lar gibi erken bir tarihte +ngiliz gizli servisi tarafından belgelenmiş. Eski ABD istihbarat görevlisi William Baer'e göre, 1950'lerden başlayarak, "CIA, Müslüman Kardeşler'e, Nasır'ı devirmek için övgüye değer bir yeteneğe sahip olduğundan dolayı, desteğini akıtmıştır." 1954-1970: CIA ve Müslüman Kardeşler, Mısır başkanı Nasır'a karşı ittifak kurmuşlardır. CIA ile kurulan bu gizli bağlantıların bilgileri, ancak Nasır-sonrası dönemde ele geçmiştir.

Son Söz Kabilinden

Hüsnü Mübarek'in devrilmesi, birkaç yıldan beri, ABD dış politikasının ilân tahtasında asılı duruyordu. Rejim değişikliği, bir yandan anlamlı bir politik değişim oluştuğu yanlış izlenimini verirken, bir yandan da rejimin sürekliliğini garanti etmeye hizmet eder.

Washington'un Mısır gündemi, "protesto hareketini kendi istediği yöne çevirerek" Hüsnü Mübarek'in yerine ABD'ye baş eğecek yeni bir kukla başkan getirmektir. Washington'un hedefi, dış güçlerin çıkarlarını sürdürmesi ve bu şekilde, Mısır halkının yoksullaşmasına hizmet eden neoliberal ekonomik politikaların gündemde tutulmasıdır.

Washington'un görüşüne göre, rejim değiştirmek artık ABD emperyalizminin doruk noktasında olduğu günlerdeki gibi otoriter bir askerî rejimin başa geçirilmesini gerektirmez. Rejim değişikliği, şimdi, sol partiler dâhil parti üyelerini atamakla, sivil toplum gruplarını finanse etmekle, protesto hareketlerini filtreden geçirmekle ve ulusal seçimleri manipüle etmekle gerçekleştirilebilir.

Başkan Obama'nın Youtube'da 28 Ocak'ta gerçekleştirdiği bir video yayınından yapılan alıntıya göre, Mısır protesto hareketiyle ilgili olarak, Obama, "Hükümet Şiddete Başvurmamalıdır", demiştir. Asıl temelde yatan mesele, uygulanan bu şiddettin kaynağında neyin olduğudur? Mısır, Israil'den sonra ikinci büyük ABD askerî yardımı alan devlettir. Mısır askerî kuvvetleri, Mübarek rejiminin temel gücü olarak kabul edilir:

"Washington'dan gelen yılda 1 milyar doların üzerindeki askerî yardım sayesinde, askerî kuvvetler ve polis gücü tepeden tırnağa silahla donatılmışlardır… ABD, Mısır'ı, resmî olarak, 'önemli bir müttefik' olarak tanımlıyorsa, herhangi bir kastı olmadan, Mübarek'in, ABD'nin, askerî operasyonları için askerlerini yerleştirdiği ileri bir karakol rolü oynamasından ve ABD'nin Ortadoğu'da ve bölgede yürüttüğü kirli savaş taktiklerini uygulamasında sağladığı kolaylıklardan ötürüdür. Uluslararası insan hakları gruplarının açığa çıkardığı kanıtlarla da sabittir ki, ABD güçleri tarafından yürütülen (kriminal) operasyonlarla buradaki çeşitli bölgelerden toplanmış sayısız 'şüpheli' kişi, 'derin sorgulanmaları için' gizlice, Mısır çöplüğüne atılmaktadırlar. Mısır, ABD kamuoyu gözünden uygun bir şekilde saklanmış ve insan haklarının yasal ayrıntılarından arındırılmış olan Ortadoğu'nun dev 'Guantanamo' üssü olarak hizmet vermektedir." (Finian Cunningham, Mısır: US-Backed Repression is Insight for American Public, Global Research, 28 Ocak, 2010).

Amerika, Ortadoğu için bir demokratikleşme "modeli" oluşturmaz. 20 yıldan fazla bir süredir, Mısır'a ve Arap Dünyası'na dayatılan ABD askerî varlığı ve bununla beraber uygulanan "Serbest Pazar" reformları, Mısır devletinin uyguladığı devlet şiddetinin kökünü oluşturur.

Amerika'nın niyeti, Mısır'da, iktidara yeni bir rejim getirmek için protesto hareketlerini kullanmaktır.

Halk hareketi, enerjisini yeniden yönlendirmelidir: Amerika ve "diktatör" arasındaki ilişkiyi yeniden tanımlamalıdır. Amerika'nın siyasî kuklasını alaşağı etmeli, ancak, hedefine "gerçek diktatörleri" almayı unutmamalıdır.

Halk Protesto Hareketleri, Rejim değişikliğinin yönünü değiştirmeli, Neoliberal reformları ortadan kaldırmalı, Arap Dünyası'ndaki ABD askerî üslerini kapatmalı, Gerçekten bağımsız bir devlet kurmalıdır.

Kaynak: http://www.globalresearch.ca/index.php?context=va&aid=22993

RUSYA FEDERASYONU "MERKEZ DİNİYE NEZARETİ REİSİ" (DİYANET İŞLERİ BAŞKANI) ŞEYHÜLİSLAM TALGAT TACETTİN ÜNİVERSİTEMİZİ ZİYARET ETTİ.

Avrupa Üniversiteler Birliği etkinlikleri kapsamında Karadeniz Bölgesi'ne geniş kapsamlı ziyarette bulunan Rusya Diyanet İşleri Başkanı ve Putin'in İslam Dünyası Danışmanı Şeyhülislam Talgat Tacettin, İstanbul Aydın Üniversitesi'ni de ziyaret etti.

Karadeniz Bölgesi'ndeki ziyaretlerinin ardından Ankara'da hükümet ve Diyanet İşleri Başkanlığı ile görüşmelerde bulunan Şeyhülislam Talgat Tacettin, İAÜ'de "Rusya'daki Müslümanların Konumu ve Müslüman Alemindeki Gelişmeler" konulu bir konferans verdi.

Tacettin, Prof.Dr. Nevzat Yalçıntaş'ın yönettiği konferansta Türkiye-Rusya ilişkileri ile iki ülke halkları arasında işbirliğinin artırılması ve kültürel işbirliği çalışmalarının yoğunlaştırılması konusunda düşüncelerini açıkladı. Her yıl 20-25 caminin sadece başkentte yapılmasıyla Rusya'da bulunan Müslümanlık alemindeki gelişmelerden söz eden Tacettin, Tataristan'da daha önce 15 olan cami sayısının bin 300'e çıktığını kaydetti. Medeni kültür, dil ve din haklarını kaybetmediklerini açıklayan Baş müftü, kendi dilinde ve dini hakkında sorunsuz şekilde televizyon yayını yapabildiklerini vurguladı.

En büyük problemin İslam adına aşırılık ve terörizm olduğunu söyleyen Tavettin, yüzyıllarca Hristiyanlık ve Müslümanlık arasında süregelen çatışmalarda her zaman İslam'ın sorumlu tutulduğunu ekledi.

Şeyhülislam Tacettin aynı zamanda Ortadoğu ve Kuzey Afrika'da Müslüman aleminde başlayan ayaklanmalar ve demokrasi hareketleri ve Batınının saldırıları hakkında değerlendirmelerde bulundu.

Ortadoğuda çıkan olayların kendiliğinden meydana gelmeyeceğini "rüzgar vurmazsa ateş çıkmaz" sözleriyle açıklayan Şeyhülislam, Avrupa ve ABD'nin gelişmelere askeri müdahalesiyle halledilemeyeceğini, konunun her ülkede kendi anayasası ve kanunlarıyla çözüleceğini belirtti. Gelişmelerin Rusya'daki Müslümanlarca heyecan içinde izlendiğini bildiren Tacettin, askeri müdahalelerle Müslümanların öldürülmesine rıza gösteremeyeceklerini söyledi.

Rusya Başbakanı Vladimir Putin'in yakın dostu ve İslam alemiyle ilgili politikalarında başdanışmanı olan Şeyhülislam Tacettin, Türkiye'den Rusya'daki Müslümanlar hakkında beklentilerini anlatırken, kendisini dinleyen öğrencilere "Aydın olun, karanlıkta kalanlar bu tür gelişmelere maruz kalıyor" mesajını verdi.

Konferans sonunda İAÜ Mütevelli Heyeti Başkanı Dr.Mustafa Aydın, Şeyhülislam Talgat Tacettin'e teşekkür plaketi verdi.

"MERKEZ DİNİYE NEZARETİ" NEDİR?

1789 yılında Merkezi Başkurdistan'ın başşehri Ufa'da Çarlık idaresi zamanında Rusya içinde yaşayan Müslümanların din işlerini yürütmek üzere kuruldu. 1917'ye kadar direk Çarlar tarafında tayin edilen idarenin başkanları, bundan sonra halk tarafından seçilen müftüler ve imamlar tarafından seçilmeye başlandı. Seçimler bir defa yapılmakta olup, görev süresi ömür boyu devam etmektedir. İdarenin başkanı Şeyhülislam olarak anılmaktadır.

ŞEYHÜLİSLAM TALGAT TACETTİN

Aslen Kazan Tatarlarından(Türklerinden) olup, 1948 yılında Tataristan'ın başkenti Kazan şehrinde doğdu,

1956-66 yıları arasında 10 yıl süren ilk ve orta okul eğitiminden sonra gittiği teknik okulda 2 yıl okudu ve Makine teknisyeni oldu. Bu esnada 1973 yılına kadar o zamanın Sovyetler Birliğinde en büyük alimi olan Şeyh Ahmed Zeki Safiullahoğlu hazretlerinden din dersleri almaya başladı.

1966-73 yılları arasında Sovyetler Birliğinin tek medresesi olan ve 1536 yılında kurulan Buhara'daki "Mir-i Arap Medresesi"nde 7 yıl eğitim gördü.

1973-78 yılları arasında Kahire'deki "El-Ezher Üniversitesi"ne 5 yıl öğrenim gördükten sonra Müftü unvanını aldı ve Kazan'a döndü.

1978-80 yılları arasında Kazan Merkez Camiinde baş imam hatiplik yaptı.

1980 yılında 11. Şeyhülislam Abdulbari İsayev Hazretlerinin vefatı üzerine Sovyetler Birliğinde yaşayan o zaman 80 milyon civarındaki Müslüman'ın din işlerini yürüten "Merkez Diniye Nezareti" idaresinin reisliğine yani Şeyhülislamlığa seçildi. Halen, 12. Şeyhülislam olarak bu görevine devam etmektedir. 1998 yılında 50. yaş gününü kutlarken dönemin Rusya Başkanı Boris Yeltsin tarafından milliyetler arasında dostluk bağlarının pekiştirilmesi ile ilgili yaptığı çalışmalarından dolayı "Dostluk Madalyası" ile müfakatlandırılmıştı.

Evli ve 5 çocuk sahibi olan Talgat Tacettin Hazretleri Rusça, Arapça, Farsça ve Türkçe bilmektedir.

YENİ BÜYÜK OYUN:
GÜNEY KAFKASYA VE NATO

İnsan ihtiyaçları zaman içinde değişir ama güvenlik her zaman ihtiyaçlar sıralamasında üst sıralarda yer alır. Güvenlik göreceli bir histir ve tehdit algısıyla belirlenir. Eğer normal bir şey dışsal bir tehdit olarak algılanırsa, tehdit olmasa bile tehdit olarak sunulabilir ve bu süreç de güvenlikleştirme (securitization) olarak tanımlanır. Normalleştirmede yani bir şeyin güvenlik konusu olmaktan çıkarılarak normal hale dönüştürülmesinde (desecuritization) ise tehdit olarak adlandırılan bir durum tehdit olmaktan çıkarılarak normal bir hale dönüştürülür.

Yrd. Doç. Dr. Filiz KATMAN
İstanbul Aydın Üniversitesi, Enerji Politikaları ve Piyasaları Araştırma Merkezi Direktörü

NATO'nun bir güvenlik kurumu olarak yürüttüğü üyelik, ortaklık ve işbirliği politikalarının varmak istediği sonuca bakınca normalleştirmeye hizmet etmeye yönelik olarak değerlendirilip değerlendirilemeyeceği sorusuna cevap aramaktır. Güvenliği sağlamak ve sürdürmek için araçlar gelişirken güvenliğe karşı tehditler de dönüşmektedir. Günümüzde tehdit, yeri, zamanı ve kaynağı önceden bilinmeyen bir hal kazanmıştır. Bu sebeple, güvenliği sağlamak için kullanılan araçlar da artık uygun değildir. İç içe geçmiş bir dünyada, çok uzak bir coğrafyada meydana gelmiş bir olayın etkileri artık sadece yakınındaki yerlerde hissedilmemektedir ve dünyanın bir problemi haline gelmektedir. Bu açıdan, özellikle stratejik olarak önemli bölgelerdeki güvenliksiz alanların ve istikrarsız bölgelerin kontrol ve güvenlik konusu olmaktan çıkarılma ve sonuçta da entegre bölgeye dönüştürme sürecinin odağında olduğu görülmektedir. NATO da hem Soğuk Savaş sonrasında varlık sebebinin ortadan kalkmasıyla birlikte tehdit algısında düzenlemeye gitmiş, hem de küreselleşmeyle birlikte etkileri "sınır tanımayan" tehditlere karşı "kendi güvenliğinin komşularının güvenliğine bağlı olduğu" yaklaşımına yönelerek bu bölgelere yönelik işbirliği, ortaklık ve üyelik eylem planlarını geliştirmiştir. NATO bu programlarıyla bir yandan güvenlikleştirirken neyi hedeflediği noktasına bakılınca da güvenlik konusu olmaktan çıkarılarak normalleştirmeyi amaçladığı görülmektedir. Günümüzde güvenlik analizleri güvenliğin askeri ve askeri olmayan yönlerini içermektedir ve bu da çok sektörlü yaklaşım olarak tanımlanmaktadır. Çok sektörlü yaklaşım askeri, siyasi, ekonomik, sosyal ve çevresel güvenliği içerir. Klasik güvenlik kompleksi yaklaşımı, güvenlik karşılıklı bağımlılığının daha yoğun olduğu bölgesel alt sistemlerinin güvenlik analizidir. Güvenlik kompleksi, iç içe geçmiş güvenlik algıları ve kaygıları bulunan ülkelerden oluşur. Klasik güvenlik kompleksi teorisi devletlerin ülke içi durumları, bölge ülkeleri arasındaki ilişkiler, bölgelerarası ilişkiler ve küresel güçlerle ilişkileri birbirine bağlar. Kopenhag Okulu, çok yönlü yaklaşımı analize dahil ederek klasik güvenlik kompleksi analizi dışına çıkar. Güvenlik kompleksi nitelikleri, normalleştirme ve entegrasyon süreci için temel özellikler olarak tanımlanmaktadır. Güney Kafkasya, Balkanlar ve Orta Asya güvenlik kompleksi olma özellikleriyle kontrol, normalleştirme ve entegre bölgeye dönüştürülme sürecinin nesnesi olarak nitelenmektedir. Bu bölgelerdeki herhangi bir istikrarsızlaştırıcı faktörün Avrupa-Atlantik bölgesini istikrarsızlaştıracağı ve problem yaratacağı belirtilmektedir. Güney Kafkasya'da Sovyetlerin yıkılışı sonrasında bir vakum oluştuğu ve bunun bir güç tarafından doldurulamadığı iddia edilmektedir. Bu çalışmanın temel argümanı; NATO'nun Balkanlar, Güney Kafkasya ve Orta Asya'ya yönelik programlarının bu bölgeleri güvenlik konusu haline getirirken aslında varılmak istenen hedef açısından bu bölgelerin güvenlik sorunu olmaktan çıkarılarak normal hale dönüştürülmesine yönelik olduğudur. NATO programları, NATO'nun uzun dönemli stratejisi olan reformun cesaretlendirilmesi ve desteklenmesiyle Avrupa-Atlantik bölgesinde istikrarın sağlanması stratejisiyle örtüşmektedir. NATO, bunu gerçekleştirmeye uygun bir organizasyon olarak görülmektedir ve dönüşümü de bu yönde olmuştur. Bu bölge ülkeleri de sistemlerinin NATO ile uyumlaşmasına, Batı ile bütünleşmeye ve ortaklığa isteklidir. Hatta NATO üyeliği için başvurmuş, üye olmuş veya başvurmak istemektedirler. Bu çalışma, komünizm sonrasında bu ülkelerin dönüşümü ve sisteme entegrasyonu olarak ifade edilen Batı girişimlerinin güvenlik ve tehdit konularının hızlı bir şekilde dönüştüğü ve karmaşıklaştığı günümüzde güvenlik sorunlarına yenilerinin eklenmemesi amacıyla yani güvenlik sorunu olmaktan çıkarmak için gerçekleştirildiği, NATO'nun bu bölgeleri stratejik olarak önemli olarak gördüğü ve coğrafi öncelik olarak tanımlayarak reformun desteklenerek istikrarın sağlanması için özel bir önem verdiği sonucuna ulaşmaktadır.

Güvenlik, Güvenlikleştirme, Normalleştirme Ve Değişen Tehdit Algısı

Dünya üstündeki ilk insandan beri güvenlik hayatımızı belirleyici bir unsur olmuştur. Doğal koşullardan, vahşi hayvanlardan var oluşuna dair tehditlere karşı kendini korumak için insanoğlu öncelikle güvenliğini sağlamaya çalışmıştır. Maslow'un İhtiyaçlar Hiyerarşisi'nde güvenlik, hayatta kalma ile ilgili olduğu için fizyolojik ihtiyaçların ardından ikinci sıradadır ama günümüzde fizyolojik ihtiyaçlarla birlikte ilk sıradadır. Güvenlik kelimesinin zaman içinde anlamı ve kullanımı değişmiş, anlam pozitiften negatife doğru kaymıştır. Güvenliğin ayrıca birey, grup ve uluslararası toplum gibi farklı seviyeleri vardır. Güvenlik göreceli bir kavramdır. Güvenliğimize karşı bir tehdit algılarız. Singer, tehdit algısını yarı matematiksel bir formülle açıklar: Tehdit Algısı=İmkan x Niyet. Tehdidin kaynağının imkan ve niyetinin güvenliğimizi tehdit edeceği algılanır. Sadece hayatta kalma değil; barış, ekonomik, siyasal, sosyal ve insani durumlar da tehdit altında olabilir. Güvende olma sadece hissedilebilir bir şeydir, dokunulamaz ve bu hisse ulaşmak için silah, alarm, para, ordu, hükümet, hisse senedi gibi araçlar kullanılır. Bunlar sağlandığında sosyal, ekonomik, siyasi ve askeri olarak kendimizi güvende hissederiz. Güvensiz hissettiğimizde buna karşı önlem alırız, ki bu da savunmadır. Güvenliğimizi sağlamak için aldığımız önlemler, edindiğimiz araçlar başkaları tarafından tehdit olarak algılanabilir ki buna güvenlik ikilemi denir. Tehdit algısı zaman içinde değişmiştir. Soğuk Savaş döneminde tehditlerin kaynağı ve özellikleri, üstesinden gelme yöntemleri belirgindi. Soğuk Savaş sonrasında ise tehditler bilinmeyen, tanımlanamayana, sınırları olmayan ve üstesinden gelmesi zor yani asimetrik tehditlere dönüştü; dolayısıyla savaş da asimetrik savaş halini aldı. Artık güçsüzler askeri ve/veya teknolojik olan daha güçlünün kuvvetli yanlarından kaçınarak hassasiyetlerinin üstüne askeri ve askeri olmayan yöntemlerle gidilerek ideolojilerini kabul ettirmeye yönelik suç eyleminde bulunuyordu. Tehditlerin bu özellikleri nedeniyle güvenlik artık daha zor sağlanır ve sürdürülür hale geldi. NATO'nun 1990 yılında değiştirdiği Stratejik Kavramı'nda bu değişimler şu şekilde yer aldı: Avrupa-Atlantik istikrarını sonuç olarak etkileyen etnik ve dini düşmanlıklar, toprak anlaşmazlıkları, uygun olmayan veya başarısız reform çabaları, insan hakları ihlalleri, devletlerin dağılması (yerel veya bölgesel istikrarsızlığa yol açabilecek). Tehditlerin değişen karakteristiği nedeniyle işbirliği önem kazandı ve bu nedenle ortak güvenlik Soğuk Savaş sonrası uluslararası güvenlik için "uygun ilke" olarak tanımlanmaktadır. 11 Eylül terör eylemleri sonrasında ise terörizm de tehditler arasında sayılmaya başlandı, hatta ilk sıraya yerleştirildi. Kitle imha silahlarının yayılması, terör örgütlerinin eline geçmesi, terör örgütlerinin kimyasal, nükleer, biyolojik silahlara sahip olması, bölgesel çatışmalar, "çökmüş devletler", organize suç, uyuşturucu kaçakçılığı, insan kaçakçılığı da diğer tehditler olarak listede yerini aldı. Bu tehditlerin terör tehdidine katkıda bulunabilecek nitelikte olması da bunların tehdit olarak algılanmasında önemliydi. Yeni tehditlerin nitelikleri gereği coğrafi yerine fonksiyonel analizi yapılmaktadır. Küreselleşmeyle birlikte yapısı ve özellikleri değişen tehditler, oluşumu sırasındaki bağlantıları ve yarattığı etkiler açısından "sınır tanımayan tehditler" olarak nitelenebilir. Uzak coğrafyada meydana gelen bir olay hem gerçekleşme aşamasında (uyuşturucu kaçakçılığı, insan kaçakçılığı, terörizm vb. örneklerinde olduğu gibi) hem de etkileri açısından çok farklı ülkeleri içinde barındırabilmektedir. Küreselleşmeyle tehditlerin değişen karakteristiği, bunlara karşı alınan önlemleri de değiştirmiştir. Artık güvenlik de "sınırları aşan" bir şekilde ele alınarak güvenliğin sağlanmasıyla ilgili politikalar geliştirilmektedir. Uluslararası örgütler de bu tehditlere ve bu tehditlere zemin olan/olabilecek bölgelere yönelik politikalar geliştirmiştir. NATO'nun Balkanlar, Güney Kafkasya ve Orta Asya açılımları bu açıdan değerlendirilmelidir.

Balkanlar sıkıntılı alanları, Batı Avrupa ülkelerine geçiş noktası olması, Rusya'nın etki alanında bulunmalarıyla; Güney Kafkasya ve Orta Asya enerji kaynakları, çözülmemiş (dondurulmuş) çatışmaları, stratejik coğrafi konumları, Rusya'nın etki alanında bulunmaları, büyük güçler olan ABD-Rusya ve Çin ile bölge ülkesi İran'ın güç mücadelesine sahne olmalarıyla problemleri olan, olası istikrarsızlık kaynağı ve günümüz tehditlerinin oluşumu için uygun zemin oluşturmalarıyla önemli bölgeler olarak tanımlanmaktadır. Bölgelerin sahip olduğu enerji kaynakları, pazar oluşturmaları, enerji nakil hatları üzerinde bulunmaları, ticaret hacmi ve diğer olumlu nitelikleri nedeniyle de önemlidirler. Bölgelerin güvenlik sorunu olmaktan çıkarılması, istikrarlı hale getirilmesi, demokratik dönüşümü ve dünyayla entegrasyonu konuları, 1993'ten beri Batılı politika yapıcıların gündeminde yer almıştır ve kullanılan farklı yöntemlerden birisi de NATO'nun işbirliği, ortaklık ve üyelik eylem planlarıdır.

Güvenlik Kompleksi Yaklaşımı: Balkanlar, Güney Kafkasya Ve Orta Asya

Barry Buzan, Ole Waever and Jaap de Wilde, "Security: A New Framework for Analysis (1998)'de çok sektörlü yaklaşım, güvenlik kompleksi, güvenlikleştirme ve normalleştirme yaklaşımlarıyla güvenliğe kapsamlı bir analiz getirmişlerdir. Klasik güvenlik kompleksi yaklaşımına göre güvenlik kompleksi "temel güvenlik algılamaları ve kaygıları, ulusal güvenlik problemleri akılcı olarak birbirinden ayrı şekilde analiz edilemeyen veya çözüle-

meyen devletler topluluğu" olarak tanımlanır. Buna göre komşuların birbirlerine karşı duyduğu korku, uzaktaki güçlere olan korkularından daha fazladır.

Güvenlik karşılıklı bağımlılığı daha fazladır. Güvenlik kompleksleri, karşılıklı güvenlik bağımlılığının dostlukla mı düşmanlıkla mı belirlendiğine göre üçe ayrılır. Buna göre negatif uçta çatışma yaratılır. Pozitif uçta çoğulcu güvenlik toplumu oluşur. Ortada ise güvenlik rejimleri vardır. Bu noktada bölgesel entegrasyon, güvenlik kompleksini anarşik alt sistemden tek, geniş bir aktöre çevirmede önemli rol oynar. Güvenlik kompleksi birimlerin düzenlenmesi ve farklılaştırılması, dostluk ve düşmanlık seviyeleri, ana birimler arasında güç dağılımından oluşur. Klasik güvenlik kompleksi teorisi ulusal veya küresel güvenlik yerini bölgesel güvenlik üzerine odaklanır ve ülke içindeki mevcut durumları, bölgedeki ülkeler arasındaki ilişkileri, bölgeler arasındaki ilişkileri, bölgeler ve küresel büyük güçler arasındaki ilişkileri birbirine bağlar. Klasik güvenlik kompleksinin karakteristikleri ise coğrafi olarak gruplaşmış, derin ve süregelen güvenlik karşılıklı bağımlılığın olduğu iki veya daha fazla devletten oluşmasıdır. Bölgesel güvenlik komplekslerinde kendi aralarında güvenlik kompleksinde yer alan özellikleri taşıyan alt bölgesel güvenlik kompleksleri vardır.

Güney Kafkasya, Balkanlar ve Orta Asya da birbirleri arasındaki çatışmalar, güvenlik kaygılarının birbirlerine karşılıklı bağımlı olması nedeniyle alt bölgesel güvenlik kompleksleridir. Bunlar Avrupa ve Avrasya bölgesel güvenlik kompleksleri içindedirler. Stephen Blank, Güney Kafkasya'da Abhaz ve Karabağ gibi birbiriyle çatışan politikalar içermesi ve bunların demokratik olup aynı zamanda potansiyel olarak demokratikleşen ülkeler olmaları, ekonomik durumlarının kötü olması ama uzun dönemli gelir elde etmenin bulunması, istikrar geliştirici kaynak olarak bu ülkelerdeki enerjiye bağımlılık, askeri güçler üzerinde sınırlı başarı, Transkafkasya'da Yeni Büyük Oyun-enerji, Rusya'nın askeri ve ekonomik gücünde azalma gibi 'istikrarsızlığın yapısal nedenleri ve yansımalarına' sahip olması nedeniyle güvenlik kompleksi oluşturduğunu belirtir. Bu bölge, sahip olduğu enerji kaynakları ve bunların Batı'ya ulaştırılmasında kullanılan boru hatları açısından önem taşımaktadır. 2030 yılına dek hidrokarbon kaynaklar olan petrol ve doğal gazın diğer kaynaklar karşısında yerini koruyacağına yönelik analizler dikkat alındığında enerji güvenliği açısından bu bölgenin güvenlik yaklaşımlarındaki yeri daha iyi anlaşılabilir. Güney Kafkasya ve Orta Asya'nın içinde bulunduğu Avrasya ile ilgili analizlerde bu bölgenin 2050 yılına dair projeksiyonlarda nüfusu, enerji kaynakları ve enerji dışındaki ticaretiyle önemli olduğu belirtilmektedir. Buna göre 2003 yılında dünya GDP'sinin %50'si Avrasya'dan kaynaklanıyorken, bu rakamın 2050 yılında %60'ın üzerinde olması beklendiği belirtilmektedir. Ayrıca 2050 yılında dünya nüfusunun 2/3'ünden fazlası Avrasya bölgesinde olacağına değinilerek Avrasya'nın nüfus ve işgücü potansiyeli.

Sahip oldukları bu potansiyellere bakılınca çok uluslu, transnasyonel şirketlerin yeni ve güvenli pazar arayışları çerçevesinde de bu programlar değerlendirildiğinde resim daha da netleşmektedir. Bu programların, devletlerin dış politikalarını etkileyen aktörler olarak çok uluslu, transnasyonel şirketlerin çıkarlarına hizmet ettiği ortadadır.

Balkanlar, Bosna ve Kosova'da yaşanan çatışmalarla öncelikle Avrupa olmak üzere Avrupa-Atlantik bölgesinin güvenliğinde önemli olduğunu ortaya koymuştur. Yapılan müdahalelerle birlikte NATO içinde geliştirilen kriz yönetimi kavramı ardından günümüzde gelinen sürecin Bosna-Hersek, Sırbistan ve Karadağ'ın NATO'nun 2006 Riga Zirvesi'nde BİO'ya daveti, aşamayı göstermesi açısından önemlidir. Önceki dönemlerde önce Açık Kapı Politikası, BİO ve Üyelik Eylem Planı sıralamasıyla NATO'yla önce işbirliği, sonra ortaklık ve üyeliğe yönelik programlar bu bölgenin güvenlik sorunu olmaktan çıkarılıp normalleştirmeyi amaçlayan bir süreç olduğunu göstermektedir. 1990'larda Ole Waever, Sovyetler Birliği'nin dağılmasından sonraki durumu incelemiş ve 'büyük bir bölgede (Kafkasya, Balkanlar, Macaristan çevresi, Rusya ve Ukrayna arası, Orta Asya) çatışma dinamiklerinin aktif veya öne çıktığı, tarihi örnek bulunmadan bir güvenlik modeline doğru gruplaşan bir yeni bağımsız devletler topluluğu' bulunduğundan bahsetmiştir. Analizinde çok sayıda yeni güvenlik komplekslerinin Sovyetlerin çöküşünün tozu dinince kurulabileceğini belirtmiştir. Burada Avrupa Birliği (AB)'nin bütünleştirici olan ve olmayan dinamiklerinin gerilimlerini kaldırıp kaldırmamasıyla önemli olacağını, Rusya'nın da kendini Bağımsız Devletler Topluluğu (BDT) içinde hegemon bir oyuncu olarak yeniden ortaya koyup koyamamasıyla belirleyici olacağını ifade etmiştir. AB ve BDT'nin de entegre bir güvenlik bölgesi veya iki ayrı bölge olmak yönünde mi ilişkilerini geliştireceklerinin durumu belirleyeceğine değinir. AB ve Rusya'nın Soğuk Savaş'ın sona ermesinin ardından ilişkilerini güvenlikleştirmeyerek mi yoksa yeniden güvenlikleştirerek mi sürdüreceklerinin öneminden de bahseder. Buzan, Waever ve de Wilde, uluslararası organizasyonların bu tarz çatışma bölgelerinin güvenlikleştirilmemesini aşağıdaki cümlede çok iyi ifade etmiştir: "AB ve NATO gibi muhtemel düşmanları güçlü askeri entegrasyon ve siyasi işbirliği modelleriyle birbirine bağlayan kurumlar ile Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Teşkilatı (AGİT) ve güvenlikleştirme sürecine karşı güvenlik rejimlerine ilk savunma hattı sağlayan Barış İçin Ortaklık (BİO) güvenlikleştirmeye karşı bu tarz engellerin bulunmadığı 1945 öncesi ile karşılaştırınca açıkça büyük bir değişiklik yaptığı ortadadır". Pek çok analizde şu argüman görülmektedir: Moskova, Grozni, Erivan, Bakü ve Tiflis'te iç siyasi karışıklık ve uluslar arası tepki zinciri kolayca başlayabilir. Bu nedenle pek çok analist bu bölgeyi BDT içindeki en tehlikeli bölge olarak görür.

Prof. Dr. Mustafa Aydın, bu durumu şu şekilde ifade etmektedir: "1999'da dünyada meydana gelen 28 savaştan 19'u iç savaştı (intra-state wars) ve bunların en az 15'i ayrılıkçı talepleri içeriyordu ve daha da önemlisi bu savaşlardan 4'ü (Dağlık Karabağ, Abhazya, Güney Osetya ve Çeçenistan-beş eğer 1994-1996 ve 2000'deki Rusya'nın Çeçen "imbroglio" iki ayrı savaş olarak sayılırsa) Kafkasya'da gerçekleşmiştir ve hepsi ayrılıkçıdır". Stephen Blank bunun üzerine şöyle der: "Eğer önleyici diplomasi için bağıran bir bölge varsa bu Kafkasya'dır". Svante Cornell'in "Güney Kafkasya Bölgesel Güvenliğinde NATO'nun Rolü" makalesinde bu bölgenin nasıl Avrupa-Atlantik çıkarlarında önemli olduğunu belirttiği, bu çalışmanın argümanı olan normalleştirme argümanını destekleyici ifadeleri şöyledir: "Coğrafi ve stratejik olarak böyle önemli bölgelerin etrafındaki herhangi bir istikrarsızlaştırıcı ve güvenliksiz alanların bir noktaya kadar kontrol altında tutulması, sonra nihai hedef olarak da güvenlik konusu olmaktan çıkarılması-güvenlikleştirilmemesi, sonra entegre bölgeye dönüştürülmesi ve net güvenlik tüketicisi olmaktan net güvenlik sağlayıcı olmaya dönüştürülmesi gerekir".

Güney Kafkasya çatışma içeren, günümüz tehditleri için zemin oluşturabilecek, stratejik ve coğrafi öneme sahip, ticari potansiyeli olan ve zengin enerji kaynakları ve nakil hatları bulunan bir bölge olarak değerlendirilmektedir ve NATO'nun bölgeye yönelik IPAP, PAP-DIB programları reformun cesaretlendirilmesi ve desteklenmesi ile Avrupa-Atlantik bölgesinde istikrarı sağlamaya yöneliktir. Avrupa Birliği de teknik yardım için kredi finansmanı sağlayan TACIS Programı ve Avrupa Komşuluk Politikası (European Neighbourhood Policy) çerçevesinde bölgeyle ilişkilerini düzenlemektedir. Bölgeye ilişkin kontrol, normalleştirme ve dönüşüme yönelik bir başka çalışma da Kafkasya İstikrar Paktı'dır. Bölgedeki gelişmelerle ilgili Rusya'nın "yakın çevre" politikasının, Putin dönemiyle birlikte Avrasyacılık politikası olarak aktif hale gelmesiyle bu bölgedeki büyük güçlerin farklı politikalarının çatıştığını görmekteyiz. Rusya ve Çin'in yer aldığı Şangay İşbirliği Örgütü de gelişmeleri yakından takip ederek NATO'nun bu bölgeye yönelik politikalarına karşı girişimdir.

"BÜYÜK TRANSFORMASYON"

Zbigniew Brzezinski'nin The National Interest dergisinin Sonbahar 1993 sayısında "Great Transformation" adıyla yayınlanan Büyük Transformasyon makalesinde, ders almak için 'komünist sistemin yıkıntılarında siyasi ve ekonomik olarak başarılı demokrasiler kurma girişimlerini' tanımlar. Batıyı aktif olmamakla ve eski Sovyet tipi sistemleri dönüştürmek için hazır olmamakla suçlayan Brzezinski, komünizm sonrası dönüşümün aşamalarını tanımlamakta ve her aşamayı tamamlamayı sağlayacak araçları tarif etmektedir. NATO üyeliğinden de eski komünist ülkeleri dönüştürme ve entegre etme aracı olarak bahsedilmektedir. "A Plan for Europe?" makalesiyle NATO'nun genişlemesi fikrinin babası olarak anılan Brzezinski bu makalesinde Sovyet sisteminin, Doğu Bloku'nun yıkılması sonrasında yapılması gerekenleri sıralamaktadır. Bu makalesinde Brzezinski, daha 1990'ların başlarında 'yeni güvenlik düzenlemelerine' önem vermektedir. Moskova ve Kiev'in de bulunacağı, eski komünist ülkelerin NATO'ya üye olacağı geniş bir Avrupa-Atlantik güvenlik sisteminin kurulacağını tahmin etmektedir. Bunların hepsi gerçekleşmiştir. Amerika'nın Kafkasya'daki çıkarları şu şekilde ifade edilmektedir: bölge ülkelerinin bağımsızlık ve toprak bütünlüğünün sağlanması; İran daha Batı yanlısı politikalar uygulayıncaya kadar İran'ın kontrol edilmesi; şiddet içeren ve Batı karşıtı potansiyel İslami köktenciliğin ekonomik gelişimle yayılmamasını sağlamak ve sicil toplumu bölgede yaymak; bütün bölgede enerji kaynaklarına erişimi sağlamak. ABD ve Türkiye Güney Kafkasya'da işbirliğiyle hareket etmektedir; Bakü-Tiflis-Ceyhan boru hattı ABD'nin güçlü desteğiyle hayata geçirilmiştir.

Bu bölge Amerikalı enerji analistleri tarafından sahip olduğu enerji kaynakları nedeniyle "geleceğin stratejik dayanma noktası" veya "stratejik yüksek alan (high ground)" olarak adlandırılmaktadır. Amerikan politikaları NATO genişlemesiyle yakından ilişkilidir; dahası 'bölgesel güvenliği sağlamak için NATO'nun sadece bütün bölgeyi sadece Batı ekonomisine entegre etmek ve çoğulcu kurumların gelişimini teşvik etmekle kalmayıp askeri bakışı da kavraması gerektiği' belirtilmektedir. Bölgeye yönelik Amerikan politikası, Amerikan Harp Okulu Stratejik Çalışmalar Enstitüsü tarafından yayınlanan bir raporun önsözünde şu şekilde ifade edilmektedir: "Bu ülkelerin (Transkafkas ve Orta Asya ülkeleri) Batı devlet sistemine ekonomik, siyasi ve askeri olarak entegre edilmesine yönelik Amerikan politikası uluslar arası rekabet üzerine bu ülkelerin ilgilerini yoğunlaştırmalarını sağlayabilir". Bu bölgelerdeki NATO programları bu yaklaşımın yansımaları olarak değerlendirilebilir ve bunun hedeflediği noktada bölgenin güvenlik konusu olmaktan çıkarılarak normalleştirilmesi, Batı'yla bütünleşmesi ve ötesine geçilmesidir. NATO'nun kuruluşundaki oluşumundan bu programları gerçekleştirebilecek ve Balkanlar, Güney Kafkasya ve Orta Asya'ya yönelebilecek konuma nasıl geldiği önemlidir.

Nato'nun Güvenlik Kurumuna Dönüşümü

"Kimse değişimi durduramaz". Bu cümle, Soğuk Savaş sonrasını çok iyi açıklamaktadır. Büyük değişiklikler uluslararası politikada büyük değişiklikler meydana getirmiştir. Ülkeler buna uyum sağlamaya çalışırken uluslararası ilişkiler de bundan etkilendi. Tehdit, güvenlik ve uluslararası düzen algısı yeniden tanımlanırken uluslararası organizasyonlar da yapılarında, hedef ve politikalarında yeni durumlara uygun değişikliklere gitmişlerdir. NATO da bu kurumlardan biridir. Sovyet ve Alman tehdidine, Varşova Paktı'na karşı kurulan bir ortak savunma kurumu olan NATO artık bu tehdidin ortadan kalkmasıyla öncelikle 1990'da Stratejik Kavramı'nda, sonraki yıllarda da hem yapısında hem de programlarında değişikliğe gitmiştir. Bu değişim günümüzde halen devam etmektedir.

Varlık sebebi ilk kuruluşundaki tehditlerin ortadan kalkmasıyla birlikte uzun bir dönem sorgulanmış olan NATO, değişime karşı ayakta kalmasını geçirdiği bu değişime borçludur. Temmuz 1990'da Londra Deklarasyonu ile "barış eli" tüm eski Doğu-Batı üzerine uzatılarak ve Orta ve Doğu Avrupa'ya yeni bir işbirliği ilişkisiyle başlatılan bu değişimde NATO'nun güvenliğinin "komşularının güvenliğiyle ayrılmaz bir şekilde bağlantılı" olduğu ifadesi önemlidir ve NATO'nun daha sonraki dönem-

lerde yürüttüğü işbirliği, üyelik ve ortaklık programlarının nedenini ortaya koymaktadır. Londra'daki zirvede askeri hazırlık yerine diyalog ve işbirliği, tehditler yerine riskler, güvenliğin siyasi yönlerinin 'güvenlik ve istikrar sadece askeri yöne dayanmadığı, ittifakın siyasi unsurunun sağlanmasına yöneleceği' ifadesiyle vurgulanmıştır. NATO ve Varşova Paktı ülkelerinin artık düşman olmadığına dair ortak deklarasyon, Kasım 1990'da Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansı'nın Paris Zirvesi'nde 16 NATO ve 6 Varşova Paktı ülkesi tarafından resmen onaylanmıştır. NATO'nun raison d'etre yani varlık sebebine yönelik değişiklikse Kasım 1991 Kuzey Atlantik Konseyi Roma Zirvesi'nde (Roma Barış ve İşbirliği Deklarasyonu) Esnek Karşılık yerine ekonomik, sosyal ve çevresel faktörleri istikrar ve güvenliği geliştiren konular olarak ele alan Yeni Stratejik Konsept'in getirilmesiyle gerçekleştirilmiştir. Kasım 1991'de NATO Bulgaristan, Çekoslovakya, Estonya, Macaristan, Latviya, Litvanya, Polonya, Romanya ve Sovyetler Birliği ile "siyasi ve güvenlikle ilgili konularda daha kurumsal danışmanlık" önermiştir ve Aralık 1991'de Kuzey Atlantik İşbirliği Konseyi'nin kurulması, 'eski düşmanlarla diyalog ve işbirliğinin geliştirilmesi yolunda önemli bir adımdır'. İlk toplantısı sırasında tarihi bir olay meydana gelmiş, Sovyet büyükelçisi Sovyetler Birliği'nin dağıldığını ve artık sadece Rusya Federasyonu'nu temsil ettiğini ilan etmiştir. 1967 Harmel Raporu'nda Avrupa'nın güvenliğinin sağlanması ve korunmasında "İttifak güvenlik politikasının 3 zorlayıcı unsuru; diyalog, işbirliği ve ortak savunma yeteneğinin sağlanması" olarak belirlenmişti.

Barış için ortaklık (bio)'dan bireysel ortaklık eylem planı'na nato

Ocak 1994'teki Brüksel Zirvesi'nde işbirliği mekanizması daha net olarak belirlenmişti: Barış İçin Ortaklık-BİO (Partnership for Peace-PfP), "NATO ve katılımcı ülkeler arasındaki ilişkiyi dönüştürmede pratik program". "Bu yeni program gerçek bir ortaklık ortaya koyarak diyalog ve işbirliğinin ötesine geçmektedir" ifadesi, programın önemini ortaya koymaktadır. Bu çağrıya 16 Mart 1999'da Çek Cumhuriyeti, Macaristan ve Polonya; 29 Mart 2004'te Bulgaristan, Estonya, Latviya, Litvanya, Romanya, Slovakya, Slovenya NATO'ya katılarak cevap vermiştir. Eylül 1994'te BİO, açılan birimlerle kavram olmaktan çıkıp somut sonuçların uygulandığı bir program haline geldi. Her ülkenin ihtiyaçlarına göre şekillendirilen BİO, Bosna Hersek ve Kosova barışı koruma operasyonlarına (SFOR ve KFOR) katılan ülkeler arasındaki işbirliğine de katkıda bulunmuştur. Ortak ülkelerin ihtiyaçlarına göre 24'ten fazla işbirliği alanından seçilen konularda iki yıllık Bireysel Ortaklık Planı (BOP) (Individual Partnership Program-IPP) oluşturulmaktadır. Savunma reformu, savunma politikası ve planlaması, asker-sivil ilişkileri, eğitim, hava savunması, iletişim ve bilgi sistemleri, kriz yönetimi ve sivil acil durum planlaması da bu alanlar arasındadır. 20 BİO ülkesi ve 20 BOP bulunmaktadır ve BOP'ların içeriği açıklanmaz. Bosna Hersek, Sırbistan ve Dağlık Karabağ'ın katılmak istemeleriyle birlikte bu sayı artmıştır. Buradan da görüleceği üzere önceden güvenlik sorunu olan bölgeler, ülkeler BİO aracılığıyla güvenlik sorunu olmaktan çıkarılıp-güvenlikleştirilmeyip diyalog ve işbirliği kapsamına alınmaktadır. Bu da Avrupa-Atlantik bölgesinde istikrarın sağlanması içindir. Yost'a göre BİO, "AGİT'ten daha büyük askeri ve siyasi içeriğiyle bir Avrupa güvenlik kurumudur". İngiliz uzman Nick Williams bu argümana "BİO, sayısal ve nitelik olarak AGİT'le elde edilen daha fazla kazanımla Avrupa'da gerçekleştirilmiş en geniş ve en yoğun askeri işbirliğidir". Birlikte çalışma, şeffaflık, bölgesel askeri işbirliği, uzun dönemli siyasi farklılıkların çözümü, farklılaştırma, standardizasyon da kazanımlar olarak sıralanmaktadır.

Diğer bir programsa Aralık 1994 dışişleri bakanları toplantısında Kuzey Atlantik Konseyi'nin genişlemenin prensiplerini oluşturma kararıyla birlikte NATO Eylem Planı (NATO Action Plan)'nın onaylanmasıdır. 1996'da da Kuzey Atlantik İşbirliği Konseyi kurulmuştur. 1995'te ise başka önemli bir adım olan Akdeniz Diyalogu (Mediterranean Dialogue), 6 ülke olan Mısır, İsrail, Ürdün, Moritanya, Fas ve Tunus ile 'bölgesel istikrarın kuvvetlendirilmesine katkıda bulunmak için olay bazında ilişki kurmak amacıyla' kurulmuştur. BİO ile ilgili olarak 'temel BİO aracı' olan Planlama ve Değerlendirme Süreci (Planning and Review Process-PARP) geliştirilmiştir. 29 Mayıs 1997 Sintra Zirvesi'nde Kuzey Atlantik İşbirliği Konseyi'nin Avrupa-Atlantik İşbirliği Konseyi (Euro-Atlantic Partnership Council-EAPC) ile değiştirilmesi "transatlantik ilişkileri daha siyasi ve ekonomik alanlara kaydırma çabası" olarak tanımlanmaktadır. NATO-Rusya Daimi Ortak Konseyi (Permanent Joint Council) ve NATO-Ukrayna Komisyonu (NATO-Ukraine Commission), güvenlikleştirme sürecinin sona erdirilmesine yönelik diğer gelişmelerdir. Açık Kapı Politikası (Open Door Policy) da bu zirvede oluşturulmuş ve NATO üyeliğine eski Doğu Bloku ülkelerinin üyeliği desteklenerek normalleştirmenin kontrol sonrasındaki aşaması olan entegrasyon aşamasına geçildiği görülmüştür. 1999 'da NATO'nun 50. yılında Yeni Stratejik Konsept güncellenmiş, Üyelik Eylem Planı (Membership Action Plan-MAP) geliştirilerek üyelikle ilgili süreç tanımlanmıştır. Siyasi ve ekonomik konular, askeri ve savunma konuları, kaynaklar, güvenlik ve yasal konular programlarından oluşmaktadır. 21-22 Kasım 2002'deki Prag Zirvesi'nde NATO ve Ortak ülkeler arasındaki ilişkilerin derinleştirilmesine yönelik adımlar atılmıştır. Bunlardan Ortaklık Eylem Planı (Partnership Action Plan Mechanism-PAP) sınır güvenliği, ortak eylem için imkanlar, sivil acil durumları, kaynaklar ve çevresel konuların yönetimi gibi alanlarda daha sonuç odaklı ortaklık için oluşturulmuştur. Burada da görüleceği gibi Güney Kafkasya ve Orta Asya'da kullanılacak olan bu programlarda, bu bölgelerdeki çatışmalar, istikrarsızlık kaynaklarının önüne geçilmesi, bölgedeki enerji kaynaklarının güvenliğine yönelik unsurlar bulunduğu görülmektedir. Zirvede ayrıca Terörizme Karşı Ortaklık Eylem Planı (Partnership Action Plan Against Terrorism-PAP-T) "Ortak ülkelerin terörizmle mücadelesinin sistemleştirme ve organize etmeye yönelik ilk çaba" olarak geliştirilmiş ve terörizm tehdit olarak algılanarak bir eylem planı hazırlanması bakımından önemlidir. 3 eski Sovyetler Birliği ülkesi, 3 eski Varşova Paktı ülkesi ve 1 eski Yugoslav Cumhuriyeti olmak üzere toplam 7 ülkenin (Bulgaristan, Estonya, Latviya, Litvanya, Romanya, Slovakya, Slovenya) NATO'ya üyeliğe davet edilmesiyle Prag Zirvesi tarihi zirvelerden biridir. NATO yetenekleri girişimi, Prag Yetenekleri Taahhüdü ve NATO Mukabele Kuvveti (NATO Response Force) ile askeri komutası modernize edilmiştir. Prag Zirvesi'nde geliştirilen bir diğer normalleştirmeye hizmet eden program Güney Kafkasya'da uygulanan Bireysel Ortaklık Eylem Planı (Individual Partnership Action Plan-IPAP)'dır. IPAP, 'ortaklarla daha bireyselleştirilmiş ve kapsamlı ilişkiler' için geliştirilmiştir (NATO, 2002b: 32). IPAP siyasi irade ve imkana sahip, NATO ile ilişkileri geliştirmek isteyen tüm ülkelere açıktır. IPAP, her bir ortak ülkenin işbirliği hedef ve önceliklerinin açıkça ortaya koyar ve çeşitli mekanizmaların bu önceliklerle örtüşmesini sağlar. NATO, reform hedefleriyle ilgili belli noktalara odaklanmış, ülkeye özel tavsiyeler içerir. Bu hedefler siyasi ve güvenlik konularına, savunma, güvenlik ve askeri konular, kamu bilgilendirme, bilim ve çevre, sivil acil durum planlama, idari, koruyucu güvenlik ve kaynak konularına yöneliktir. NATO ile ilgili ülke arasındaki siyasi diyalogun olduğu kadar uzman tavsiyesi, personelin ve görevlilerin eğitimi ve NATO operasyonlarında işbirliği konularında yoğunlaştırılmış ortak işbirliğinin kuvvetlendirilmesini sağlar. IPAP'ler ortak ülkenin İttifak ile ilişkisini sağlayan çeşitli işbirliği mekanizmalarını faaliyetlerin odağını iç reformların daha iyi desteklenmesine doğru keskinleştirecek şekilde sunacak şekilde iki yıllık olarak hazırlanır. IPAP, faaliyetler menüsünden yola çıkılarak oluşturulmaktan ziyade İttifak'a ihtiyaç ve durumlarına göre özellikle savunma ve güvenlik sektöründeki iç reformlarda daha yapılandırılmış destek isteyen ilgili ülkelere desteğini istediği gibi şekillendirmesine izin vermektedir. IPAP'ler kamuya açık değildir. Diğer ortaklık faaliyetlerinden farklı olarak IPAP standart hedefler listesine dayalı olmayan esnek bir mekanizmadır. Ortak ülkelere herkesin önünde konuşmak istemeyecekleri potansiyel olarak hassas konuları gündeme getirme fırsatı sunar. IPAP, siyasi ve savunma reformu hedeflerini ve NATO ile her bir Müttefik ülkenin gerçekleşmesi için sağlamaya niyetli olduğu desteği belirleyen kapsamlı bir plandır. Diğer bir ortaklı planı ise 2004'teki İstanbul Zirvesi'nde açıklanmış olan ve Güney Kafkasya ile Orta Asya'da uygulanmış olan Savunma Kurumu Kurma Ortaklık Eylem Planı (Partnership Action Plan on Defense Institution Building -PAP-DIB)'dır. İstanbul Zirvesi'nde Uluslararası Personel'den iki irtibat görevlisi ile Güney Kafkasya ve Orta Asya için özel temsilcilerin atanmasına karar verilmiştir. Bu da bu bölgeye verilen önemi gösteren diğer bir gelişmedir. PAP-DIB, Ortakları etkili ve demokratik olarak sorumlu savunma kurumları kurmaları yönünde cesaretlendiren ve destekleyen bir program olarak sunulmuştur. Avrupa-Atlantik İşbirliği Konseyi çerçevesi içindedir ve 'NATO'nun Kafkasya ve Orta Asya'ya verdiği özel önemle aynı doğrultuda olduğu, PAP-DIB'in Kafkasya ve Orta Asya'daki Ortaklar için özel bir ilgi odağı olabileceği' vurgulanmıştır. PAP-DIB, silahlı kuvvetlerin demokratik ve sivil kontrol altında olması dahil olmak üzere etkili ve demokratik olarak sorumlu savunma kurumlarının geliştirilmesi ve sürdürülmesinde ikili ve çok taraflı işbirliği için ortak siyasi ve kavramsal platform sağlar. Burada 'demokratik olarak sorumlu savunma kurumları' kavramı önemlidir.

Bu alanda ortak hedefler belirlenmesi, mevcut deneyimin Müttefikler ve Ortaklar arasında değişiminin desteklenmesi, kaynak verimliliğinin sağlanması ve savunma ve güvenlik konularında ikili destek programlarının oluşturulmasına yardım etmesi PAP-DIB'in üzerinde çalıştığı konulardandır. Savunma Bakanlığı sorumluluk alanı dışındaki güvenlik kurumlarıyla işbirliğinin geliştirilmesi ve uyumlaştırılması için olası yeni araçlar da PAP-DIB'e eklenmiştir.

Güney Kafkasya ile ilgili konuların büyük bir kısmı, Dağlık Karabağ bölgesinin durumu dahil olmak üzere Avrupa-Atlantik Konseyi'nde düzenli olarak tartışılmaktadır. Konsey Kafkaslar üzerine çatışmayı önleme ve kriz yönetimi çalışmalarını güçlendirmek için açık uçlu, ad hoc çalışma grubu oluşturmuştur. Güney Kafkasya ülkelerinin NATO programlarına ilgisi değerlendirildiğinde Güney Kafkasya'daki BİO faaliyetlerinin büyüklüğü ve genişliğinin belirgin bir şekilde arttığı gözlenmektedir. Azerbaycan ve Gürcistan programlarının başlangıcı 1994'tedir ve en aktif unsurlarından birisi haline gelmiştir. Bu programları silahlı kuvvetlerini NATO standartlarına yakınlaştırmak için kullanmışlardır. Azerbaycan ve Gürcistan Kosova barış gücüne Türkiye'nin barış gücü kıtası içinde katılmıştır. 2000-2001 yılı Azerbaycan ve Gürcistan Bireysel Ortaklık Planları barışı koruma ve afet planlamadan İngilizce dil eğitimi ve askeri tatbikatlara kadar farklı faaliyetler üzerine odaklıdır.

Gürcistan 2001 yılında ilk çok taraflı BİO tatbikatı, İşbirliği Ortağı, Bulgaristan, Romanya, Türkiye ve Ukrayna'nın katıldığı güveni arttırma ve Karadeniz'de istikrarı arttırma deniz kuvvetleri ve amfibi alan eğitimi dahil çok sayıda faaliyet ve ortak tatbikatlara ev sahipliği yapmıştır. 6 ortaklık ülkesi olan Azerbaycan, Bulgaristan, Gürcistan, Romanya, İsveç ve Ukrayna'ya ek olarak 5 NATO ülkesi olan Fransa, Almanya, İtalya, Türkiye ve ABD kuvvetleri de davet edilmiştir. İttifak Mevcut Akdeniz Deniz Gücü'ne kuvvetler taahhüt etmiştir. Poti taburundan 100 Gürcü deniz kuvveti, barışı koruma ve askeri yardım için amfibi tekniklerini gerçekleştirmiştir. Azerbaycan ilk BİO tatbikatına ev sahipliği yapmayı, çok uluslu ekip üslerinin NATO komuta ve kontrol prosedürlerine dayalı işleyişini geliştirmek için barışı koruma personeli eğitimini takvimine almıştır.

NATO ülkeleri olan Fransa, Almanya, Yunanistan, Macaristan, İtalya, Polonya, İspanya, Türkiye ve ABD ile partener ülkeler olan Ermenistan, Avusturya, Azerbaycan, Bulgaristan, Kırgızistan, Makedonya, Moldova, Romanya, Slovakya ve İsviçre bilgisayar yardımlı simülasyonda yer almıştır. Azerbaycan sivil-asker işbirliği üzerine Bakü'deki askeri akademisinde bölgesel kurslar düzenlemektedir. Tüm Güney Kafkasya ülkelerinden üniformalı personel, diğer değişim programlarına ek olarak kriz yönetimi ve barışı koruma NATO kurs ve seminerlerine katılmaktadır. Bütün bu faaliyetler sistemlerin uyumlaştırılması ve birlikte hareket etme anlayışının yerleştirilmesi yönünde faaliyetler olarak güvenlik konusu olmaktan çıkarılıp yani normalleştirilip entegre bölge haline getirme ve sisteme entegre etme çalışmasına hizmet etmektedir.

Azerbaycan ve Gürcistan kuvvetleri yeniden yapılandırma ve organize etme faaliyetlerini NATO, Türkiye ve ABD'den aldıkları teknik destekle gerçekleştirmektedirler. Türkiye yakın dönemde Gürcistan'ın güneyindeki Marneuli hava üssünü 1,5 milyon dolara modernize etmiştir. Amerikan askeri işbirliği, silahlı kuvvetlere toprak bütünlüğünü sağlamak ve sınır güvenliği ve askeri gücün yeniden organizasyonunda kendi kendine yeterli olmak için gerekli yetenekleri geliştirmeye yardımcı olmak üzere geliştirilmiştir. Amerika-Avrupa Komutanlığı (US European Command) yakın zamanda Gürcistan'ın askeri kuvvetlerinin değerlendirmesini gerçekleştirmiştir ve hazır mukabele gücü oluşturulması dahil olmak üzere yeniden yapılanma önerileri getirmiştir. Özel Operasyon Kuvvetleri, Ermenistan-Azerbaycan ve Abhazya-Gürcistan çatışmalarından kalma kara mayınlarının temizlenmesi eğitimi vermiştir. Amerika başkanlığındaki bir faaliyette Ermenistan ve Azerbaycan'dan askerler Dağlık Karabağ bölgesi için savaştıkları dönemden sonar ilk defa bir araya getirilmiştir. Ermenistan da iki yıllık Bireysel Ortaklık Planı'nı güncellemiş ve BM barışı koruma gücü oluşturmada NATO'nun desteğini alma, personel eğitimi, dil eğitimi ve diğer BİO fırsatlarından faydalanmak istediğini bildirmiştir. 1999'da Gürcistan ittifak ve partner askeri güçlerine birleşik operasyonlara hazırlamaya yardım etmeye yönelik BİO içinde savunma planlama işbirliği programı olan Planlama ve Değerlendirme Süreci'ne dahil olmuştur ve Azerbaycan'da dahil olmuştur. Bunlar, kendi sistemlerini NATO sistemleriyle uyumlaştırmada araçlardır. 2004 yılında Ermenilerin Azerbaycan'da yapılan "Cooperative Best Effort-2004" adlı BİO katılımcıları için yıllık eğitimine katılmaları ve 14-26 Eylül oyunları için Azerbaycan'a girişleriyle kriz ortaya çıktı. Ağustos'un sonlarında protestolar NATO'nun Azerbaycan'daki aktivitelerin iptaline neden oldu. Protestolar Karabağ Özgürlük Örgütü üyelerinin Bakü'de Ermeni askeri yetkililerini içeren NATO planlama konferansına doğru yürüyüşleri nedeniyle hapse atılmalarıyla arttı. 10 Eylül'de Dışişleri Bakanlığı Ermeni askeri yetkililerine vize vermeyi reddetti ve parlamento NATO Genel Sekreteri Jaap de Hoop Scheffer'ı bu yetkililerin yer almasının "ülke çıkarlarıyla örtüşemediğini" belirterek Ermenistan'ın aktivitede yer alma davetini iptal etmeye zorladı. Bu olaydan da görüleceği üzere çatışmalar çözümlenmedikçe NATO için süreç zorlu ve uzun olacaktır. BİO'da yer almaları yanında Güney Kafkasya ülkeleri IPAP aracılığıyla NATO ile işbirliğini kuvvetlendirmektedirler. 29 Ekim 2004'te Gürcistan NATO ile IPAP üzerinde anlaşan ilk ülkedir. 27 Mayıs 2005'te Azerbaycan ve 16 Aralık 2005'te de Ermenistan IPAP'e dahil olmuştur. Güney Kafkasya ülkeleri yanında Moldova ve Kazakistan'da IPAP içindedirler. 2004 İstanbul Zirvesi'nde Kafkasya ve Orta Asya için Avrupa-Atlantik Ortaklık-Yeniden Odaklanma ve Yenileme belgesinin (The Euro-Atlantic Partnership-Refocusing and Renewal Document) 'Mevcut Öncelikler' bölümünde "coğrafi öncelik ve özel önem" terimleri kullanılmıştır. NATO'nun bu bölgeye ilgisinin reformun cesaretlendirilmesi ve desteklenmesi ile Avrupa-Atlantik bölgesinde istikrarın sağlanması olarak ifade edilen NATO'nun uzun dönem stratejisi ile örtüştüğü belirtilmektedir. Bu açıdan demokratik dönüşüm ve bölgesel işbirliğinden de bahsedilmiştir.

Güney Kafkasya ülkeleri de NATO'nun bir parçası olmaya çok istekli olduklarını üye olmak istediklerini ifade ederek ortaya koymuşlardır. Revaz Adamia, bunu bir güvenlik şemsiyesi ve bağımsızlık, egemenlik ve demokratik gelişimin garantisi olarak ifade etmektedir. NATO işbirliği ile bölgenin güvenliği, Kafkas, Hazar ve Orta Asya petrol ve gaz hattının güvenliğinin sağlanması hedeflenmektedir. NATO'nun bu bölgeye ilgisi eleştiri de almaktadır. Bunlardan çoğu imkanlar açığı ve NATO'nun gelecek misyonları üzerinedir ve NATO bir noktada 'genişleme yorgunu' olmakla suçlanmaktadır. NATO'nun Orta Asya ve Kafkasya'daki varlığı, İttifak'ın siyasi hedef ve yöntemleriyle ilgili açık bir stratejik düşünüşünün bulunmadığı belirtilerek eleştirilmektedir. NATO ile Orta Asya ve Kafkasya'daki ortak ülkeler arasında belirgin olmayan taahhütler ve anlayışların olduğu iddia edilmektedir. Bundan da öteye geçilerek sözü edilen taahhüt ve anlayışların taraflar arasında bile çok az anlaşıldığı, dış gözlemciler olan Rusya, Çin ve İran tarafında bunun daha az olduğu belirtilmektedir. NATO'nun bu bölgeye ilgisine yönelik üç tehdit şu şekilde sıralanmaktadır: İlki, yerel bir kriz kaynaklı bölgesel bir çatışmanın tarafı olmak; ikincisi, Çin ve İran gibi karşı karşıya gelmek istenmeyen ülkelerle çatışmaya sürüklenme ihtimali; üçüncüsü ve en olası olanı ise NATO üyeleri-

nin birbiriyle rekabet eden ekonomik ve askeri çıkarları nedeniyle İttifak'ın uyumunun altının oyulması. Bu argümanlara karşı olarak bazı analistlerce NATO'nun bu bölgeye ilgisi desteklenmekte, hatta bunun da ötesinde tavsiye edilmektedir. Stephen Blank, 2002'de yazdığı makalesinde ABD ve NATO birimleri altında genişletilmiş bir programla eski Sovyetler Birliği coğrafyasındaki güvenlik çehresinin şekillendirilmesi ve dönüştürülmesi için bir fırsat olduğunun altını çizmektedir ve hedeflerini 'Transkafkasya ve Orta Asya gibi sorunlu alanlarda güvenlik ve istikrarın genel olarak sağlanması' olarak ifade etmektedir. NATO'yu BİO ile tehdit altındaki devletlere de güvenliğin sağlanması için harekete geçirilen, organize edilen ve uygulanan operasyonların gerçekleştirilmesini sağlayan esnekliği ve adapte olabilme yeteneğiyle en etkili bölgesel güvenlik sağlayıcılardan biri olarak tanımlayarak bu programların faydalarını da şöyle sıralamaktadır ki bunlar, NATO'nun programlarının bu bölgenin normalleştirilmesine hizmet ettiği argümanını taşıyan bu çalışmanın neden bu bölgeler sorusuna verdiği cevabın içinde de sunulmuştur: "Bu programlar, sadece terörizmle savaşta kritik devletlerle stratejik ilişki için uzun dönemli bir temel hazırlamayacak, aynı zamanda dış ve iç terörizm tarafından desteklenen ayaklanma tehdidine karşı bu hükümetlerin istikrarını güçlendirecek, Rusya'nın neo-emperyal yönelimlerini sınırlayacak, BDT savunma kurumlarının demokratikleştirilmesini genişletecek ve NATO ile ilgili dış rol ve misyonları üzerindeki uzlaşının korunması için bir fırsat sunarken NATO'nun gelecekteki uzanacağı alanı belirleyecektir". Görüleceği üzere tehdit algısı bu düşünceyi şekillendirmiştir. Yani bu ülkeler "tehdit altında" olarak görülmektedir. Güvenlik de tehdit algısına göre belirlendiği için bu bölgelerde güvenliğin sağlanması ve korunması hedefi, bu bölgelerin normalleştirilmesi anlamına gelmektedir. Güvenlikleştirilen bu bölgelerin güvenlikleştirilmeleri nihai olarak normalleştirme hedefine yani NATO belgelerinde yerini bulan "NATO'nun güvenliğinin komşularının güvenliğinden geçtiği" ifadesiyle Kafkasya ve Orta Asya'da reform cesaretlendirilip desteklenmesiyle Avrupa-Atlantik bölgesinde istikrarın sağlanması amacına yöneliktir. Blank bu argümanını, John Roper ve Peter van Ham'in 1997'deki ifadesi olan "Batı'nın Rusya'nın faaliyetlerinden memnun kalamayacak olmasının temel sebebi, Rusya'nın 'yakın doğusu' pek çok olayda aynı zamanda demokratik Avrupa'nın yakın doğusu olmasıdır" cümlesine dayandırmaktadır. Trans-Hazar bölgesinin güvenlik geleceği için alternatif senaryo olan pek çok çökmekte olan veya çökmüş devletten ve şiddet yanlısı sahte devletlerden oluşan bölgesel düzen olarak ifade edilen durumda olumsuz gelişmelerin önünün alınamayacağı ve geri döndürülemeyeceği belirtilmektedir. Böyle bir durumun Avrupa-Atlantik bölgesinin istikrarı için tehdit olduğu argümanına dayandırılarak NATO'nun bu bölgelere yönelik programları meşrulaştırılmaktadır. Eski NATO Genel Sekreteri, Kafkasya Avrupa güvenlik sistemi dışında kalırsa Avrupa'nın tamamen güvende olamayacağını ifade etmiştir.

Bunun da ötesinde kapasitesini, kriz yönetimi yeteneğini anlaması için bir fırsat ve Transatlantik İttifak'ın gergin olduğu bir dönemde Transatlantik güvenlik organizasyonu tarafından yürütülecek koordineli bir faaliyet

için yeni bir alan olarak ve bu gerginliği aradaki açığı kapatmak için bir ajanda oluşturarak çözmeye yardım edici olarak sunulmuştur. Yeni alanlar, yeni konular bir organizasyon için yeni gelişmelere yönelik olarak kendi araçlarını geliştirmesi için fırsattır ve bu da organizasyonların hayatta kalmasını ve kendilerini dönüştürmelerini sağlar. NATO içinde bu programlar bu şekilde fayda sağlamıştır. Karl Deutsch'a göre NATO bir dereceye kadar bölgesel entegrasyonun sağlanmasındaki bütün hedefleri gerçekleştirmeyi kesinlikle kolaylaştıracaktır: "Barışın sağlanması, daha büyük çok amaçlı imkanların edinilmesi, bazı görevlerin gerçekleştirilmesi ve varlığına dair yeni imaj ve rol kimliğinin kazanılması". NATO'nun bu bölgelerdeki faaliyetleri, hem bir meydan okuma hem de bir fırsat olarak ifade edilebilir. NATO'nun bunu yapmasındaki amaçsa yine kendi güvenliğini sağlayıp sürdürmektir. Bunu da bu bölgelerin güvenlik sorunu olmaktan çıkarılmasını sağlayarak yapmaya çalışmaktadır.

SONUÇ

Zaman içinde anlamı ve kullanımı değişmiş olan güvenlik kavramı göreceli bir kavramdır ve anlamı pozitiften negatife doğru kaymıştır. Küreselleşmeyle birlikte güvenlik konusunun ihtiyaçlar sıralamasında fizyolojik ihtiyaçlarla birlikte ilk sıraya yerleşmesi ve tehditlerin etkilerinin "sınır tanımaması" nedeniyle güvenliğin sağlanması da zorlaşmıştır. NATO da hem Soğuk Savaş sonrasında varlık sebebinin ortadan kalkmasıyla birlikte tehdit algısında düzenlemeye gitmiş, hem de küreselleşmeyle birlikte etkileri "sınır tanımayan" tehditlere karşı "kendi güvenliğinin komşularının güvenliğine bağlı olduğu" yaklaşımına yönelerek bu bölgelere yönelik işbirliği, ortaklık ve üyelik eylem planlarını geliştirmiştir.

NATO bu programlarıyla bir yandan güvenlikleştirirken hedefi, güvenlik konusu olmaktan çıkarılarak normalleştirmedir. Tehdit algılamalarının değiştiği, karmaşıklaştığı, bilinmezlik unsurunun arttığı günümüzde tehditlerle mücadele yöntemleri de değişmiştir. Güvenliksiz bölgelerinin kontrol edilmesi, güvenlik konusu olmaktan çıkarılarak normal hale dönüştürülmesi ve son aşama olarak da sisteme entegre edilmesi günümüzde uygulanan yöntem olarak ifade edilmektedir. Birbirlerine bağlı güvenlik ve tehdit algılamalarının bulunduğu ülkeler olarak tanımlanan güvenlik komplekslerinde bu süreçlerin uygulandığı görülmektedir. Güney Kafkasya, Balkanlar ve Orta Asya da birbirleri arasındaki çatışmalar, güvenlik kaygılarının birbirlerine karşılıklı bağımlı olması nedeniyle alt bölgesel güvenlik kompleksleridir. Bunlar, Avrupa ve Avrasya bölgesel güvenlik kompleksleri içindedirler.

Bu bölgelerdeki herhangi bir istikrarsızlaştırıcı faktörün Avrupa-Atlantik bölgesini istikrarsızlaştıracağı ve problem yaratacağı belirtilmektedir. Balkanlar, Bosna ve Kosova'da yaşanan çatışmalarla öncelikle Avrupa olmak üzere Avrupa-Atlantik bölgesinin güvenliğinde önemli olduğunu ortaya koymuştur. Yapılan müdahalelerle birlikte NATO içinde geliştirilen kriz yönetimi kavramı ardından günümüzde gelinen sürecin Bosna-Hersek, Sırbistan ve Karadağ'ın NATO'nun 2006 Riga Zirvesi'nde BİO'ya daveti, aşamayı göstermesi açısından önemlidir. Önceki dönemlerde önce Açık Kapı Politikası, BİO ve Üyelik Eylem Planı sıralamasıyla NATO'yla önce işbirliği, sonra ortaklık ve üyeliğe yönelik programlar bu bölgenin güvenlik sorunu olmaktan çıkarılıp normalleştirmeyi amaçlayan bir süreç olduğunu göstermektedir. Güney Kafkasya'da Sovyetlerin yıkılışı sonrasında bir vakum oluştuğu ve bunun bir güç tarafından doldurulamadığı iddia edilmektedir. NATO da bu boşluğu dolduracak bir kurum olarak değerlendirilmektedir. Brzezinski'nin Büyük Transformasyon makalesi ve Barry Buzan, Jaap de Wilde, Ole Waever gibi diğer konunun uzman isimlerinin eserleri de bu çalışmanın yapılmasının gereğine işaret ederek NATO'nun bunu yapabilecek bir kurum olduğunu belirtmektedirler. Balkanlar sıkıntılı alanları, Batı Avrupa ülkelerine geçiş noktası olması, Rusya'nın etki alanında bulunmalarıyla; Güney Kafkasya ve Orta Asya enerji kaynakları, çözülmemiş (dondurulmuş) çatışmaları, stratejik coğrafi konumları, Rusya'nın etki alanında bulunmaları, büyük güçler olan ABD-Rusya ve Çin'in güç mücadelesine sahne olmalarıyla problemleri olan, olası istikrarsızlık kaynağı ve günümüz tehditlerinin oluşumu için uygun zemin oluşturmalarıyla önemli bölgeler olarak tanımlanmaktadır. Bu bölgelerin sahip olduğu enerji kaynakları, pazar oluşturmaları, enerji nakil hatları üzerinde bulunmaları, ticaret hacmi ve diğer olumlu nitelikleri nedeniyle de önemlidirler. Bu bölgelerin güvenlik sorunu olmaktan çıkarılması, istikrarlı hale getirilmesi, demokratik dönüşümü ve dünyayla entegrasyonu konuları, 1993'ten beri Batılı politika yapıcıların gündeminde yer almıştır. Bunların sağlanması için kullanılan farklı yöntemlerden birisi de NATO'nun işbirliği, ortaklık ve üyelik eylem planlarıdır. Sovyet ve Alman tehdidine, Varşova Paktı'na karşı kurulan bir ortak savunma kurumu olan NATO artık bu tehdidin ortadan kalkmasıyla öncelikle 1990'da Stratejik Kavramı'nda, sonraki yıllarda da hem yapısında hem de programlarında değişikliğe gitmiştir. Bu değişim günümüzde halen devam etmektedir. 1994 ve sonrası süreçte oluşturulup geliştirilen politika ve programlar, NATO'nun uzun dönemli stratejisi olan reformun cesaretlendirilmesi ve desteklenmesiyle Avrupa-Atlantik bölgesinde istikrarın sağlanması stratejisiyle örtüşmektedir.

NATO bunu gerçekleştirmeye uygun bir organizasyon olarak görünmektedir ve NATO'nun dönüşümü de bu yönde olmuştur. Sözü edilen bölge ülkeleri de sistemlerinin NATO ile uyumlaşmasına, Batı ile bütünleşmeye ve ortaklığa isteklidir. Hatta NATO üyeliği için başvurmuş, üye olmuş veya başvurmak istemektedirler. NATO'nun güvenliğinin "komşularının güvenliğiyle ayrılmaz bir şekilde bağlantılı" olduğu, Avrupa'nın güvenliğinin sağlanması ve korunmasında "İttifak güvenlik politikasının 3 zorlayıcı unsuru diyalog, işbirliği ve ortak savunma yeteneğinin sağlanması" ifadesi önemlidir. NATO'nun bu bölgeleri kendisinin güvenliğini istikrarsızlaştıracak güvenlik sorunu olarak algılamasıyla güvenlikleştirmesinin göstergesi olan bu işbirliği, üyelik ve ortaklık programlarının nedeni ve varmak istediği hedefi açısından bakıldığında güvenlik sorunu olmaktan çıkarılıp normalleştirilmeye hizmet ettiği görülmektedir. Bunda da küreselleşmeyle birlikte tehditlerin sınır tanımayan etkileri, çok uluslu şirketlerin yeni ve güvenli pazar arayışları karşısında bu bölgelerin gelecek için çok büyük potansiyel taşımaları, bölgenin stratejik öneme sahip enerji kaynaklarına sahip olması ve enerji güvenliği için güvenli bölgeler olması gereği gibi temel nedenler yatmaktadır. Bu sebeple, bu bölgelerin NATO ve büyük güçlerin güç mücadelesine sahne olmaya devam edeceği söylenebilir.

YÜZYILIN ÖĞRENCİ AFFI

25 ŞUBAT 2011 TARİHLİ RESMİ GAZETEDE YAYIMLANARAK YÜRÜRLÜĞE GİREN 6111 SAYILI KANUNUN 173. MADDESİNİN GEÇİCİ 58. MADDESİ KAPSAMINDA YENİDEN ÖĞRENİMLERİNE BAŞLAYACAK OLAN ÖĞRENCİLER

"Bazı Alacakların Yeniden Yapılandırılması ile Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu ve Diğer Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması" hakkındaki 6111 Sayılı Kanun 25 Şubat 2011 tarih ve 27857 (Mükerrer) Sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe girmiştir.

Yükseköğretim kurumlarından kaydı silinenlerin yükseköğretim kurumlarına yeniden dönüşlerine imkân veren 173. maddenin geçici 58. maddesi kapsamından yararlanmak üzere Üniversitemizden her ne sebeple olursa olsun ilişiği kesilenler ile bir programı kazandıkları halde kayıt yaptırmayanlar "terör suçundan hüküm giyenler hariç" Kanunun yürürlüğe girdiği 25 Şubat 2011 tarihinden itibaren (5 aylık süre içinde) 25 Temmuz 2011 mesai bitimine kadar başvuru yapabileceklerdir.

Geçici 58. maddenin uygulamasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Yükseköğretim Kurulu yetkilidir. Yükseköğretim Kurulu`nun belirleyeceği uygulama usul ve esasları doğrultusunda İstanbul Aydın Üniversitesi uygulama usul ve esasları Üniversite Senatosu tarafından belirlenerek; ilerleyen günlerde "www.aydin.edu.tr" adresli web sayfamızda ilan edilecektir.

İstanbul Aydın Üniversitesi, "Öğrenci Affi" olarak adlandırılan bu yasa gereği ilişiği kesilen veya kazanıp kayıt yaptırmayan öğrencilerine, Açık Öğretim Fakültesinde herhangi bir bölümde okusanması halinde dahi üniversiteye yeniden kayıt yaptırabilme imkanı sunuyor.

İstanbul Aydın Üniversitesi Senatosu tarafından alınan karar gereği öğrenci affı kapsamında başvuran öğrencilere eğitim süresi boyunca üniversitenin kurucu vakfı tarafından %20 eğitim destek bursu sağlanacaktır. Öğrencilerin, kariyer gelişimine sunulan bu fırsatı değerlendirmeleri için 25 Temmuz 2011 Tarihine kadar üniversitenin öğrenci işlerine müracaat etmeleri gerekiyor.

Kanunun metnine aşağıdaki adresten erişilebilir.
http://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2011/02/20110225M1-1.htm

İSTİKLAL MARŞI'NIN KABULÜ, AYDIN GENÇLER TARAFINDAN KUTLANDI

İstiklal Marşımızın 12 Mart 1921 tarihinde kabul edilişinin 90'ncı yılı İstanbul Aydın Üniversitesi gençlerinin düzenlendiği etkinliklerle kutlandı.

Açılış konuşmasını yapan Fen – Edebiyat Fakültesi Öğretim Üyelerinden Yrd. Doç. Dr. Hayati Yavuzer, milletlerin veya devletlerin zaman içerisinde gel git olayları yaşayabileceğini ve Osmanlı Devleti'nin de XX'nci yüzyıl başlarında böyle bir durumla karşılaşması sonucunda İstiklal Marşımızın ortaya çıktığını söyledi.

Yrd.Doç.Dr. H. Yavuzer, Mustafa Kemal Atatürk ve silah arkadaşlarının cephede mücadele verirken Mehmet Akif Ersoy'un da insanımızı aydınlatmak ve İstiklal mücadelesine katılmasını sağlamak açısından cephe gerisinde büyük bir çaba gösterdiğini belirtti.

Mehmet Akif Ersoy'un inandığı gibi yaşayan, yaşadıklarına inanan ve herhangi bir çıkar için çizgisinden sapmayan bir şahsiyet olduğu kaydeden Yavuzer, şöyle konuştu: "Mehmet Akif Ersoy, hiçbir dış etken olmadan millete duyduğu vefa duygusunu, Türklerin Ergenekon çıkışından günümüze kadar yaşadıklarını, kültürlerini ve duygularını yazmış olduğu İstiklal Marşı şiiri ile ifade etmiştir. Sırtında paltosu olmadığı halde para karşılığı yazılmış bir manzumenin milli marş olamayacağının idrakı içerisinde olan Mehmet Akif Ersoy'un şahsiyeti, tartışılmazdır".

Rektör Yardımcısı Prof.Dr.Mustafa Çıkrıkçı ve Mütevelli Heyeti Başkan Danışmanı Prof.Dr.İsmail Hakkı Aydın'ın da konuşmacı olarak katıldığı etkinlikte konuşmalarını, Mehmet Akif Ersoy'un duası olan ''Allah bu millete bir daha İstiklal Marşı yazdırmasın" temennileri ile tamamladılar. Etkinlik sırasında İAÜ Korosu, İstiklal Marşı'nı okudu.

İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ

Prof. Dr. Hasan SAYGIN Prof. Dr. Metin GER Prof. Dr. İsmet Vildan ALPTEKİN

Tüm programlarımızda, gelişmiş ve mükemmel donanıma sahip, deneysel alt yapısı olan Teknoloji Merkezimiz, Genetik ve Bilgisayar laboratuvarlarımızla uluslararası işbirliklerimiz öğrencilerinimizin hizmetindedir. Küresel yaklaşım anlayışı benimseyerek, bireysel ve takım çalışmaları ile gerçek yaşamdan alınan örneklemelerle mezunlarımızın alanlarında uzmanlaşmış kişiler olmaları amaçlanmaktadır.

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
YÜKSEK LİSANS ve DOKTORA PROGRAMLARI

YÜKSEK LİSANS PROGRAMLARI
- Mimarlık *(Tezli)*
- Mimari Tasarım *(Tezsiz)*
- Kentsel Tasarım *(Tezsiz)*
- Bilgisayar Mühendisliği *(Tezli)*
- Bilişim *(Tezsiz)*
- Bilişim Destekli Öğretimli Teknolojileri *(Tezsiz)*
- Gıda Mühendisliği *(Tezli)*

DOKTORA PROGRAMLARI
- Gıda Mühendisliği

İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ 2003

Florya Yerleşkesi
İnönü Caddesi, Beşyol Mahallesi No:38 Florya Küçükçekmece / İstanbul
Tel : 0212 **425 61 51 / 1277-1278** Faks : 0212 **425 57 59**

Beşiktaş Yerleşkesi
Barbaros Bulvarı No: 15 Beşiktaş / İstanbul
Tel : 0212 **236 20 37** Faks : 0212 **236 20 38**

fbe@aydin.edu.tr

www.aydin.edu.tr | **444 1 428**

NADİR METALDE
MOĞOLİSTAN UMUT OLDU

Çin'in nadir toprak elementlerine getirdiği ihracat kısıtlamaları nedeniyle gözler bu konuda kaynak oluşturabilecek yeni ülkelere çevrildi. Başta ABD olmak üzere çoğu ülke, Moğolistan'ı bir alternatif olarak görüyor.

Christina Bergmann

Dikkatler Çin ve Hindistan'a çevrilmişken, hızlı bir şekilde yükselen diğer ülkeler dünyadaki yerlerine paralel olarak güçleniyor. Türkiye de bu ülkelerden biri. On yıldır çetin ve büyük ölçüde kesintisiz süren büyüme, ABD'nin uzun süreli müttefiki olan bu ülkenin, dünya siyasetini etkileyip Avrupa, Asya ve Orta Doğu arasında yer alan stratejik açıdan önemli komşu ülkelerde hırslı bir güç hâline gelmesini sağladı.

Çin, bu yılın başında Japonya'ya nadir toprak elementleri ihracatını kısıtlayınca, ABD ve dünyanın diğer ülkeleri alarma geçti. Nadir toprak elementleri, LCD televizyonlardan hibrid araçlara kadar pek çok yüksek teknoloji ürünü için temel olan 17 çeşit madenden oluşuyor. Çin, bu elementlerin üretiminin yüzde 97'sini elinde bulunduruyor. Şimdi AB, Japonya ve ABD başta olmak üzere çok sayıda ülke, bu değerli madenlere olan ihtiyacı karşılamak için Çin'den güvence aramanın yanı sıra yeni alternatifleri de göz ardı etmiyor. Bu ülkelerin alternatif olarak gözüne kestirdiği ülke ise Moğolistan.

Moğolistan, Rusya ile Çin arasında bulunan ve 3 milyondan daha az nüfusa sahip olan küçük bir ülke. Ancak dünyanın en büyük nadir toprak elementleri kaynağına sahip az sayıda ülkeden biri olduğuna inanılıyor. ABD'de George Bush'un başkanlık döneminde Ulusal Güvenlik Konseyi Asya ilişkileri direktörü olan Michael J. Green, nadir elementlerin çıkarılmasının pahalıya mal olabileceğini, ancak Amerika ve Japonya'nın bu konuda Moğolistan ile işbirliği yapmak istediklerini belirtiyor.

Green, "Bu yeni bir odak noktası bulmak açısından Moğolistan için bir fırsat. Bununla birlikte ikili ve çok taraflı yatırım garantileri oluşturulabilir, ki bunlar Çin'in yapmadığı şeyler. Moğolistan, ayrıca, ismini korumak için "Anlaşmalarımızın gereklerini yerine getireceğiz, ihracata ambargo koyarak Dünya Ticaret Örgütü kurallarını ihlal etmeyeceğiz" de diyebilir" ifadelerini kullanıyor.

Moğolistan'ın Değerli Madenleri

Moğolistan'ı bu kadar çekici yapan sadece nadir toprak elementleri değil. Bir yıl kadar önce, Moğol hükümeti, Kanada merkezli bir firma ve onun Anglo-Avustralyalı ortağıyla 4 milyar dolarlık bir maden anlaşması imzaladı. Firmalar, dünyanın en geniş bakır ve altın rezervlerinin bulunduğu düşünülen bir bölgede ortak bir proje geliştirecek.

Green, ABD'nin Çin ve Rusya'nın yanında Moğolistan'a "üçüncü bir komşu" olarak ülkenin güvenlik ve ekonomisine katkıda önemli bir rol oynayabileceğini, bunun da Moğolistan'ın dünya çapında ilişkilerini genişletebileceğini belirtiyor. Yaklaşık 20 yıl önce Moğolistan barışçıl bir demokrasi devrimiyle eski Sovyetler Birliği'nden ayrılarak bağımsızlığını ilan etmişti. Moğolistan Devlet Başkanı'nın ulusal güvenlik danışmanı Batchimeg Migeddorj, Moğolistan'da demokrasinin geliştirilebilmesini ülkenin bazı özel koşullarına bağlıyor: "Tam olarak o dönemde, 90'lı yıllarda, komşularımız Çin ve Rusya kendi iç işlerine daha fazla odaklanmışlardı. Bu da Moğol politikacı ve siyasi partilerin, ülke içinde kurumların yerleşmesi için çalışmalarına daha fazla fırsat verdi."

Green, model bir demokrasi olmanın ötesinde Moğolistan'ın Irak savaşında yaptığı askerî katkıya da dikkat çekiyor ve pekçok NATO ülkesi ateş hattında görev almak istememesine rağmen Moğolistan'ın gönderdiği birliklerin çok etkili olduğuna dikkat çekiyor. Green, "Moğolistan bugün ayrıca, Afganistan'daki Alman askerlerine çevresel güvenlik konusunda yardımcı olan bir birliğe sahip" şeklinde konuşuyor.

Çin'e Bağımlılığı Azaltmak İstiyorlar

Moğolistan, Çin'e bağımlılığı azaltmanın yollarını arıyor. Ülkenin maden kaynaklarının büyük bölümünün Çin sınırına yakın bölgelerde bulunmasına rağmen, Moğol hükümeti, demiryolu altyapısını ülke içinde ve Çin yerine Rus sınırına doğru geliştirme kararı aldı. İthal edilen ürünlerin yüzde 80'i hâlâ Çin yoluyla geliyor. Ancak Çin'in zaman zaman sınırları kapatması ya da ihracata sınır getirmesi nedeniyle, alternatiflere açık kapı bırakılıyor.

ABD-Moğolistan Danışma Grubu'nun Başkanı Alicia Campi, Moğolistan'ın yeni güvenlik konseptinin Çin'e bir tepki olduğu görüşünde.

Campi, "Moğolistan etkin demokrasisi ile serbest piyasa ekonomisini kaybetmek ve Soğuk Savaş dönemindeki uydu statüsüne geri dönmek istemediği için politikacılar, Rusya'dan daha fazla doğrudan yatırım ve askerî yardım talep etmenin pek de kötü bir fikir olmadığını düşünüyor. Çünkü Batılı ülkeler şu ana kadar eylemlerinde çok yavaş kaldılar ve hayal kırıklığı yarattılar" diyor.

Türkiye'nin Rolü

Campi, öte yandan Moğolistan'ın Orta Asya ülkelerine, İran ve Türkiye ile hızla yükselen Hindistan'a da yöneldiğini, bu ülkelerin Çin ve Rusya'yı dengelemek için alternatif bir rol oynayabileceğini belirtiyor. 2010 yılında İran'dan giden heyetler, Moğolistan'dan et ve hayvan yan ürünleri satın almak için anlaşmalara imza attı. Campi, dolayısıyla, İran'ın Moğolistan maden sektörüne yatırım fırsatları araştırması durumunda bunun kimseyi şaşırtmaması gerektiğini ifade ediyor. Ve bu durumun ABD'nin Moğolistan ile bağları kuvvetlendirmek için bir başka neden olacağına dikkat çekiyor.

Galatasaray Spor Kulübü
Yönetici Değerlendirme Anketi

TAM TÜRKİYE ARAŞTIRMALARI MERKEZİ
İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ

1905

İstanbul Aydın Üniversitesi Türkiye Araştırmalar Merkezi tarafından Galatasaray Spor Kulübü kongre üyelerine yönelik gerçekleştirilen "Galatasaray Spor Kulübü Yönetici Değerlendirme Anketi" açıklandı!

Galatasaray camiası tarafından merakla beklenen anket Istanbul Aydın Üniversitesi Türkiye Araştırmaları Merkezi'nin Başkanı Banu DALAMAN tarafından düzenlenen bir basın toplantısıyla açıklandı. Toplantının açılış konuşmasını yapan İstanbul Aydın Üniversitesi Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Hasan Saygın: "Bu anket çalışmasının tamamen bilimsel yöntemlerle yapıldığını ve akademik bünyede böyle bir anketin ilk defa yapıldığını belirtti."

Basın toplantısına Galatasaray Spor Kulübü eski ikinci başkanı TURGAY KIRAN sürpriz yaparak katıldı. Anketin sonuçlarını değerlendiren Galatasaray Spor Kulübü eski ikinci başkanı Turgay KIRAN; "Anketi hazırlayan İstanbul Aydın Üniversitesi Türkiye Araştırmaları Merkezi'ni ve başkanı Banu DALAMAN'ı tebrik ederim. Bu sonuçlardan anladığımız Galatasaray'lılar hala liderini belirleyebilmiş değil! Aday olacak arkadaşlarımızın bu anket sonuçlarından gerekli dersleri alması ve beklentilere cevap vermesi gerekmektedir. Ali DÜRÜST'ün saygın bir isim olduğunu belirterek, ankette başkan olması en çok istenen isim olarak çıkması beni de sevindirdi." dedi.

Anketin sonuçlarına ilişkin açıklamada da bulunan İstanbul Aydın Üniversitesi Türkiye Araştırmaları Merkezi Başkanı Banu DALAMAN Galatasaray Lisesi mezunu olması yanında bir Galatasaray SK Genel Kurul üyesidir. Dalaman açıklamasında, "Galatasaray Spor Kulübü'ne ve yöneticilerine ışık tutacak önemli bilgileri barındıran bilimsel bir çalışma gerçekleştirdik. Dileriz ki bu beklenti ve sonuçlar dikkate alınır ve gereken dersler çıkarılır." dedi.

Anketin Çarpıcı Sonuçları:

- Anket çalışması, Galatasaray Spor Kulübü üyelerinin geçmiş, mevcut ve gelecekteki Galatasaray yönetimleri ile ilgili görüşlerini almak, üyelerin ideal yönetim anlamında önemsedikleri hususları ve gelecek dönem yönetimlerinden beklentilerini tespit etmek amacıyla gerçekleştirildi.

- Anketten çıkan sonuçlara göre; Galatasaray üyelerinin ideal yönetim tanımlamasının en başında, yönetimin Galatasaray kültürünü ve etik değerlerini iyi bilip sahip çıkması yer almaktadır. Üyelere göre ideal yönetimi oluşturan diğer önemli unsurlar uyum, iyi bir iş bölümü ve farklı meziyetlere sahip kişilerin bir araya gelmesidir.

- Galatasaray üyelerinin belirlediği ideal başkan profili ise kulübün mali dengesini iyi yöneten, kulübün haklarını rekabete karşı iyi koruyan, teknik alt yapıya ve tesislere yatırım yapan, 40 yaşın üzerinde, profesyonel yönetici veya iş adamı olarak gözükmektedir.

- Galatasaray'ın geçmiş ve mevcut başkanları arasında genel anlamda en başarılı bulunan kişi kulübün büyük sportif başarılar yaşadığı dönemde başkanlık yapan Faruk Süren'dir. Faruk Süren ayrıca gençlere yatırım ve transferler açısından tek başına, rekabete karşı tutum ve taraftarlarla ilişki bakımlarından da Özhan Canaydın'la birlikte diğer başkanlardan daha başarılı bulunmuştur.

- Tesis ve teknik altyapıya yatırım , genel ahlaki değerler ve kurumsal kimlik açısından Özhan Canaydın en başarılı başkan olarak gösterilirken, mali yapı açısından hiç bir Galatasaray Başkanı yüksek bir değerlendirme skoru elde edememiştir.

- Galatasaray üyelerinin yeni dönemde Galatasaray Kulüp Başkanı'ndan bekledikleri öncelikli projeler mali durumun düzeltilmesi ve alt yapının geliştirilmesidir. Sportif başarı bu beklentilerin ardından 3. sırada gelmektedir. Ancak mali yapı açısından başarı sıralamasında 5. sırada yer alan Faruk Süren'in genel başarı sıralamasında uzak ara 1. olarak değerlendirilmesi üyelerin gözünde başarılı olabilmek için sadece beklenen projelere cevap vermenin yeterli olmayacağını ortaya koymaktadır.

- Üyelerin yeni dönemde Galatasaray Kulübü Başkanı olarak görmek istedikleri kişi konusunda henüz karar vermedikleri görülmektedir. Üyelerin yarısı bu konuda herhangi bir isim belirtmemiştir. Yeni dönemde başkan olması istenen kişi olarak adı en fazla telaffuz edilen kişi %17'lik oranla Ali Dürüst olmuştur.

- Son olarak, Türk Telekom Arena'nın açılış töreninde yaşanan olaylar ile ilgili olarak Galatasaray Spor Kulübü üyelerinin yarısı TOKİ Başkanı'nın konuşmasını sebep göstermiştir.

TÜRKİYE, EKONOMİSİNİ Küresel Güç Olmak İçin Geliştiriyor

Dikkatler Çin ve Hindistan'a çevrilmişken, hızlı bir şekilde yükselen diğer ülkeler dünyadaki yerlerine paralel olarak güçleniyor. Türkiye de bu ülkelerden biri. On yıldır çetin ve büyük ölçüde kesintisiz süren büyüme, ABD'nin uzun süreli müttefiki olan bu ülkenin, dünya siyasetini etkileyip Avrupa, Asya ve Orta Doğu arasında yer alan stratejik açıdan önemli komşu ülkelerde hırslı bir güç hâline gelmesini sağladı.

Patricia Hill

Türkiye'de laik Müslüman liderler, Orta Doğu, Kuzey Afrika, Orta Asya ve Balkanlar'ın büyük bir bölümünü kapsayan ve Birinci Dünya Savaşı sonrasında yıkılan Osmanlı İmparatorluğu dönemindeki askerî üstünlüğü yeniden kazanmaya yönelik bir hedefleri olup olmadığını dile getirmeseler de ekonomik üstünlüğü elde etmeye dönük hırslarını hiç gizlemediler.

Ekonomik açıdan büyüme Türkiye'ye geleneksel NATO gündemini izleyerek hareket etmekten ziyade, kendi ekonomik çıkarlarını ön plana çıkaran bağımsız ve İslami eğilimli bir dış politika izleme fırsatı yarattı.

Carnegie Uluslararası Barış Vakfında araştırma görevlisi Sinan Ülgen, Türkiye'nin son yıllarda sergilediği alışılmışın üzerindeki ekonomik performansın ülkenin dünyadaki konumunu değiştirdiğini ve daha girişken dış politika gütmesine yol açtığını ileri sürdü.

"Oldukça radikal ve keskin bir ekonomik değişiklikten söz ediyoruz." diyen Ülgen, Türkiye'de kişi başına düşen millî gelirin son on yıl içerisinde 3000 ABD Doları'ndan 9000 ABD Doları'na yükselerek üç katı arttığını ve yıllık yabancı kaynaklı yatırımın ise bir milyar dolardan 20 milyar dolara çıktığını ve diğer ülkelerle yapılan ticaretin 200 milyar dolara ulaştığını belirtti.

"Dış politika bakış açısı tamamen değişti." ve soğuk savaşın sona ermesiyle komşuları İran, Irak, Suriye, Lübnan, Yunanistan, Doğu Avrupa ve Rusya ile yeniden barışcıl ekonomik ilişkiler kurmak isteyen Türkiye, daha önce soğuk ya da husumetli ilişkileri olan komşularına yönelik "sıfır sorun" politika benimsemeye başladı.

Ülgen, "Artık Türkiye'nin dış politikaya yönelik hedeflerinden biri, Türk ihracatçıların yeni ihracat pazarlarına açılabilmesini ve daha fazla yabancı kaynaklı yatırım temin edebilmesini sağlamak olacaktır." dedi.

Bazı Batılılar, Türkiye'nin Avrupa ve ABD ile soğuk savaş döneminden kalma bağlarından uzaklaşarak özellikle Arap ülkelerine yönelip Filistin sorunu çerçevesinde İsrail'e muhalif olduklarını iddia etseler de Türk liderler. sadece diplomatik kanalları genişletmeyi hedeflediklerini savunuyor.

Türkiye'nin dış politikadaki yeni bağımsızlığının ilk işareti, 2003 yılında Başbakan Recep Tayyip Erdoğan liderliğindeki hükûmetin ABD'nin Irak'ı işgaline karşı çıkmasıyla belirmişti. Ancak Türkiye daha sonra ABD'nin Irak'taki askerlerine gıda ve diğer malzemelerin ulaştırılmasına yardımcı olarak ABD ile dayanışma içinde olduğunu göstermiş ve girişimci yanını da ortaya koymuştu.

Türkiye'nin güneyinde Irak sınırına pek fazla uzak olmayan Gaziantep'te ticaretin yaklaşık yüzde 40'ı Irak'taki ABD güçleriyle gerçekleşiyor. Vali Asım Güzelbey, ABD'nin Irak'taki askerî varlığının sona ermesiyle iş imkânlarının da yok olacağı yönünde bir endişesi olmadığını ifade ederek, Irak'ta barış sağlanıp ekonomi düzeldiğinde "Irak'ta daha fazla yapılanmaya ihtiyaç duyulacak olması nedeniyle Gaziantep'de iş ortakları arayışı içinde olunacağını" ileri sürdü.

Erdoğan hükûmeti gittikçe artan bir siyasal özgürlük ve istikrar sağladı. Ayrıca Türkiye hızla artan nüfusuyla beraber G-20 ülkeleri arasında bir yer edinmesini sağlayan etkileyici bir ekonomik performans sergiledi.

Kritik Dönüşüm

Türkiye Başbakan Yardımcısı Ali Babacan, soğuk savaşın bitişi ile 2008 küresel krizi, Batının gelişen dünyadaki etkisini azaltıp dünya çapında başka güçlerin yükselişini hızlandıran unsurlar olarak gördüğünü kaydetti.

Türkiye'yi ziyaret eden bir grup Amerikalı gazeteci ve araştırmacı ile yaptığı mülakat sırasında Türkiye'nin canlı ekonomisini, yoğun borç ve bütçe açığı nedeniyle krize giren durgun ABD ekonomisi ile karşılaştıran Babacan şöyle devam etti: "Dünyada çok güçlü bir sisteme doğru ilerliyoruz. Soğuk savaş sona erdi. Bir süre tek bir süper güç vardı ancak artık yaşanan kriz sonrasında çok kutuplu bir dünya olacak. Tüm dünya Doğu'ya yöneliyor. ABD açısından sorunlar çok büyük ve yıllar içerisinde birikmiş; hızlı bir iyileşme beklememek gerekir."

Babacan, G-20 ülkeleri arasında yapılan görüşmeler sırasında ekonomilerinin canlandırılması amacıyla daha fazla bütçe açığı yaratılmamasına dikkat etmeleri konusunda ABD liderlerini şahsen uyarmıştı.

Kongre ve Obama yönetimi, ABD müttefiklerinden gelen bu tür nasihatleri dinlememiş ve geçen ay Bush döneminde uygulanan vergi kesintilerini genişletip daha fazla harcama yapılmasını önererek 890 milyar dolarlık bir yasayı onaylamıştı.

Babacan'ın açıklamaları, Batılıların borç sorunlarıyla mücadele ettikleri bir sırada yükselen pazarlardaki liderlerin, kendi ekonomilerinin geçmişteki borç sorunlarını çözerek başarıya ulaştıkları hususunda nasıl övündüklerinin bir örneğidir. Babacan ayrıca, Türkiye'nin istikrarlı finansal durumunun Avrupa ülkelerinden daha iyi bir konumda olduğunu ve fırsatlar arayan yatırımcı ve iş adamları için gittikçe daha çekici hâle gelmeye başladığını da hatırlattı.

Her ne kadar ekonomik kriz geçici olarak Türkiye'nin Avrupa'daki ticari ortaklarıyla gerçekleştirdiği ticareti yavaşlattıysa da Türkiye ekonomisine ciddi anlamda bir hasar vermedi. ABD ve Avrupa'da borç konusu gelişmeyi önlemeye devam ederken Yunanistan, İrlanda ve diğer ülkelerde kamu sektöründe daha fazla borcun altına girilmesi finansal krizin daha da artmasına neden oldu.

Anadolu Kaplanı

"Anadolu Kaplanı" olarak Türkiye ekonomisinin başarısı, Avrupa Birliği üyeliği konusundaki girişimlere devam edip edilmemesine yönelik düşüncelerin oluşmasına yol açtı.

Babacan ve diğer Türk liderler, Avrupa ile ekonomik birlikteliklerinin tamamlanmasını istediklerinde ısrar ediyorlar, ancak artık Türkiye'nin Avrupa'daki konumu ne olursa olsun başarılı olacağını da belirtiyorlar.

Türkiye'de artık Çin'dekine benzer bir ekonomik hava var ve her iki ülke, yurt dışından onlarca milyar dolarlık yatırım çeken ekonomilerinde enflasyonu önleyici konularla ilgileniyor. ABD, Avrupa ve Japonya'daki durgun büyümeden hayal kırıklığına uğrayan dünya genelindeki yatırımcılar, Türkiye ile diğer yükselen pazarlara akın etti.

Türkiye, Çin, Brezilya ve diğer yükselen pazarlar, süratle büyüdü ve şimdi küresel ekonominin yaklaşık yarısını oluşturuyor.

Yüzeyin Altındaki Baloncuk

Yatırım patlamasının bir de karanlık tarafı var. İstanbul Borsasındaki hisse senetlerinin üçte ikisinden fazlası yabancı yatırımcılara ait.

Dünya genelinden para akışı, hükûmetin yanı sıra Türkler açısından bir övünç kaynağı.

Türk İş Adamlari ve Sanayiciler Konfederasyonu Genel Sekreter Yardımcısı Kerem Aydın, AB üyeliği girişiminde başarılı olması hâlinde, yıllık yüzde 6 ya da daha fazla olan büyüme oranının, Türkiye'nin 10 yıl içerisinde Avrupa'da Almanya'dan sonra ikinci büyük ekonomi olacağına dikkati çekti. Diğer yandan, 75 milyon nüfusuyla büyüyen Türkiye, Avrupa'daki en fazla nüfusa sahip ülke olacaktır.

Aydın ayrıca, Fransa ve diğer bazı AB ülkelerinde Türkiye'ye yönelik muhalefete işaret ederek, "Bu nedenle bazılarının Türkiye'nin üyeliğine karşı çıktığına hiç şüphe yok." dedi.

(Washington Times , 23 Ocak 2011)

EPPAM'da "Avrupa ve Türkiye'de Yeşil Enerji ve Yeşil Siyaset Paneli"

EPPAM tarafından 29 Mart 2011 Salı günü düzenlenen, "Avrupa ve Türkiye'de Yeşil Enerji ve Yeşil Siyaset Paneli" gündeme oturan önemli konulara dikkat çekti.

İstanbul Aydın Üniversitesi Enerji Politikaları ve Piyasaları Uygulama ve Araştırma Merkezi (EPPAM) tarafından 29 Mart 2011 Salı günü "Avrupa ve Türkiye'de Yeşil Enerji ve Yeşil Siyaset Paneli" düzenlendi. Moderatörlüğünü EPPAM Direktörü Yrd. Doç. Dr. Filiz KATMAN'ın yaptığı panelde Sabancı Üniversitesi İstanbul Politikalar Merkezi Kıdemli Danışmanı ve Avrupa Parlamentosu Yeşiller Partisi Eski Üyesi, Türkiye-AB Parlamenterler Delegasyonu Eş Başkanı Joost LAGENDIJK, İstanbul Aydın Üniversitesi Rektör Yardımcısı ve EPPAM Onursal Başkanı Prof. Dr. Hasan SAYGIN konuşmacı olarak yer aldı.

Konferansta öğrencilere "Avrupa ve Türkiye'de Yeşil Enerji, Yeşil Siyaset, gündemdeki Nükleer Enerji" konularında bilgiler verildi. Öğrenci ve öğretim elemanlarının yoğun katılımıyla gerçekleşen panel soru-cevap ve plaket takdimi ile sona erdi.

Devrimlerin Baş Aktörü: İnternet

Sosyal medyanın yönetimdeki bir despotu zorla alaşağı etmeye yardımcı olduğu ilk örnekle, 10 yıl önce Filipinlerde karşılaşmıştık. 2001 Ocak ayında, herkesin birbirine gönderdiği ve "Go 2 EDSA Wear blk" yazan (EDSA'ya git; siyah giyin) SMS'lerin de etkisiyle kitleler mobilize edilmiş; protestoya çağrılmıştı. Şehir merkezi Manila'da toplanan ve sayıları bir milyonun üzerindeki kalabalık, trafiği kilitlemiş ve üç gün sonra Devlet Başkanı Joseph Estrada görevini bırakmak zorunda kalmıştı. "Facebook devrimi" ibaresi üzerinde henüz mutabık kalınmasa da, bu gösterilerde internetin etkisi tartışılmaz boyutta.

Nadir El Sarras - Oleguer Sarsanedas *

Arap ülkelerinde yönetimi uzun süredir elinde bulunduran liderler üzerindeki baskı giderek büyüyor. El Cezire, CNN, BBC gibi uluslararası medya organları bu ülkelerdeki halk hareketlerinde internetin rolünü en başta görmezden geliyordu. Oysa kitlesel protestoların çoğu internette organize edildi, rejim karşıtı görüşler internette özgürce ifade edildi.

Tunus ve Mısır'da liderlerin yönetimi bırakmaya zorlanmasında Facebook, Youtube ve Twitter gibi sosyal platformların büyük etkisi olduğu yeni yeni dile getirilmeye başlanıyor. Bu ülkelerde gösterilerin başarıya ulaşması yalnızca internete bağlanamaz kuşkusuz. Neticede protestolar sokaklarda ve meydanlarda yapılıyor. Fakat örneğin Mısır'da Facebook'un sunduğu hızlı iletişim olanağının, göstericilerin örgütlenmesinde, eşitlik, demokrasi talebiyle sokağa çıkmasında ve hedeflerine ulaşmasında çok etkili bir faktör olduğu yadsınamaz bir gerçek.

İnternetin özellikle gençlerin örgütlenmesine etkisi kavranmış olacak ki, birçok Arap ülkesinde internet bağlantısı kesiliyor. Öte yandan kayda değer bir gelişme de gösteriler süresince internete erişimin engellendiği Mısır'da, Hüsnü Mübarek'in devrilmesinin ardından Mısır ordusunun bir Facebook grubu kurmuş olması. Bu grubun üye sayısı kısa bir süre içinde 300 bine ulaştı.

Göstericiler İle Medya Arasında Etkileşim

Mısır ve Tunus örneği, teknoloji çağında devrimlerin internette hazırlanabildiğini, koordine edilebildiğini hatta başarıyla sonuçlandırılabildiğini diğer Arap ülkelerinde yaşayanlara da gösterdi. Facebook'ta rejim karşıtlarının kurduğu grupların üye sayılarının hızla artması bunun bir göstergesi. Söz konusu muhalif grupların üyeleri sokaktaki gelişmelerle eşzamanlı olarak sayfayı da güncelliyor. Üyeler mevcut gösteriler hakkında bilgi veriyor, yeni gösterilere Facebook'tan çağrı yapıyor, iktidarı elinde bulunduranların kendi koltuklarını sağlamlaştırmak için yaptığı açıklamalar burada yayımlanıyor.

İnternet aktivistleri Facebook sayfalarında uluslararası medya organlarında yer alan haberlere, görüntülere ve son dakika gelişmelerine de yer veriyor. Öte yandan artık medya organları da yayınlarında göstericilerin çektiği videoları kullanıyor. Bunun en son örneği Bahreyn'de yaşandı. BBC, Bahreyn'in başkenti Namana'da bir göstericinin cep telefonu ile kaydettiği görüntüyü yayınladı. Videoda, askerlerin göstericilere ateş açtığı görülüyor. Bu video Youtube, Facebook ve Twitter gibi sosyal paylaşım sitelerinde de paylaşılmıştı.

Muhalefet Sosyal Medyada Örgütleniyor

Yemen ve Libya'da gösteriler sürüyor. Bu ülkelerde de güvenlik güçleri ile protestocular arasında şiddetli çatışmalar meydana geldi. Arap âleminin huzurlu ülkesi Bahreyn'de de Şiiler Sünni krallığa karşı ayaklandı, eşitlik ve özgürlük talebi ile sokaklara döküldü. Bu ülkelerde de rejim muhalifleri internetteki sosyal paylaşım ağlarının gücünün farkında. Sosyal paylaşım sitelerinde kurulan muhalif grupların üye sayıları giderek artıyor. Facebook'ta kurulan "Yemen halkının devrimi" adlı grup bunun bir örneği. Grubun üye sayısı 18 bin dolayında. Sitede yorumlar ve ülkedeki duruma ilişkin uzun analizler göze çarpıyor. Üyeler kamuya açık bu oluşumu, yeni gösterileri planlamak, gösterilere ilişkin fotoğraflar ile videoları siteye yükleyerek başkalarıyla paylaşmak amacıyla kullanıyor. Videoların çoğunda, protestocular ile güvenlik güçleri arasında çıkan şiddet olaylarına ilişkin görüntüleri görmek mümkün, bu çatışmalarda ölenler hatta yaralananlar olduğu görülüyor.

Rejimlerin İnternette Muhalif Avı

Libya'da da halkı rejim muhalifi gösterilere katılmaya çağıran sayısız Facebook sayfası bulunuyor. Ancak olayların büyümesi üzerine Libya yönetimi, ülkede internet bağlantısını kesti. Ne var ki iktidar sahiplerinin internetteki örgütlenmeye tepkisi bağlantıyı kesmek ile sınırlı değil. Görüşlerini internette ifade eden muhalifler tutuklanma riski ile de karşı karşıya. Örneğin Libya'da kısa bir süre önce Facebook üyesi ve blog yazarı Celal El Kavafi tutuklandı. Kavafi, bu sitelerde gösterilere katılma çağrısı yapıyordu. Suriye'de de bir süre önce 20 yaşındaki blog yazarı olan Tal El Maluhi beş yıl hapis cezasına çarptırıldı. Genç yazar, ABD adına casusluluk yapmakla ve devlet sırlarını ifşa etmekle suçlanıyor.

Beşir El Esad yönetimindeki Suriye'de Facebook ve Youtube'a erişim engelli. Ancak kullanıcılar başka siteler üzerinden örgütlenmeyi sürdürüyor. "The Syrien Revolution 2011" (Suriye Devrimi 2011) adlı 22 bin üyesi bulunan site, bunlardan en tanınmışı.

Facebook Demokrasi Getirecek Mi?

Peki, Facebook, Twitter ya da genel olarak internet Arap dünyasına daha fazla demokrasi ve özgürlük getirecek mi? Bu soruyu yanıtlamak için bir süre daha beklemek gerekecek. İnternet, göstericiler arasındaki iletişimi hızlandırsa ve kolaylaştırsa da sokaktaki gösterilerin yerini tutmuyor. Facebook'un teşvik edici bir rol üstlendiği söylenebilir, ancak devrimi başlatmadı. Arap halklarının, sosyal medyada kendi toplumlarında mevcut olmayan, sansürün girmediği özgür bir alan bulduğunu söylemek mümkün. Bu alanı ne devlet erki ne de toplum kontrol edebiliyor. Bu alanı nasıl kullanacaklarını zaman gösterecek.

SMS Devrimleri

Sosyal medyanın yönetimdeki bir despotu zorla alaşağı etmeye yardımcı olduğu ilk örnekle, 10 yıl önce Filipinlerde karşılaşmıştık. 2001 Ocak ayında, herkesin birbirine gönderdiği ve "Go 2 EDSA Wear blk" yazan (EDSA'ya git; siyah giyin) SMS'lerin de etkisiyle kitleler mobilize edilmiş; protestoya çağrılmıştı. Şehir merkezi Manila'da toplanan ve sayıları bir milyonun üzerindeki kalabalık, trafiği kilitlemiş ve üç gün sonra Devlet Başkanı Joseph Estrada görevini bırakmak zorunda kalmıştı. Devrilmesinde "SMS-kuşağını" suçlayarak hem de...

Ocak 2011'de Tunus'ta toplanan kalabalıklar da benzer bir şeyi gerçekleştirdiler ve ellerinde "Teşekkürler Facebook" yazan pankartlarla bu olayı kutladılar. Birkaç gün sonra, Kahire'de Mübarek'in görevden ayrılmasını isteyen protestocular, sadece popüler sosyal ağları kullanmakla yetinmeyip (çünkü hükümet de bir yandan onları kapatmaya çalışıyordu), yeni iletişim servisleri (örneğin, speak2tweet) yarattılar; hatta faks, amatör radyo yayınları gibi modası geçmiş teknolojileri de kullanarak, "sözün gücü"yle Tahrir Meydanı'nda ve dolaylarında yüz binlerce kişiyi bir araya getirdiler.

Bu protestocuların hepsi, aynı jenerasyona aitler. Tıpkı, 2004 Madrid bombalamalarının ardından Aznar hükümetini deviren ve Franco'nun ölümünden hemen sonra doğan İspanyolların veya 68 kuşağı Fransızların çocukları gibi... Otuzlu yaşlarda, üniversite eğitimi almış, internetle çocukluklarından beri tanışık olan bu kuşak, gözlerini açtığından bu yana Mübarek'in yönetimi altında. Aynı kuşak, bir isyanı başlatıp ardından onu yönlendiriyor ve bu süreçte gerek sloganlarının gerekse iletişimlerinin büyük bölümünü 140 karakterlik bir sınır içine yerleştiriyor.

Sosyal ağların harekete geçirici gücünü mükemmel şekilde kavrayan ve tüm yaşamlarını bir polis devleti altında geçirdikten sonra, gerçekliğe dair yaratılan hikayelere ve sahte bilgi akışlarına artık göz yummak istemeyen internet kullanıcılarından söz ediyoruz. New York Times, onları, "sofistike ve profesyonel" olarak tabir ediyor; çünkü gizli servisin kafasını karıştıracak türden sahte söylentiler yayabiliyorlar; Kahire'nin yoksul mahallelerinde kostümlü prova yapıyorlar ve isyanı haftalık olarak yeniden planlıyorlar.

Ancak, birçok gözlemcinin hayret ettiği; bu jenerasyonun böylesine geniş kapsamlı bir koalisyon yaratıp bunu harekete geçirme kapasitesi... Öyle bir koalisyon ki bu, farklı yaş ve cinsiyet grupları tarafından, sosyal yaşantının her katmanından birçok hassasiyet unsuru temsil ediliyor. Bu koalisyonun gücü, son derece basit ama alışılmadık bir gerçeklikten kaynaklanıyor: Bu kişiler, son kertede kendilerini sadece Mübarek'ten değil, ondan önce despotluğun o paha biçilmez aracı olan "korkudan" kurtarmış bulunuyorlar. Ve, işte bu noktada da, Tunus-Mısır virüsü bulaşıcı hale geliyor.

Peki, bu ne kadar bulaşıcı? Bir salgının ne boyutlara varacağını ilk baştan öngörmek çoğu zaman zor. Ancak, her ne kadar Tunus ve Mısır'daki olayların yarattığı dinamikle, Cezayir, Yemen, Ürdün, Libya, Suriye ve Bahreyn'deki protestolar teşvik edilmiş olsa da, Mısırlı devrimcilerin enerjisi ve kararlılığının Arap dünyasının da ötesine geçtiği muhakkak. Ancak, örneğin Çin, internet aramalarında Tunus ve Mısır kilit kelimelerini ilk olarak engelleyen ülke oldu. Çin, bu kilit kelimelerin yanı sıra, tsunami'nin Uzak Doğu'ya erişmesi beklentisindeki birçok bloga ve başlıca sosyal ağlara erişime de engel koydu.

Aslında, geleceğin güç odaklarının vermiş olduğu bu tepki, her yerde acınacak şekilde benzer özellikler taşıdı. Dünya gıda fiyatlarının beklenmedik şekilde artışına neden olan hammaddelerde yaşanan spekülasyondan kaynaklanan sorunlarla mücadele etmek yerine; sadece sürdürülebilir kalkınmaya değil, aynı zamanda gençlik için istihdam yaratımına da izin veren yeni ekonomik modeller yaratmaya odaklanmak yerine; verilen tepki, eski düzenin ve onun çıkar ağının mümkün mertebe korunması ve İnternet'in kesilmesi şeklinde oldu. Ancak, İspanyolca deyişte de söylendiği gibi, ne yaparsanız yapın, bir şeyin akışının önünde duramazsınız...

Hakikati inkar etmekle uğraşanlar için, artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacak. İşte kötü haber: İnternet ağlarının her yere yayıldığı bir dünyada, ulus-devlet de siyah-beyaz televizyonlar kadar demode oldu. Artık önem taşıyan kaynaklar ve tehditler, hükümetlerin ve sınırların ötesine geçmiş bulunuyor. Devletler, artık egemenliklerini ve güçlerini bizzat şirketlerle, uluslararası kuruluşlarla ve giderek büyüyen bir yurttaşlar topluluğuyla paylaşıyorlar. Bono piyasaları, iç krizlere uluslararası müdahale ve sanal alandaki savaşlar... Bunların tümü, ulus-devleti artık pes etmeye mecbur bırakıyor. Ve bu güç değişiminin sonuçları, deprem yaratıcı bir etki doğuruyor.

Şimdi sizlere aktaracağım "tweet", 11 Şubat günü Mübarek'in "görevi bırakacağını" haber vermesinden birkaç dakika önce yazıldı. Tahrir Meydanı'ndaki bir protestocu, BBC'ye şöyle bir beyanda bulunuyordu: "Ne devlet başkanı ne de onun yardımcısı, e-mail göndermeyi veya SMS atmayı biliyor. Bizden farklı bir dil konuşuyorlar."

SMS gönderen, genç, dindar olmayan, barışçıl... İşte, 21.yüzyılın ilk devrimi budur.

** Nadir El Sarras, Almanyanın Sesi Radyosu muhabiri, Oleguer Sarsanedas, CIDOB / Barselona Uluslararası İncelemeler ve Dokümantasyon Merkezi uzmanıdır.*

12. Kariyer Günleri

İstanbul Aydın Üniversitesi eğitim dünyasına yaptığı katkıları sosyal sorumluluk projeleriyle de devam ettiriyor.

İstanbul Aydın Üniversitesi eğitim dünyasına yaptığı katkıları sosyal sorumluluk projeleriyle de devam ettiriyor. Bu kapsamda İstanbul Büyükşehir Belediyesi ile yapılan protokol çerçevesinde "Kariyer Günleri" adı altında gerçekleştirilen projede İstanbul ve çevre illerdeki üniversiteden yüzlerce öğrencinin katılımıyla bir sertifika programı gerçekleştiriliyor. Bu yıl 12.'si gerçekleştirilecek olan Kariyer Günleri'nde öğrenciler, İstanbul Aydın Üniversitesi'nin değerli öğretim üyeleri ve alanında uzman sektör temsilcilerinden oluşan eğitim kadrosuyla birbirinden önemli konularda eğitim alıyor.

Oldukça hızlı bir değişimin yaşandığı çağımızda, geride kalmamak ve öncü olabilmek için yaşam boyu öğrenme, sürekli yenilikleri takip etmek ve kişisel gelişim gerekiyor. Gençlerin kendilerini, yetkinlikleri ve becerilerini geliştirebilmeleri amacıyla çok farklı branşlarda oldukça geniş bir yelpazede İstanbul Aydın Üniversitesi'nin değerli akademisyenleri ve uzmanları ile İBB Gençlik ve Spor Müdürlüğü organizasyonuyla gerçekleştirilen "Kariyer Günleri" öğrencilere katkı sağlamanın yanında öğrencilerde yeni ufuklar açıyor.

Program ile öğrencilerin kendilerini daha iyi ifade edebilmelerine, geleceklerine ve kariyerlerine dair hedefler koyabilmelerine, mezuniyet sonrası iş olanaklarını fark edebilme ve çalışma politikaları geliştirebilmelerine, iş yaşamında karşılaşabilecekleri muhtemel sorunlar hakkında bilgi edinmeleri ile daha nitelikli ve donanımlı olarak iş hayatına atılabilmelerine yardımcı olmak amaçlanıyor.

Kariyer Günleri programı kapsamında katılımcılar; Hedef Belirleme Stratejileri, İletişimin Sihirbazları, Pazarlama Stratejileri, Zaman Yönetimi, Kariyer Yönetimi, Beyin Fırtınası, Stratejik Yönetim, İnovasyon, Yetenek Yönetimi, Doğru Eş Seçimi gibi konuları kapsayan programlarda eğitimler alıyor. Programda reel sektörden deneyimli uzmanlar, "Sektör Temsilcisi" başlığı altında kendi deneyim ve bilgilerini öğrencilerle paylaşıyor. Bu sayede öğrencilerin iş dünyasını ve sektörleri daha iyi tanımaları sağlanıyor.

Devam zorunluluğu olan eğitimler sadece hafta sonları gerçekleştiriliyor. Bu yıl Fatih Ali Emiri Efendi Kültür Merkezi'nde 5 Mart - 2 Nisan 2011 tarihleri arasında gerçekleştirilecek olan 12. Kariyer Günleri'nde eğitim programını tamamlayan katılımcılara, İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı ve İstanbul Aydın Üniversitesi Rektörlüğü tarafından onaylanmış katılım belgesi veriliyor.

2005 yılında temelleri atılan bu çalışma kapsamında 2010 yılı da dâhil olmak üzere bugüne dek 2500'e yakın üniversite öğrencisine eğitim verilmiş ve gerçekleştirilen bu eğitimler sonrasında gençlere katılım belgeleri takdim edilmiştir.

İstanbul Aydın Üniversitesi her yıl geliştirerek devam ettirdiği sosyal sorumluluk çalışmalarını "bilgiyi kampus alanlarının dışına taşıma" vizyonuyla devam ettirmektedir.

DÜNYA NADİR ELEMENTİN PEŞİNDE

Sayfa 5'ten devam...

mış elektronik cihazları üretici firmalar adına toplayan ve geri dönüştüren bir firma olan El-Kretsen'in müdürü Jan-Olof Eriksson, eski mobil telefonlarında gizli bir altın madeni yattığı görüşünde: "Mobil telefonlar elektrik sinyallerini ileten karışık bir düzeneğe sahipler. Bu yüzden de içlerinde değerli metaller var. Kentteki geri dönüşümden elde edilen altın ve gümüş, madenlerden çıkarılan altın ve gümüşün yerini almaya başladı. Eldeki kaynaklar birçok kez kullanılabilecek şekilde değerlendiriliyor."

Çevre Projelerine Katkı

Jan-Olof Eriksson, sözlerini İsveç'deki Boliden Maden Şirketi'nin altın üretiminin yüzde kırkının geri dönüştürülmüş altından elde edildiğini belirterek sürdürüyor. Bu geri dönüşüm işlemi doğa korumasına da katkıda bulunuyor. Doğru bir biçimde geri dönüştürülen cep telefonları, doğayı zararlı maddelerle kirletmiyor. "Mobil dönüşüm" projesiyle eski cep telefonlarını parçalayıp geri dönüştüren firma, bir İngiliz firması. Her telefonun geri dönüşümünden elde edilen paranın üç Eurosu çevreyle ilgili çalışmalarda kullanılmak üzere, az gelişmiş ülkelere yardım projelerine aktarılıyor. Bunun için 250 bin telefonun toplanması hedeflenmiş. Jan-Olof Eriksson'a göre burada sorulması gereken soru, kullanıcıların eski telefonlarından ayrılmak isteyip, istemeyecekleri: "Mobil telefonlar, radyo ve televizyonu saymazsak manevi anlamda en çok bağlı olduğumuz elektronik cihazlar. Bulunduğunuz her yerde erişilebilir olmanın avantajları büyük. Ayrıca telefonlar gündelik hayatı kolaylaştıracak birçok ek fonksiyona da sahipler."

Günümüzde neredeyse herkesin bir cep telefonuna sahip olduğu ve bu telefonların bir kullanım ömrü olduğu düşünüldüğünde "Mobil dönüşüm" projesinin önemi daha da belirginleşiyor. "Mobil dönüşüm" herkesin kazandığı bir girişim. Bir yandan çevreyi korumaya yardımcı olurken, diğer yandan az gelişmiş ülkelerin kalkınmasına ve ekonomiye de destek sağlıyor.

Hammadde Ateş Pahası

Hammadde fiyatları arttıkça artıyor. Fiyat patlaması ekonomik canlanmayı boğabileceği gibi, piyasadaki davranışlarıyla fiyatları daha da azdıran spekülatör ve yatırımcının da iştahını kabartıyor. 2010 yılında hammadde fiyatları %31 oranında arttı. Artış, çinko, bakır ve kurşunda yüzde kırkın üzerine fırladı.

Benzin el yakıyor. Akaryakıt fiyatları yılbaşından bu yana astronomik boyutlara çıktı. Kuzey Denizi'nden çıkarılan ham petrolün varil fiyatı emtia borsalarındaki vadeli işlemlerde yüz dolar sınırını aştı. Tüccar fiyat artışına Mısır'daki olayları gerekçe gösteriyor. Gerçi Mısır dünyanın büyük petrol ihracatçıları arasında yer almıyor. Ama ham petrolün dünya piyasasına taşındığı Süveyş Kanalı Mısır'dan geçiyor. Alman bankalarından Commerzbank'ın hammadde uzmanı Carsten Fritsch fiyat hareketlenmelerinin, huzursuzluğun bölgeyi sarma tehlikesiyle ilgili olduğunu söylüyor. Mısır'daki huzursuzluklar yüzünden Süveyş Kanalı'nın ve kanala paralel uzanan boru hattının kapanmasının darboğaz yaratabileceğini belirten uzman olayların Libya ve Cezayir gibi ihracatçı bölge ülkelerine sıçramasının da petrol arzı önemli miktarda düşebileceğine işaret ediyor.

Spekülatörün De Payı Var

Ama petrolün pahalanması sadece Mısır'daki ayaklanmayla ilgili değil. Bu işte spekülatörlerin de parmağı var. Spekülatör fırsattan yararlanıp petrol fiyatını daha da tırmandırıyor. Carsten Fritsch, şimdilik petrol piyasasındaki risk primi önemli rol oynadığından spekülatörlerin rolünü gözde büyütmemek gerektiğini belirtiyor.

Dünya ekonomisindeki canlanma da,şirketlerin üretim ve nakliyat için daha fazla petrole ihtiyaç duyması anlamına geliyor.

Petrol fiyatlarının Mısır'daki olaylardan önce artma trendine girdiğini hatırlatan Commerzbank uzmanı Fritsch, 'büyüme tahminleri beklentileri aştığı için varil fiyatı yüz dolara dayanmıştı. Konjonktür iyimserliğinin borsa endekslerini kanatlandırması riski göze alan yatırımcıyı fiyat artışına oynamaya sevk edince fiyatlar kendiliğinden artmaya başlamıştı', diyor.

Peki en önemli hammaddenin pahalanması küresel ekonomik krize yol açar mı?

Bütün dünyada stoklar ağzına kadar dolu. OPEC'in üretim kapasitesi kısa vadeli oynamaları telafi edebilecek durumda. Hammadde uzmanı Fritsch bu bakımdan, varil fiyatının yeniden yüz doların altına düşebileceğini ifade ediyor.

Akaryakıt Fiyatları Ve Genel Talep

Fiyat artışının daha ne kadar süreceğini kestirmek zor. Petrolcülük iyi para ediyor. Petrol şirketleri muazzam kâr ediyor. Peki ya tüketici? Commerzbank uzmanı Carsten Fritsch akaryakıt fiyatının mutlaka artacağını, benzine daha fazla para harcamak durumunda olan tüketicinin diğer tüketim mallarına daha az para ayırabileceğini, dolayısıyla, petrolün pahalanmasının genel talep düzeyini frenleyeceğini, söylüyor.

Üretim faktörü olan petrolün faturası kabardığından zamlanma eninde sonunda işletmeleri de etkileyecek.

Carsten Fritsch, 'Artan fiyatlara karşı zamanında tedbir alınıp alınmadığı önemli. Alındıysa, artan petrol üretim maliyetini fazla etkilemez. Aksi takdirde bütün fiyatlar artışa geçer', diyor. Ve tabii bu durumda global ekonomik canlanmanın vadesi de dolmuş olur.

FİNANSAL KRİZ ÇİN'İ SÜPER GÜÇ YAPACAK MI?

Sayfa 5'ten devam...

ABD mallarını Çin'de pahalı yaptığı için Çin'e çok büyük avantaj sağladığını savunuyorlar.

2010 yılının ilk 11 aylık döneminde Çin'in ABD'ye ihracatı 334 milyar dolar olurken, ABD'den ithalatı 81 milyar dolar düzeyinde kalmıştı.

Güven verici adımlar hammaddelerden üretilmiş parçalar içeriyorlar. Daha önce bu parçalar, cihazların ömrü dolduğunda çöpe gidiyorlardı. İsveç'teki bazı firmalar ise bu parçaları geri dönüştürmeye başladı. Bu geri dönüştürme işleminden elde edilen gelirin bir bölümü de kalkınmakta olan ülkelere yardım kuruluşu Plan'a aktarılıyor.

Stockholm'ün banliyölerinden birindeki küçük bir mobil telefonu satış dükkânındayız. Dükkânın duvarlarını yeni modellerin resimleri süslüyor. Kapıya, eski mobil cihazınızı iade edebileceğinizi gösteren bir çıkartma yapıştırılmış. Çıkartmanın üzerinde rengârenk harflerle "mobil dönüşüm" yazıyor. Tezgâhtar olarak çalışan Yasser Stan projeye olumlu yaklaşıldığını belirtiyor. "Eskiden insanlar, kara kara eskiyen cep telefonlarını ne yapacaklarını düşünüyorlardı. Sadece pili özel olarak imha edilmesi için ayırıyor, telefonun geri kalanını çöpe atıyorlardı. Bazıları buna bile dikkat etmiyordu. Kapıdaki "mobil dönüşüm" yazısını görünce, bir sonraki sefer yanlarında eski cep telefonlarını da getirmeye başladılar."

Çekmecelerde Yatan Servet

Dükkâna eski mobil telefonları toplamak için sade bir kutu konulmuş. Ancak pek çok kişi için eski telefonlarından ayrılmak o kadar da kolay değil. Dükkânın müşterilerinden Anders Svensson eski telefonunu geri vermeyi düşünmediğini söylüyor: "Eski telefonumu kullanmaya devam edeceğim. Çünkü diğerini iş için kullanacağım. Miadını doldurduğunda, çekmecelerden birinde, kızımın oyuncağı olarak yerini alacak."

İsveç'te bu şekilde çekmecelerde yatan 15 milyon eski telefon var. Almanya'da ise bu rakam 60 milyon. Rakamlar göz önüne alındığında, bu cihazların geri dönüştürülmeleri önem kazanıyor. Zira İsveç'teki Atık Değerlendirme Kurumu'nun verilerine göre, bir ton eski mobil telefon, bir kilo gümüş ve 300 gram altın içeriyor. Kullanılmış elektronik cihazları üretici firmalar adına toplayan ve geri dönüştüren bir firma olan El-Kretsen'in müdürü Jan-Olof Eriksson, eski mobil telefonlarında gizli bir altın madeni yattığı görüşünde: "Mobil telefonlar elektrik sinyallerini ileten karışık bir düzeneğe sahipler. Bu yüzden de içlerinde değerli metaller var. Kentteki geri dönüşümden elde edilen altın ve gümüş, madenlerden çıkarılan altın ve gümüşün yerini almaya başladı. Eldeki kaynaklar birçok kez kullanılabilecek şekilde değerlendiriliyor."

Çevre Projelerine Katkı

Jan-Olof Eriksson, sözlerini İsveç'deki Boliden Maden Şirketi'nin altın üretiminin yüzde kırkının geri dönüştürülmüş altından elde edildiğini belirterek sürdürüyor. Bu geri dönüşüm işlemi doğa korumasına da katkıda bulunuyor. Doğru bir biçimde geri dönüştürülen cep telefonları, doğayı zararlı maddelerle kirletmiyor. "Mobil dönüşüm" projesiyle eski cep telefonlarını parçalayıp geri dönüştüren firma, bir İngiliz firması. Her telefonun geri dönüşümünden elde edilen paranın üç Eurosu çevreyle ilgili çalışmalarda kullanılmak üzere, az gelişmiş ülkelere yardım projelerine aktarılıyor. Bunun için 250 bin telefonun toplanması hedeflenmiş. Jan-Olof Eriksson'a göre burada sorulması gereken soru, kullanıcıların eski telefonlarından ayrılmak isteyip, istemeyecekleri: "Mobil telefonlar, radyo ve televizyonu saymazsak manevi anlamda en çok bağlı olduğumuz elektronik cihazlar. Bulunduğunuz her yerde erişilebilir olmanın avantajları büyük. Ayrıca telefonlar gündelik hayatı kolaylaştıracak birçok ek fonksiyona da sahipler."

Günümüzde neredeyse herkesin bir cep telefonuna sahip olduğu ve bu telefonların bir kullanım ömrü olduğu düşünüldüğünde "Mobil dönüşüm" projesinin önemi daha da belirginleşiyor. "Mobil dönüşüm" herkesin kazandığı bir girişim. Bir yandan çevreyi korumaya yardımcı olurken, diğer yandan az gelişmiş ülkelerin kalkınmasına ve ekonomiye de destek sağlıyor.

Hammadde Ateş Pahası

Hammadde fiyatları arttıkça artıyor. Fiyat patlaması ekonomik canlanmayı boğabileceği gibi, piyasadaki davranışlarıyla fiyatları daha da azdıran spekülatör ve yatırımcının da iştahını kabartıyor. 2010 yılında hammadde fiyatları %31 oranında arttı. Artış, çinko, bakır ve kurşunda yüzde kırkın üzerine fırladı.

Benzin el yakıyor. Akaryakıt fiyatları yılbaşından bu yana astronomik boyutlara çıktı. Kuzey Denizi'nden çıkarılan ham petrolün varil fiyatı emtia borsalarındaki vadeli işlemlerde yüz dolar sınırını aştı. Tüccar fiyat artışına Mısır'daki olayları gerekçe gösteriyor. Gerçi Mısır dünyanın büyük petrol ihracatçıları arasında yer almıyor. Ama ham petrolün dünya piyasasına taşındığı Süveyş Kanalı Mısır'dan geçiyor. Alman bankalarından Commerzbank'ın hammadde uzmanı Carsten Fritsch fiyat hareketlenmelerinin, huzursuzluğun bölgeyi sarma tehlikesiyle ilgili olduğunu söylüyor. Mısır'daki huzursuzluklar yüzünden Süveyş Kanalı'nın ve kanala paralel uzanan boru hattının kapanmasının darboğaz yaratabileceğini belirten uzman olayların Libya ve Cezayir gibi ihracatçı bölge ülkelerine sıçramasının da petrol arzı önemli miktarda düşebileceğine işaret ediyor.

Spekülatörün De Payı Var

Ama petrolün pahalanması sadece Mısır'daki ayaklanmayla ilgili değil. Bu işte spekülatörlerin de parmağı var. Spekülatör fırsattan yararlanıp petrol fiyatını daha da tırmandırıyor. Carsten Fritsch, şimdilik petrol piyasasındaki risk primi önemli rol oynadığından spekülatörlerin rolünü gözde büyütmemek gerektiğini belirtiyor.

Dünya ekonomisindeki canlanma da,şirketlerin üretim ve nakliyat için daha fazla petrole ihtiyaç duyması anlamına geliyor.

Petrol fiyatlarının Mısır'daki olaylardan önce artma trendine girdiğini hatırlatan Commerzbank uzmanı Fritsch, 'büyüme tahminleri beklentileri aştığı için varil fiyatı yüz dolara dayanmıştı. Konjonktür iyimserliğinin borsa endekslerini kanatlandırması riski göze alan yatırımcıyı fiyat artışına oynamaya sevk edince fiyatlar kendiliğinden artmaya başlamıştı', diyor.

Peki en önemli hammaddenin pahalanması küresel ekonomik krize yol açar mı?

Bütün dünyada stoklar ağzına kadar dolu. OPEC'in üretim kapasitesi kısa vadeli oynamaları telafi edebilecek durumda. Hammadde uzmanı Fritsch bu bakımdan, varil fiyatının yeniden yüz doların altına düşebileceğini ifade ediyor.

Akaryakıt Fiyatları Ve Genel Talep

Fiyat artışının daha ne kadar süreceğini kestirmek zor. Petrolcülük iyi para ediyor. Petrol şirketleri muazzam kâr ediyor. Peki ya tüketici? Commerzbank uzmanı Carsten Fritsch akaryakıt fiyatının mutlaka artacağını, benzine daha fazla para harcamak durumunda olan tüketicinin diğer tüketim mallarına daha az para ayırabileceğini, dolayısıyla, petrolün pahalanmasının genel talep düzeyini frenleyeceğini, söylüyor.

Üretim faktörü olan petrolün faturası kabardığından zamlanma eninde sonunda işletmeleri de etkileyecek.

Carsten Fritsch, 'Artan fiyatlara karşı zamanında tedbir alınıp alınmadığı önemli. Alındıysa, artan petrol üretim maliyetini fazla etkilemez. Aksi takdirde bütün fiyatlar artışa geçer', diyor. Ve tabii bu durumda global ekonomik canlanmanın vadesi de dolmuş olur.

Sinema Dünyası'nın En Prestijli Ödülü: OSCAR

Sinema dünyasının en kapsamlı organizasyonu olan Oscar ödülleri Töreni, böylesi yarışmaları onaylayanlar kadar onaylamayanların da, dikkatlerini en azından o özel gece için Los Angeles?a yönelttikleri büyülü bir seramonidir.

Oscar Aslında 330 Dolar

Heykelcikler Chicago'da yapılıyor. Değeri aslında 330 dolar. Ama 200 yılında 55 Oscar heykelciği çalınınca, bu olay ödül tarihinde de bir ilk oldu.

Oscar heykelciğini kazananlar bu ödülü satamıyorlar. Eğer ödülden kurtulmak istiyorlarsa ancak Akademi'ye 1 dolar karşılığında satabiliyorlar.

Oscar?ları kimin kazandığını törenden önce kim biliyor?

Oscar ödüllerinin yazılı olduğu zarfların içindeki sonucu ödül töreninden önce sadece sayım yapan ve gizlilik yemini eden 2 kişi biliyor. Sonuçların tahmin edilmemesi için bütün adayların adının yazılı olduğu zarflar hazırlanıyor ve törenden sonra kazanamayanların zarfları imha ediliyor. Dünyaca ünlü denetim şirketi Price Waterhouse her yıl Oscar ödüllerinin gizliliğini denetliyor.

Oscar'lar Ve Politika

Julia filmindeki rolü ile Oscar'a aday gösterilen Vanessa Redgrave ödül töreni öncesinde Filistin sorununda İsrail Devleti'ni suçlu gördüğünü söyleyince, Musevi film yapımcılarının şimşeklerini üzerine çekmişti. Ama Redgrave ödülü yine de kazanmış ve ödül konuşmasında Musevi film yapımcılarına çatmayı da ihmal etmemişti. Ama genel olarak Akademi Oscar Ödül Törenleri'ne eğlence sektörünü riske atmamak için politik bir yön verilmemesi konusunda ısrarlı.

Oscar Ödül Töreni Nerede Yapılıyor?

Uzun yıllar Çin Tiyatrosu'nda yapılan Oscar Ödül Törenleri artık Kodak Tiyatrosu'nda yapılmakta.. Konuklar ödül töreninden 2 saat önce salona alınıyorlar.

Oscar'a Aday Olacak Filmden Beklenenler

Oscar ödülü alabilmesi için bir filmin; - 40 dakikadan uzun olması - Los Angeles ili sınırları içinde en az bir sinemada paralı gösteriminin gerçeklemiş olması - ve gösterimin arkası arkasına en az bir hafta sürmüş olması şartı aranıyor.

Kırmızı Halı: O Bir Efsane!

Her yıl 6 kişinin yan yana dizilerek açıp serdiği, sonra da rulo yapıp kaldırdığı, Akademinin malı olan halı 75.5 metre uzunluğunda.

30 Saniye Yeter De Artar

Aralıksız 4 saat süren Oscar töreninde, ödül kazananların konuşma süresi sadece 30 saniye.

Savaşma! Oscarları Takip Et!

2. Dünya Savaşı?ndaki Amerikan askerlerinin töreni dinlemesi için ilk defa 1943 yılında radyo yayınıyla törenler, dünyaya duyuruldu.

Oscarsevmezler Ve Oscarzedeler

Oscar ödülleri ile ilgilenmeyen oyuncu ya da yönetmenler de yok değil. George C. Scott, Oscar kazanamayınca şiddetli protestoda bulunan oyuncuların başında geliyor... Oscar ödülünü kazanamadığını öğrendiğinde bir daha asla bu ödülü istemediğini beyan etmişti.

Oscar ödülleri her zaman beklenen zamanda gelmeyebiliyor. Yine Amerikan sinema dünyasından Shirley Maclaine ve Henry Fonda da Oscar'a ancak yıllar sonra kavuşan isimlerden.

Bu arada birçok filmi Oscar'a aday gösterilmiş ve kazanmış olsa da Woody Allen, Oscar Ödülleri'ne itibar etmeyen isimlerin başında... Bugüne kadar Oscar Ödül Töreni'ne hiç katılmadı.

En büyük yönetmenler arasında sayılan Orson Welles de aslında Oscar küskünleri arasında. Bu da aslında Oscar'ların her daim sadece yeteneğe göre değil duruma göre verildiğinin bir başka kanıtı.

En Fazla Oscar Alan Filmler

En fazla Oscar alan filmler listesinin başında 11 oscarla Ben-Hur yer alıyor.

Sinema tarihinde en fazla Oscar alan filmler listesinin başında 11 oscarla eski bir klasik Ben-Hur yapımı yer alıyor. Bu filmi takip eden liste içerisinde neden bu kadar çok oscar aldığı anlaşılamayan Titanic ve yüzyılın en iyi fantastik filmi Lord of the Rings: The Return of the King filmi var.

Listeye Kısa Bakış:

11 Oscar- Ben-Hur (1959, 12 dalda aday)

- Titanic (1997, 14 dalda aday)

- Lord of the Rings: The Return of the King (2003, 11 dalda aday)

10 Oscar- West Side Story (1961, 11 dalda aday)

9 Oscar- Gigi (1958, 9 dalda aday)
- The Last Emperor (1987, 9 dalda aday)
- The English Patient (1997, 12 dalda aday)

8 Oscar- Gone With The Wind (1939, 13 dalda aday)
- From Here To Eternity (1953, 13 dalda aday)
- On The Waterfront (1954, 12 dalda aday)
- My Fair Lady (1964, 12 dalda aday)
- Cabaret (1972, 10 dalda aday)
- Gandhi (1983, 11 dalda aday)
- Amadeus (1984, 11 dalda aday)

7 Oscar- Going My Way (1944, 10 dalda aday)
- The Best Years Of Our Lives (1946, 8 dalda aday)
- The Bridge On The River Kwai (1957, 8 dalda aday)
- Lawrence Of Arabia (1962, 10 dalda aday)
- Patton (1970, 10 dalda aday)
- The Sting (1973, 10 dalda aday)
- Out Of Africa (1985, 11 dalda aday)
- Dances With Wolves (1990, 12 dalda aday)
- Schindler?s List (1993, 12 dalda aday)
- Shakespeare In Love (1998, 13 dalda aday)

6 oscar- Mrs. Miniver (1942, 12 dalda aday)
- All About Eve, (1940, 14 dalda aday)
- An American In Paris (1951, 8 dalda aday)
- A Place In The Sun (1951, 9 dalda aday)
- A Man For All Seasons (1966, 8 dalda aday)
- The Godfather, Part II (1974, 11 dalda aday)
- Star Wars (1977, 10 dalda aday)
- Forrest Gump, (1994, 13 dalda aday)

5 Oscar- It Happened One Night (1934, 5 dalda aday)
- How Green Was My Valley (1941, 10 dalda aday)
- Wilson (1944, 10 dalda aday)
- The Bad And The Beautiful (1952, 6 dalda aday)
- Around The World In 80 Days (1956, 8 dalda aday)
- The King And I (1956, 9 dalda aday)
- The Apartment, (1960, 10 dalda aday)
- Mary Poppins (1964, 13 dalda aday)
- Doctor Zhivago (1965, 10 dalda aday)
- The Sound Of Music (1965, 10 dalda aday)
- Who?s Afraid Of Virginia Woolf? (1966, 13 dalda aday)
- In The Heat Of The Night (1967, 7 dalda aday)
- Oliver! (1968, 11 dalda aday)
- The French Connection (1971, 9 dalda aday)
- One Flew Over The Cuckoo?s Nest (1975, 9 dalda aday)
- The Deer Hunter (1978, 9 dalda aday)
- Kramer vs. Kramer (1979, 9 dalda aday)
- Terms Of Endearment (1983, 11 dalda aday)
- Silence Of The Lambs (1991, 7 dalda aday)
- Braveheart (1995, 10 dalda aday)
- Saving Private Ryan (1998, 11 dalda aday)

- American Beauty (1999, 8 dalda aday)
- Gladiator (2000, 12) Chicago (2002, 13 dalda aday)

Türkiye'den katılım:

Yönetmenliğini Nuri Bilge Ceylan'ın yaptığı 'Üç maymun' filmi Cannes Film Festivali'nde 'En İyi Yönetmen' ödülü aldı. Ardından Türkiye'nin Oscar adayı oldu. Film, elemeleri geçemedi.

OSCAR'IN KISA TARİHÇESİ

Hollywood'daki Sinema Bilim ve Sanatları Akademisi tarafından yılın en başarılı film sanatçısı ve çalışanlarına verilen ödül. Filmin oluşmasına katılan oyuncu, yönetmen, senarist, müzisyen, teknik eleman gibi kimselere dağıtılmaktadır. Ödül, 1931'e dek Akademi Ödülü adı altında verilmişti. Ancak o yıl Akademi'ye sekreter olarak giren Margaret Herrick, Oscar heykelciği için "Bu benim Oscar Amcama benziyor" deyince, ödülün adı Oscar olarak değiştirildi. Akademi'nin 2.500?den fazla üyesi olup tüm uluslara açıktır. Ödüller 1929?da 11 kategori üzerinden verilirken 1960?tan beri 23 kategori üzerinden verilmeye başlanmıştır. Altın, gümüş ve bronz olarak üçe ayrılır. Altın Oscar 25 cm. yüksekliğinde, 3 kg. ağırlığında ve tunç üzerine altın kaplamadır

Şubat-2011'de 83. düzenlenen Oscar Töreni'nde kazananlara göz atacak olursak:

2011 Oscar En İyi Film Ödülü
Kazanan : The King's Speech

2011 Oscar En İyi Film Yönetmen
Kazanan : Tom Hooper (The King's Speech)

2011 Oscar En İyi Erkek Oyuncu
Kazanan : Colin Firth (The King's Speech)

2011 Oscar En İyi Kadın Oyuncu
Kazanan : Natalie Portman (Black Swan)

2011 Oscar En İyi Yardımcı Kadın Oyuncu
Kazanan : Melissa Leo (The Fighter)

2011 Oscar En İyi Yardımcı Erkek Oyuncu
Kazanan : Christian Bale (The Fighter)

DERVİŞ ZAİM GENÇLERLE BULUŞTU

Derviş Zaim, İstanbul Aydın Üniversitesi öğrencilerine konferans verdi. "EN BÜYÜK SORUNUMUZ ÖZGÜNLÜK" diyerek Türk Sineması'nın gelişimi ile ilgili önemli tespitlerde bulundu.

Ödüllü Yönetmen Zaim, Başarısının Sırlarını Anlattı;

Kamerayı sadece görüntünün üzerine odaklayan bir sinemacı değil Derviş Zaim,aynı zamanda hakikatin üzerinde gezdiren ve bunu yaparken kendine has bir sinema dili oluşturmayı başaran ender Türk yönetmenlerden biri. İlk filmi Tabutta Rövaşata'dan beri derdi olan bir sinemacı, İstanbul Aydın Üniversitesi'nde gençlerle dertleşti…

22. Ankara Uluslararası Film Festivali'nde "Gölgeler ve Suretler" ile En İyi Film, ve En İyi Yönetmen Ödülü'ne layık görülen Derviş Zaim, İstanbul Aydın Üniversitesi öğrencilerine konferans verdi.

Öğrencilere sinemacılık serüvenini anlatan Zaim, "Türk sinemasının en önemli sorunu özgünlük. Dünya size uymuyorsa, siz dünyayı daha farklı hale getirin" dedi.

"Vicdan ve hakikat benim yaptığım birçok şeyi anlamak için hareket noktası sayılabilir…" diyen Zaim filmlerini 3 anahtar kelime üzerine oturttuğunu anlattı. Bunlar: "Adalet, Hakikat ve Güzellik".

Türk Sinemasının sorunlarının farklı boyutlarla ele alınabileceğini anlatan Zaim,' Türk sinemasının 100bin - 200bin kişilik devamlı seyirciye ihtiyacı var. Türk Kültürünü hem batılı hem de doğulu olarak görüyor. Elimizde bu kadar kültürel zenginlik varken neden başkalarının sinema kültürüne ihtiyaç duyalım ki' diye konuştu.

Film yapma amacını "kendisini ve başkalarını zenginleştirmek" olarak ifade eden Zaim, "Film yaparken, kendimi ve başkalarını zenginleştirmek için yapıyorum. Her şey para değil. Türk sinemasının en önemli sorunu özgünlük. Dünya size uymuyorsa, siz dünyayı daha farklı hale getirin' dedi. Yoklukların ve maddi imkansızlıkların yaratıcılığı kamçıladığını söyleyen ünlü yönetmen, "Bir şey söylemek isteyen adam her zaman söyler. En iyi rota sizin kendinizin uyduğu rotadır." ifadesini kullandı.

İlk uzun metrajlı filmi "Tabutta Rövaşata"yı büyük zorluklarla çektiğini hatırlatan Zaim, bu filmiyle Antalya Film Festivalinden 12 tane ödül almıştı. Zaim, son başarısını ise hakikat , güzellik ve adaleti içinde barındırdığı bir sentez olarak gördüğünü belirtti.

Konferansın sonunda İstanbul Aydın Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekanı Prof.Dr Hülya Yenğin Üniversitemiz adına bir plaket takdim etti.

Derviş Zaim'in ilk filmi olan; 1996 yapımı, Tabutta Rövaşata'nın başrölünü Ahmet Uğurlu üstlenmiş; film , İstanbul Rumeli Hisarı'nda yaşayan evsiz barksız bir adamın (Mahsun) hikâyesini konu almıştı. Derviş Zaim'in güçlükle çektiğini belirttiği bu film, En İyi Film, En İyi Yönetmen, En İyi Kurgu ve En İyi Erkek Oyuncu ile dördü Antalya Altın Portakal Film Festivali 'den olmak üzere 12 ödül kazanarak büyük bir başarıya imza atmıştı. Son filmi olan Gölgeler ve Suretlerde 1963 yılı Kıbrıs olaylarını konu edinmiştir.

Konferansın sonunda İstanbul Aydın Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Hülya Yenğin Üniversitemiz adına bir plaket takdim etti.

"Dünya size uymuyorsa, siz dünyayı daha farklı hale getirin"

Bir Efsanenin Doğuşu: FERRARİ

Otomobil meraklılarının ve otoritelerin beğeniyle izlediği Ferrari, dünyanın en ünlü, lüks spor arabalar üreten markalarından biri. 1929 yılında Alfa Romeo'nun yarış takımı olarak kurulan Ferrari, otomobil üretimine 1946 yılında başladı. Merkezi, İtalya'nın Modena şehri yakınındaki Maraanello'da. Ferrari'nin hikayesini, kurucusu Enzo Ferrari'nin hayatından ayrı düşünmek neredeyse imkansız. Adını kurucusunun soyadından alan Ferrari'nin kelime anlamı ise "nalbant".

Enzo Ferrari, 1898 yılında İtalya'nın Modena şehrinde dünyaya geldi. I. Dünya Savaşı sırasında henüz 18 yaşındayken babasını ve kardeşlerini kaybeden Ferrari, 1920 yılında Alfa Romeo'nun yarış pilotu oldu. Alfa Romeo'yu araba yarışçılığının 1 numaralı ismi haline getiren Ferrari giderek efsaneleşmişti. 1929 yılında Scuderia Ferrari'yi, Alfa Romeo'nun yarış takımı olarak kurdu. 1932'ye dek yarışmaya devam eden Ferrari, oğlu Dino Ferrari'nin doğumuyla yarışlardan ayrıldı. Bundan sonra, otomobil fabrikasının işleriyle daha fazla ilgilenmeye başladı. Hız tutkunu olan Ferrari, hafif spor arabaların motorlarını güçlendirmek için çalışmalar yaptı. Başında olduğu takım, katıldığı bütün yarışları kazanmaya başladı. Ferrari, yarış otomobilleri yaratma yeteneği sayesinde Alfa Romeo Sportif Direktörü oldu. Ne var ki, direktörlük kontratında, imzalarken dikkat etmediği "şirketten ayrılması halinde 4 yıl süreyle başka bir yarış takımında çalışamaz ve tasarım yapamaz" maddesi nedeniyle kendi yarattığı otomobil ergonomisini geliştirmesi engellenmiş oldu.

Direktörlükten ayrılmasının ardından, Auto-Avio Costruzioni'yi kurarak yarış takımlarına parçalar satmaya başladı. Modena'da kurduğu küçük atölyesinde yalnızca kendi kullanımı için bir araba yapmaya başladı. Ancak artık II. Dünya Savaşı başlamıştı ve Modena bombalanıyordu. Modena'dan komşu şehir Maranello'ya taşınmak zorunda kaldı. Burada kurduğu atölye 1946 yılında "düşlerin" otomobili olan Ferrari'nin ilk üretim merkezi sayılabilir. Ferrari'nin amblemi olan at, bir İtalyan kontesin 1923'te Ferrari'ye hediye ettiği maskot. Amblemdeki sarı ve kırmızı renkler ise Modena şehrini simgeliyor.

1951 'de İngiltere Grand Prix'sinde ve LeMans'da kazanılan zaferlerin ardından 1960-1965 arası üst üste LeMans'ı kazanması, Ferrari'yi otomobil yarışçılığının en büyük ismi haline getirdi. Ancak, dünya ekonomisinin yapısına uygun profesyonel bir şirket işleyişine sahip olmayan Ferrari, maddi anlamda büyük sorunlar yaşamaya başladı. Finansal sorunların üstesinden gelebilmek için İtalyan mafyasından aldığı borçları geri ödeyemeyişi, oğul Ferrari'nin hayatına mal oldu. Hukuksal olarak olayın üzerine fazla gidemeyen Ferrari, oğluna ithaf ettiği "Ferrari Dino" serisini yarattı. Maddi sorunların üstesinden gelemeyince, şirket hisselerinin bir bölümünü Fiat'a satmak durumunda kaldı. 1963 yılında Fiat son derece cazip bir teklif sundu. Ancak Ferrari'nin, yarış takımının başına geçme isteğini kabul etmediler. Böylece ilk hamle sonuçsuz kaldı.

Birkaç yıl daha dayanmaya çalışan Ferrari, 1969 yılında hisselerin yarısını Fiat'a vermeyi kabul etti. 1988 yılına gelindiğinde, şirketin yüzde 90'ı Fiat'ın eline geçmişti. 1990'larda Fiat'ın hisselerin bir bölümünü İtalyan bankası Mediabanco'ya satmasıyla, artık Ferrari birden fazla kullanıcının eline geçmiş oldu.

1984 yılında tüm zamanların en güzel tasarımlarından biri olarak gösterilen Ferrari Testarossa, satış rekorları kırdı. Ferrari'nin 40'ıncı yılını kutlamak için özel olarak üretilen F40, Enzo Ferrari'nin en beğendiği model oldu. Bundan 1 yıl sonra ise vefat etti. Enzo Ferrari'nin ölümünün ardından, şirket daha profesyonel yönetilmeye başlandı ve hisselerin çoğunluğu da Fiat'ın elindeydi. 1992, 1994 ve 1996 yıllarındaki modelleri Ferrari'nin, dünyanın en lüks spor arabası olarak isim yapmasını sağladı. 50'nci yıl için özel tasarlanan F50 ise sınırlı sayıda üretildi.

1999 yılında "F1 Takımlar Şampiyonu" unvanını kazanan Ferrari, 2000 yılında da 21 yıl aradan sonra ilk kez, "F1 Pilotlar Şampiyonluğu" unvanını kazandı. Art arda 5 yıl boyunca da bu başarısını sürdürdü. 2002 yılında sıra dışı özelliklere sahip F2002 ile F1'de rakiplerine karşı üstünlük sağlayan Ferrari, sezon bitmeden şampiyonayı kazanmayı kesinleştirmişti. Diğer takımların rekabet gücünü artırabilmek için Uluslararası Otomobil Federasyonu (FIA), F1'in kurallarında değişiklik yapmaya gerek duydu. Buna rağmen, 2003 yılında takımlar ve pilotlar şampiyonluklarını elden bırakmayan Ferrari, 2004'te 18 yarışın 15'ini kazanarak üstünlüğünü perçinlemiş oldu. FIA'nın 2005 yılında kuralları bir kez daha değiştirmesi, Ferrari'nin şampiyonayı 3'üncü olarak tamamlamasına neden oldu.

Şampiyonluğun Adresi "İstanbul Aydın Üniversitesi"

06-28 Aralık 2010 tarihleri arasında gerçekleşen "Üniversiteler Arası Spor Festivali" UNİSPORFEST'10 turnuvalarına katılan Basketbol Erkek Takımımız ikincilik kupasını almaya hak kazanmıştır. Bunun yanında 2250 TL. lik hediye çeki ve 25 gümüş madalyanın da sahibi oldular.

06-28 Aralık 2010 tarihleri arasında gerçekleşen "Üniversiteler Arası Spor Festivali" UNİSPORFEST'10 turnuvalarına katılan Futbol Erkek Takımımız üçüncülük kupasını almaya hak kazanmıştır. Bunun yanında 2500 TL. lik hediye çeki ve 28 bronz madalyanın da sahibi oldular.

Üniversitemizin Basketbol Bayan Takımı, Üniversiteler Arası 1. Lig Basketbol Birinciliği Müsabakalarında birincilik kupasını alarak şampiyon olmuştur. 12 altın madalyanın da sahibi oldular. Bu sonuç ile Mayıs ayı içerisinde yapılacak olan Süper Lige Terfi Müsabakalarına gitmeye hak kazanmışlardır.

Üniversitemizin Futbol Takımı, Üniversiteler Arası 1. Lig Futbol Birinciliği Müsabakalarında 22 gümüş madalya ve ikincilik kupası almış bu sonuç ile Mayıs ayı içerisinde yapılacak olan Süper Lige Terfi Müsabakalarına gitmeye hak kazanmışlardır.

Üniversitemizin Bilek Güreşi Takımı, Bilecik Üniversitesi ev sahipliğinde, 03-05 Mart 2011 tarihleri arasında Üniversite Sporları Federasyonu önderliğinde organize edilen " Üniversitelerarası Bilek Güreşi Türkiye Şampiyonası " Müsabakalarında birincilik kupasını alarak şampiyon olmuştur. 2 altın madalya, 4 gümüş madalya ve 4 bronz madalya olmak üzere toplam 10 madalya almıştır.

Her yıl 40 ın üzerinde ülkenin ve yaklaşık 2000 sporcunun katılımı ile gerçekleştirilen "Dünya Üniversiteler Kış Oyunları" bu yıl ülkemizde organize edilmiştir.. "UNİVERSİADE 2011" 25. Dünya Üniversiteler Kış Oyunları 27 Ocak-6 Şubat 2011 tarihleri arasında Erzurum'da gerçekleştirilmiştir.. İstanbul Aydın Üniversitesi Snowboard Takımı sporcuları, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Ekonomi ve Finans Bölümü öğrencisi Meriç DUMLU ve Mühendislik-Mimarlık Fakültesi, İçmimarlık Bölümü öğrencisi Batıkan YILMAZ Ülkemizi temsilen UNİVERSİADE 2011 Türkiye Üniversiteler Milli Takımına seçilmişlerdir.

Üniversite Sporları Federasyonu önderliğinde, 22-26 Mart 2011 tarihleri arasında Ordu Üniversitesi ev sahipliğinde 45 üniversitenin katılımı ile gerçekleştirilen "Üniversitelerarası Boks Şampiyonası'na " Üniversitemiz Boks Takımı katılım sağlamıştır. Final müsabakasında, Erzurum Atatürk Üniversitesi sporcularından Murat KORKMAZ ile karşılaşan Milli Boksörümüz Buğra BOZASLAN kıran kırana geçen müsabakada galip gelen taraf olmuştur. Bu sonuç ile Şeref Kürsüsündeki yerini alan sporcumuz, Üniversitemizi ilk kez katıldığımız Boks branşında Altın Madalya ile onurlandırmış, bunun yanında Takım olarak 47 üniversite içinde 6. Sırayı almayı başarmışlardır.

Bilek Güreşi Şampiyonları GENÇLER İÇİN YARIŞTI

İstanbul (CHA) İstanbul Aydın Üniversitesi'nde (İA) düzenlenen etkinlikte, bilek güreşinde derece yapmış sporcular yarıştı. Üniversteli gençler, güç gösterilerinin ilgiyle izledi.

Şampiyonanın düzenlenmesindeki amacın gençleri sokaklardan çekmek olduğunu belirten Pilepeliller Derneği Başkanı Aytaç Tosun, "Rumelili gençlerin sanat ve spor faaliyetlri ile sokaklarda amaçsızca dolaşmalarına ve bilgisayar başında öldürülerini engelleyeceğiz" diye konuştu.

İstanbul Aydın Üniversitesi Rektötü Prof. Dr. Mehmet Salih Çelilkkale ise, kendisinin de eskiden halterle ilgilendiğini vurgulayarak, üniversite eğitiminin sadece sınıfta olmayacağını spor ve sosyal etkinliklerle desteklenmesi gerektiğini belitti.

Müsabakalarda Türkiye şampiyonları bulunanlardan 110 kilogramda da Mehmet Emin Kaska, 100 kilogramda Erkan Damar, 90 kilgoramda Ali Parlar, 85 kilogramla Sefa Genç 55 kilogramda Hakan Aslan, 60 kilogramda Naci Berk Öztürk ve 16 kez Asya şampiyonluğunun kazanan Pamuk Usluömer madalya aldı. Gülşeri maça yapan kız öğrencilerin müsabakaları da izleyiciler tarafından büyük ilgi gördü..

Şampiyonada dereceye girenlerin ödüllerini ödül kazanan sporculara ödüllerini İAÜ Rektörü Prof. Dr. Mehmet Salih Çellikkale ile Pirlepelier Dreneği Başkanlı Aytaç Tosun verdi.

Üniversitemizin Tenis Erkek Takımı, Kaya Belek Otel/ ANTALYA ev sahipliğinde, 27 Mart-03 Nisan 2011tarihleri arasında Türkiye Üniversite Sporları Federasyonu önderliğinde organize edilen " Süper Lig Tenis Şampiyonası " Müsabakalarında İkincilik kupasını alarak 4 gümüş madalyayı Üniversitemize taşımışlardır. Bu sonuç ile 2012 Avrupa Şampiyonasına seçilen iki takımdan biri olmuştur.

TÜSF tarafından Antalya' da gerçekleştirilen Tenis Süper Lig Müsabakaları'nda İstanbul Aydın Üniversitesi Tenis Takımı 5 gümüş madalya ve ikincilik Kupasını üniversitemize kazandırmıştır. Bunun sonucunda 2012 yılı Avrupa Şampiyonası'na katılmaya hak kazanan iki üniversiteden biri olmuştur.

2011 Tenis Süper Lig sonuçlarına göre;

1. Marmara Üniversitesi

2. İstanbul Aydın Üniversitesi

3. Bilgi Üniversitesi

2012 yılında gerçekleşecek olan Avrupa şampiyonasında Marmara Üniversitesi Tenis Takımı ile birlikte İ.A.Ü. Tenis Takımıda ülkemizi temsil edecektir.

Bu büyük başarılarından ve üniversitemize kazandırdıkları bu gururdan ötürü sporcumuz Umud Barış ERGÜDEN'i, Barkın YALÇINKALE'yi, Reha Burak OKAN'ı, Sercan ŞENCAN'ı ve antrenörümüz Pero Duygu DUMANGÖZ'ü tebrik ediyor başarılarının devamını diliyoruz.

ANTİBİYOTİK DİRENCİNDE **KRİTİK NOKTADAYIZ!**

Yanlış antibiyotik kullanımı nedeni ile Türkiye'deki antibiyotik direnç oranının Kuzey Avrupa ve ABD'ye göre 3-4 kat daha fazla olduğu bildirildi. Dünya Sağlık Örgütü de, antibiyotik direncinde kritik noktada olduğumuz konusunda uyardı.

ANKARA- Refik Saydam Hıfzıssıhha Merkezi (RSHM) Başkanı Doç. Dr. Mustafa Ertek, Türkiye'deki antibiyotik direnç oranının Kuzey Avrupa ve ABD'ye göre 3-4 kat daha fazla olduğunu belirterek, ''Dolayısıyla bu Türkiye'de önemli bir halk sağlığı sorunu" dedi.

Dünya Sağlık Günü nedeniyle Sağlık Bakanlığı İlaç ve Eczacılık Genel Müdürlüğünde düzenlenen toplantıda konuşan Ertek, Dünya Sağlık Örgütünün (DSÖ) bu yılki günün temasını ''yanlış antibiyotik kullanımı ve antimikrobiyal direnç" olarak belirlediğini söyledi.

Bu temanın, her geçen gün dünyada antibiyotik direncinin artmasından dolayı seçildiğini ifade eden Ertek, ''Yanlış antibiyotik kullanımı nedeniyle böyle bir durum ortaya çıktı. Antibiyotiklerin doğru kullanımı için sağlık personeli ve halkın eğitimine önem veriyoruz" dedi.

Bunun Türkiye'de de önemli bir sorun olduğuna işaret eden Ertek, şunlara dikkati çekti:

AVRUPA'DA ANTİBİYOTİK KULLANIM ORANI % 9, BİZDE % 15

''Türkiye'deki antibiyotik direnç oranı Kuzey Avrupa ve ABD'ye göre 3-4 kat daha fazla. Dolayısıyla bu Türkiye'de önemli bir halk sağlığı sorunu. Türkiye'de antibiyotik kullanımı da gelişmiş ülkelere oranla 2 kat daha fazla. Ülkemizde en çok tüketilen ilaç antibiyotikler. Antibiyotiklerin tüketilen ilaç miktarı içindeki oranı yine bu ülkelerde yüzde 9 iken ülkemizde yüzde 15'in üzerinde. Türkiye'de yılda 2-2.5 milyar liralık antibiyotik kullanılıyor."

Sağlık Bakanlığının, bu sorunun çözümü için stratejik eğitim planı hazırladığını bildiren Ertek, bu eğitimin halka ve sağlık personeline yönelik uygulanacağını bildirdi.

Dünya Sağlık Örgütünden Maria Christina Profili de yanlış ve gereksiz antibiyotik kullanımının tüm dünyada büyük bir sorun olduğunu bildirdi.

TEDAVİYİ OLUMSUZ ETKİLİYOR

Az gelişmiş ülkelerdeki bu yanlış kullanımın, gelişen direnç nedeniyle gelişmiş ülkelerdeki hastaların tedavisini de olumsuz etkilediğini anlatan Profili, gelişmiş Avrupa ülkelerinde reçetesiz antibiyotik kullanımına izin verilmediğini vurguladı.

Sağlık Bakanlığı İlaç ve Eczacılık Genel Müdürlüğü Akılcı İlaç Kullanımı Şube Müdürü Burçak Deniz Dedeoğlu ise dünyada artık akılcı ilaç kullanımının gündemde olduğunu, bunun ilaçların doğru dozda ve sürede kullanımı anlamına geldiğini söyledi.

Antibiyotik ve Kemoterapi Derneğinden Prof. Dr. Betigül Öngen ise antibiyotik direnci yönünden eskiye göre daha kötü durumda olunduğunu bildirdi.

Eskiden direnç gelişen antibiyotiklerin yerine yeni ilaçların geliştirildiğini, ancak bugün bunun yapılamadığını anlatan Öngen, ''O yüzden artık bugün mucizevi ilaç yok. Artık antibiyotiklere hiç yanıt vermeyen mikroplar söz konusu" şeklinde konuştu.

DSÖ UYARDI: ANTİBİYOTİK DİRENCİNDE KRİTİK NOKTADAYIZ!

Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) Avrupa Bölge Direktörü Zsuzsanna Jakab da Dünya Sağlık Günü nedeniyle yaptığı açıklamada, dünyada antibiyotiklerin aşırı ve yanlış kullanıldığını belirterek, ''Bu konuda herkesi ciddiyetle uyarmak isterim. Antibiyotik direncinin daha önce görülmemiş düzeylere ulaştığı kritik bir noktada bulunmaktayız" dedi.

Jakab, antibiyotiklerin çok değerli buluşlar olmasına rağmen insanların doğru kullanmadığını, dünyada şu anda hiçbir ilaca yanıt vermeyen süper organizmaların bulunduğunu belirten Jakab, şunlara dikkati çekti:

''Bu konuda herkesi ciddiyetle uyarmak isterim. Antibiyotik direncinin daha önce görülmemiş düzeylere ulaştığı kritik bir noktada bulunmaktayız ve yeni antibiyotik ilaçların zamanında geliştirilmesi de mümkün gözükmemektedir. Avrupa'da ve tüm dünyada seyahatlerin sıklaştığını ve ticaretin büyüdüğünü dikkate aldığımızda herkes bilmelidir ki tüm ülkeler bu sorunu çözene kadar hiçbir ülke tek başına güvende olmayacaktır."

DSÖ Avrupa Bölge Direktörü Jakab, her yıl sadece Avrupa Birliği'nde en az 25 bin kişinin çoğu hastane kaynaklı olmak üzere antibiyotiğe dirençli bakteriyel enfeksiyonlar nedeniyle hayatını kaybettiğini bildirdi.

İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ 2003

İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ
HUKUK FAKÜLTESİ

TAHKİM ve ALTERNATİF
UYUŞMAZLIK ÇÖZÜM YÖNTEMLERİNDE
SON GELİŞMELER
27 NİSAN 2011

KATILIMCILAR:
PROF. DR. ERGİN NAMİ NOMER
PROF. DR. CEMAL ŞANLI,
PROF. DR. HAKAN PEKCANITEZ,
PROF. DR. KAMİL YILDIRIM,
PROF. DR. NURAY EKŞİ,
PROF. DR. VAHİT DOĞAN,
YRD. DOÇ. DR. BANU ŞİT,
YRD. DOÇ. DR. HÜSNÜ TURANLI

KONFERANS PROGRAMI

10:00-10:20 Açış Konuşmaları
Prof. Dr. Yadigar İZMİRLİ Dekan
Prof. Dr. M. Salih ÇELİKKALE Rektör
Dr. Mustafa AYDIN Mütevelli Heyet Başkanı

Birinci Oturum
Oturum Başkanı: Prof. Dr. Ergin Nami NOMER
10:20-10:50 **Ticari Sözleşmelerde Tahkim** Yrd. Doç. Dr. Hüsnü TURANLI
10:50-11:20 **Milletlerarası Tahkimde Bilirkişilik Müessesesi** Prof. Dr. Cemal ŞANLI
11:20-11:50 **ICSID Hakem Heyetinin Geçici ve Koruyucu Tedbir Kararı Verme Yetkisi** Prof. Dr. Nuray EKŞİ
11:50-12:15 Soru-Cevap
12:15-13:30 Öğle Yemeği

İkinci Oturum
Oturum Başkanı: Prof. Dr. Nuray EKŞİ
13:30:14:00 **Hakem Kararlarına Karşı Temyiz Yolları** Prof. Dr. Vahit DOĞAN
14:00-14:30 **Hakem Kararlarının Tanınması ve Tenfizi** Yrd. Doç. Dr. Banu ŞİT
14:30-14:40 Soru-Cevap
14:40-15:00 Kahve Arası

Üçüncü Oturum
Oturum Başkanı: Prof. Dr. Vahit DOĞAN
15:00-15:30 **Arabuluculuk Konusundaki Son Gelişmeler.** Prof. Dr. Hakan PEKCANITEZ
15:30-16:00 **Arabuluculuk Konusundaki Düşünceler** Prof. Dr. Kamil YILDIRIM
16:00-16:20 Soru-Cevap
16:20-16:30 Konuşmacılara şilt verilmesi ve fotoğraf çekimi

İLETİŞİM : Arş. Gör. Pakize Ezgi AKBULUT 0212 425 61 51 Dahili: 1116
İstanbul Aydın Üniversitesi D Blok Turuncu Konferans Salonu